

การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

เรือเอกชพร พร้อมเพียรพันธ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำปี พ.ศ. 2552
แผนกวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2552

The Future Management Administration of the Pattaya City

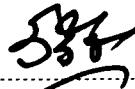
Lt. Thaporn Prompianpun

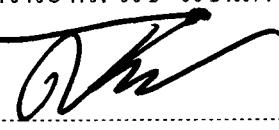
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration
School of Management Sciences
Sukhothai Thammathirat Open University
2009

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต
ชื่อและนามสกุล เรื่องเอกสาร พร้อมเพียรพันธ์
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วิรัชนิกิจวรรณ
2. อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ฐูปก่อ

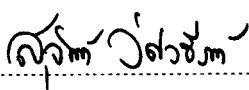
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

(อาจารย์อุดร ตันติสุนทร)

(รองศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วิรัชนิกิจวรรณ)

กรรมการ
(อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ฐูปก่อ)

คณะกรรมการบังคับติดศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำปี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓
บริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ประชานกรรมการบังคับติดศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ วิเศษรานนท์)
วันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ชื่อวิทยานิพนธ์ การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

ผู้วิจัย เรือเอกพร พร้อมเพียรพันธ์ บริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2) อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ฐานปักคำ

ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อศึกษา (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา (2) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต และ (3) แนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

การศึกษาระดับบัณฑิตนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามซึ่งผ่านการทดสอบ รวมทั้งผ่านการหาค่าความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่ระดับ 0.98 สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา โดยแบ่งเป็น เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเมือง และเจ้าหน้าที่ฝ่ายประจำ รวมทั้งสิ้น 1,069 คน เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาได้ 1,069 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของแบบสอบถามทั้งหมด สำหรับสถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ และการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ

ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาที่สำคัญ คือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยา ปฏิบัติหน้าที่ส่วนท้องถิ่นอย่างไม่สุจริต และไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชน (2) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการในอนาคตที่สำคัญ คือ เมืองพัทยาควรมุ่งส่งเสริมคนดี และควบคุมคนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจ รวมทั้งควรเพิ่มการติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น และ (3) แนวโน้มการบริหารจัดการในอนาคตที่สำคัญ คือ เมืองพัทยาควรเน้นการติดตามและตรวจสอบการใช้งบประมาณของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

Thesis title: The Future Management Administration of the Pattaya City

Researcher: Lt. Thaporn Prompianpun; **Degree:** Master of Public Administration;

Thesis advisors: (1) Dr. Wiruch Wiruchnipawan, Associate Professor; (2) General Sirindra Dhupklum;

Academic year: 2009

Abstract

The main objectives of this study were to study (1) problems of management administration of Pattaya City, (2) the approaches to strengthen the future management administration of Pattaya City, and (3) trends of the future management administration of Pattaya City.

This study was a survey research, using questionnaires which were pretested and checking for validity and 0.98 level of reliability. Samples of 1,069 were local officials of Pattaya City comprised of political officials and civil servants. 100 percent or 1,069 questionnaires were collected. Statistical tools employed were percentage, mean, standard deviation, and t-test. The in-dept interview of experts was also applied.

The study results found that (1) the main problem was some local officials performed their duties without honesty and concern of people benefits; (2) the major approaches to strengthen the future management administration included: the organization should give strong support to the good while prevent the bad from becoming more powerful; at the same time there should be an increase on monitoring activities of official operational performance; (3) the major trend of the future management was Pattaya City should put more emphasis on monitoring and following up activities particularly on budget spending of the officials.

Keywords: Management Administration, Future, Pattaya City

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต” นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์อุดร ตันติสุนทร อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ฐานปกลำ และรองศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วิรัชนิภาวรรณ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และติดตามการทำวิทยานิพนธ์นี้อย่างใกล้ชิดตลอดมาอันจะเป็นประโยชน์ต่อไป ผู้ศึกษาขอรบกวนพระคุณในความกรุณาของอาจารย์ทั้ง 3 ท่านเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้วังค์บัญชาในหน่วยงานเมืองพัทยา 4 ท่าน คือ นายอิทธิพล คุณปีมี นายนายกเมืองพัทยา ที่กรุณางานอย่างต่อเนื่องและอำนวยความสะดวกในการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม รวมทั้งให้สัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ และนายสิทธิภาพ เมืองคุ้ม ปลัดเมืองพัทยา ที่กรุณาให้สัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ เช่น กัน นางจินตนา เลิศทองท้าวทิม ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน และนายสุทธิศักดิ์ เจริญเรืองทรัพย์ หัวหน้าฝ่ายแผนและงานประมาณ กองวิชาการและแผนงาน ที่กรุณาให้คำแนะนำตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความสมบูรณ์ ความสอดคล้อง ของแบบสอบถาม ตลอดจนเจ้าหน้าที่ธุรการของหน่วยงานต่าง ๆ ของเมืองพัทยาที่อำนวยความสะดวกในการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตลอดจนเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี อีกทั้งเพื่อนร่วมงานที่ให้คำปรึกษาแนะนำ และขอบพระคุณอาจารย์สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุกท่าน รวมตลอดทั้งเพื่อนนักศึกษา MPA1, MPA2, MPA3, MPA4 และเพื่อนนักศึกษาที่ร่วมเรียนด้วยกันมาที่ให้คำปรึกษา ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจซึ่งกันและกันตลอดเวลา

ท้ายสุด ผู้ศึกษาขออนุความดีและคุณประโยชน์ที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์นี้ แด่บิดามารดา ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่เคยอบรมสั่งสอนศิษย์ ซึ่งเป็นผู้มีพระคุณอันยิ่งใหญ่ รวมตลอดถึงสมาชิกครอบครัวของผู้ศึกษาทุกคน ผู้เป็นพลังผลักดันและสนับสนุนทุนการศึกษาในความสำเร็จครั้งนี้ด้วย

ธพร พร้อมเพียรพันธ์
กุมภาพันธ์ 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๙
บทที่ 1 บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย	๒
กรอบแนวคิดการวิจัย	๔
ขอบเขตการวิจัย	๗
ข้อจำกัดในการวิจัย	๙
นิยามศัพท์เฉพาะ	๑๐
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๒
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๑๔
แนวคิดหรือความหมายของการบริหารจัดการ	๑๔
แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ๗ ด้าน	๑๗
แนวคิดเกี่ยวกับปัญหา การเสริมสร้าง และแนวโน้มการบริหารจัดการ	๓๑
ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา	๔๔
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	๕๒
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๕๒
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๕๖
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๖๒
การวิเคราะห์ข้อมูล	๖๓
ระยะเวลาทำการวิจัย	๖๕
แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ	๖๕

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
ส่วนที่ 1 สถานภาพของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง	69
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม	71
ส่วนที่ 3 ข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	
จากกลุ่มตัวอย่าง	108
ส่วนที่ 4 การสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ	120
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	121
สรุปการวิจัย	121
อภิปรายผล	127
ข้อเสนอแนะ	139
บรรณานุกรม	151
ภาคผนวก	156
ก แบบสอบถาม	157
ข การสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ	167
ประวัติผู้วิจัย	172

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1	การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาพรวมกรอบแนวคิดหรือตัวชี้วัดการบริหาร จัดการ จำแนกตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 3 ตัว/ชุด ตัวชี้วัด	27
ตารางที่ 3.1	จำนวนประชากร จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่เก็บรวบรวมได้จริง จำแนกตามหน่วยงานของเมืองพัทยาที่เจ้าหน้าที่ สำรวจห้องถังสังกัด	55
ตารางที่ 3.2	แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ	66
ตารางที่ 4.1	ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องแบ่งสอบตาม แสดงค่าจำนวนและค่าร้อยละ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	69
ตารางที่ 4.2	ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	72
ตารางที่ 4.3	ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการ เสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	82
ตารางที่ 4.4	ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยภายในและ ปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหาร จัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลลัพธ์เรื่องกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็น ¹ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก	90
ตารางที่ 4.5	ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวโน้มการบริหาร จัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	94
ตารางที่ 4.6	ค่าสถิติการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ² ต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตาม แนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน จำแนกตามเพศ คือ เพศชาย กับเพศหญิง	102

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.7	ค่าสถิติการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน จำแนกตามประเภท คือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองกับเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำ ของเมืองพัทยา	106
ตารางที่ 4.8	ค่าสถิติสรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ หนึ่ง ปัญหา เกี่ยวกับการบริหารจัดการ สอง แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการ สาม ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทาง การเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาประสบผลสำเร็จ สี่ แนวโน้ม การบริหารจัดการ และ ห้า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง บางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต	109

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดหลักที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปร ^{ตามที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้}	5
ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดรองที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปร ^{ตามที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้}	6
ภาพที่ 2.1 แนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	22
ภาพที่ 2.2 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการในฐานะที่เป็น ^{ชุดหมายปลายทาง}	25
ภาพที่ 2.3 Good Governance ประกอบด้วยหลักสำคัญ 8 ประการ	27
ภาพที่ 2.4 โครงสร้างการบริหารเมืองพัทยา	46
ภาพที่ 3.1 การทดสอบแบบสอบถาม 4 ขั้นตอน	62
ภาพที่ 5.1 ภาพรวมปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข หรือแนวทางการเสริมสร้าง และ ^{แนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหาร} กิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน โดยนำกรอบแนวคิดทางวิชาการที่เรียกว่า ^{“กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา และแนวโน้ม”} ที่ประกอบด้วยปัญหา ^{สาเหตุ และแนวทางการแก้ไข หรือแนวทางการเสริมสร้าง และแนวโน้ม} ^{มาประยุกต์ใช้}	130

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ก่อนเดือนพฤษภาคม 2521 พัทยามีฐานะเป็นสุขากิจบาลนากลีอ ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2499 มีพื้นที่เฉพาะดำเนินนาเกลือ ต่อมาราได้ขยายเขตไปถึงพัทยาใต้เมื่อปี 2507 มีพื้นที่การปกครองดูแลประมาณ 22.2 ตารางกิโลเมตร แต่เนื่องจากพัทยาได้เจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว กล้ายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากทั่วชาวไทยและชาวต่างประเทศ หน่วยการปกครองที่เป็นสุขากิจบาลอยู่เดิมไม่อาจจะบริหารงานและให้บริการได้ทันกับความเจริญอย่างรวดเร็วได้ (พื้นที่การปกครองดูแลในปัจจุบัน 208.10 ตารางกิโลเมตร) รัฐบาลจึงได้ตราพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 เป็นรูปการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ คือ ผู้จัดการเมือง (City Manager) และกำหนดให้ “เมืองพัทยา” มีฐานะเทียบเท่าเทศบาลนคร กระหั่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช 2540 มีผลบังคับใช้ ได้กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสภาก ท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง จึงยกเดิมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 และตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 30 พฤษภาคม 2542 เป็นต้นมา โดยกำหนดให้เมืองพัทยามีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ ในเขตเมืองพัทยา ดังนี้ (1) การรักษาความสงบเรียบร้อย (2) การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ (3) การคุ้มครองและดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน (4) การวางแผนเมืองและการควบคุมการก่อสร้าง (5) การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม (6) การจัดการจราจร (7) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของว้านเมือง (8) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และการบำบัดน้ำเสีย (9) การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา (10) การจัดให้มีการควบคุมตลาด ทำเที่ยงเรือ และที่จอดรถ (11) การควบคุมอนามัยและความปลอดภัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงแรมและสถานบริการอื่น (12) การควบคุมและส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว (13) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และ (14) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นของเทศบาลนครหรือของเมืองพัทยา

อย่างไรก็ตาม เท่าที่ผ่านมา การบริหารจัดการของเมืองพัทยาได้เกิดปัญหาขึ้นในหลายด้าน ดัวอย่างเช่น (1) ด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน เช่น เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยไม่ได้นุ่งถุงผลประโยชน์ของประชาชน (2) ด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ เช่น เมืองพัทยาไม่ได้รับการพัฒนาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (3) ด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า เช่น เมืองพัทยาดำเนินการจัดซื้อ หรือการจัดจ้างอย่างไม่โปร่งใสหรือตรวจสอบได้ยาก (4) ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เช่น เมืองพัทยาร่วมอำนาจการสั่งการ การอนุญาต และการอนุมัติไว้ที่ผู้บริหารบางคนมากเกินไป (5) ด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ เช่น เมืองพัทยาไม่ได้ดำเนินการสำรวจและตรวจสอบกฎหมาย กฏ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศ ที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการยกเลิก ปรับปรุง หรือขัดใหม่ให้ทันสมัย (6) ด้านการอำนวยความสะดวกและความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน เช่น ผู้บริหารของเมืองพัทยาไม่ได้ควบคุมตรวจสอบให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาแล้วเสร็จตามกำหนดเวลา และ (7) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ เช่น เมืองพัทยาประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาโดยมีหลักเกณฑ์ไม่ชัดเจน เหล่านี้เป็นต้น

ด้วยเหตุผลที่แสดงถึงความเป็นมา ความสำคัญและความจำเป็น ตลอดจนอำนาจหน้าที่ และปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการของเมืองพัทยา ข้างต้น ประกอบกับผู้ศึกษาปฏิบัติงานอยู่ในเมืองพัทยาด้วย จึงทำให้ผู้ศึกษาระบุในที่จะศึกษา เรื่อง “การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต” โดยนำแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาครั้งที่ ๒ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งในทางวิชาการและทางปฏิบัติต่อ หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย หมายถึง การแสดงถึงวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของ การศึกษาอย่างกว้าง ๆ โดยแยกเป็นข้อ ๆ ในเวลาเดียวกัน โดยมีการแสดง “เหตุผลของการกำหนด วัตถุประสงค์การวิจัยแต่ละข้อ” ไว้ด้วย เพื่อแสดงให้เห็นถึงการนำเสนออย่างชัดเจน เป็นระบบ และนำวัตถุประสงค์การวิจัยแต่ละข้อไปใช้ได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็น นอกจากนี้ ยังเป็นพื้นฐาน หรือแนวทางสำหรับการศึกษาในหัวข้ออื่นที่มีความสัมพันธ์กัน (วิรัช วิรชันนิภาวรรณ (2553: 7) ใน

หนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษากำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยรวม 5 ข้อ ดังนี้

2.1 ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัท야

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้เช่นนี้ เพราะจะทำให้ทราบและเข้าใจ ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน โดย ถือเป็นข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง (fact) ที่ผู้ศึกษาจะนำไปใช้เป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับแสดงความ คิดเห็นหรือเสนอแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตต่อไป

2.2 ศึกษาแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้เช่นนี้ เพื่อการศึกษา เรื่อง การบริหาร จัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ไม่อาจสมบูรณ์ได้ ถ้าไม่มีข้อเสนอแนะหรือแนวทางการเสริมสร้างด้วย วัตถุประสงค์การวิจัยข้อนี้จึงมุ่งศึกษาแนว ทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดี 7 ด้าน เพื่อให้บุคคลหรือหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้สำหรับเป็นแนวทางการเสริมสร้างการ บริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตต่อไป ข้อมูลส่วนนี้ได้มาจากการศึกษาวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2.1 ข้างต้น แล้วนำมาเป็นพื้นฐานในการเสนอแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยา ในอนาคต อันมีส่วนสำคัญทำให้ข้อมูลส่วนนี้ได้มาอย่างเป็นระบบ กล่าวได้ว่า ข้อมูลส่วนนี้ส่วน ใหญ่ถือว่าเป็นข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น (opinion) ซึ่งสำคัญและจำเป็นยิ่งสำหรับการปรับปรุงหรือ พัฒนาหน่วยงานดังกล่าว

2.3 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการ บริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลลัพธ์

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้เช่นนี้ เพราะจะทำให้ทราบและเข้าใจว่ามี ปัจจัยใดบ้างที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ประสบผลลัพธ์ตามที่คาดหวังเป็น 2 ปัจจัย ได้แก่ (1) ปัจจัยภายใน และ (2) ปัจจัย ภายนอก การศึกษาปัจจัยตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็น 2 ปัจจัย ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อนี้จะมี ส่วนทำให้ได้ข้อมูลเสริมเพื่อนำไปใช้ในการเสนอแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมือง พัทยาในอนาคตให้บังเกิดผลลัพธ์ในทางปฏิบัติจริงเพิ่มมากขึ้น

2.4 ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้เช่นนี้ เพราะทำให้ทราบและเข้าใจ แนวทางในการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับอนาคตเพิ่มมากขึ้น ข้อมูล ส่วนนี้ถือว่าเป็นข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นซึ่งได้มาจากการศึกษาข้อเท็จจริงหรือข้อมูลในอดีตและ

ปัจจุบัน แล้วนำมาราชนาด้วย พยากรณ์ หรือแสดงความคิดเห็นแนวโน้มการบริหารจัดการสำหรับอนาคตได้อย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นระบบมากขึ้น

2.5 ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของ การบริหารจัดการเมืองพัท야ในอนาคต

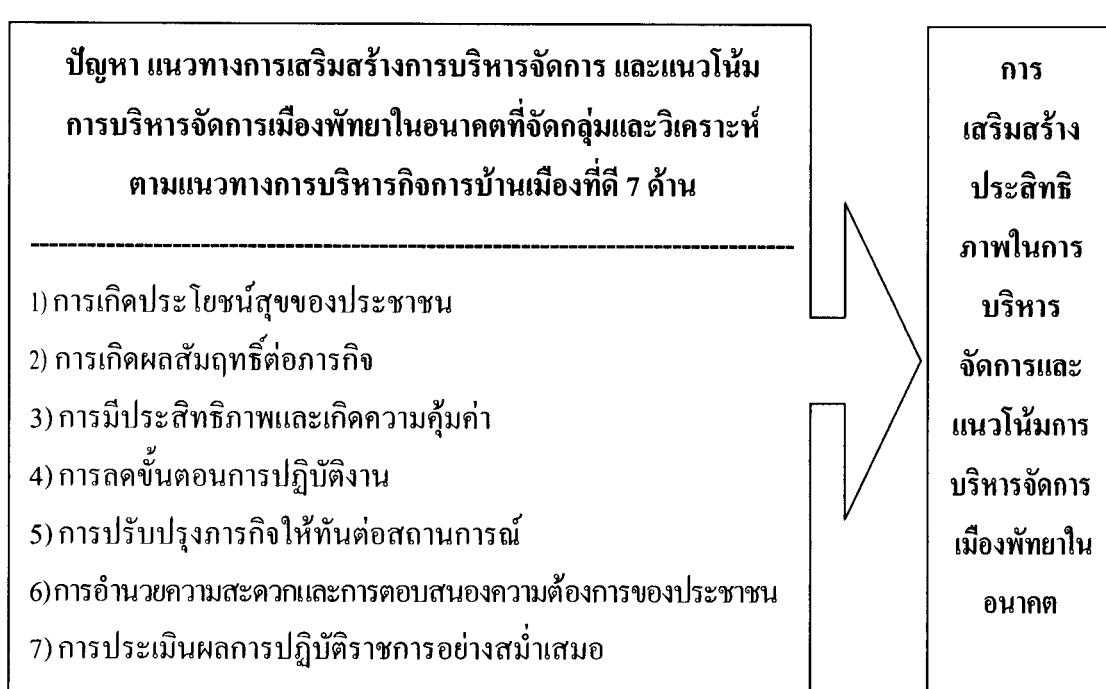
เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้เช่นนี้ เพราะจะทำให้ทราบและเข้าใจ ข้อมูลในเชิงเปรียบเทียบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม ต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัท야ในอนาคต ข้อมูลส่วนนี้จะเป็นข้อมูลเสริมอัน จะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดวิสัยทัศน์ (vision) และวางแผนเพื่อเป็นแนวทางในการ เสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ได้อย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับความเป็นจริง เพิ่มมากขึ้น

หมายเหตุ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์การวิจัย จำนวน 5 ข้อ (หัวข้อ 2.1-2.5) ดังกล่าวข้างต้น โดยไม่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ด้วยแม้แต่ข้อเดียว สำหรับ เหตุผลที่ผู้ศึกษาไม่ตั้งสมมติฐานไว้ด้วย เพราะเป็นการซึ่นทำให้การศึกษาขาดความเป็นอิสระ เนื่องจากได้ตีกรอบหรือกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้าโดยไม่ปล่อยให้การศึกษาเป็นไปตามธรรมชาติ นอกเหนือไปจากการศึกษาครั้งนี้ การกำหนดสมมติฐานไว้อาจเป็นการจำกัดข้อเสนอแนะของวัตถุประสงค์ของ การศึกษาหรือขอบเขตของการศึกษา อันอาจทำให้หลงประเด็นไปให้ความสำคัญกับสมมติฐาน เที่ยวน่าทึ่งกว่าวัตถุประสงค์ของการศึกษาซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของการศึกษาครั้งนี้

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาเลือกนำ “แนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) 7 ด้าน” ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 120 ตอนที่ 100 ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2546) ได้แก่ (1) การเกิดประโยชน์สุขของประชาชน (2) การเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ (3) การมีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่า (4) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) การปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ (6) การอำนวยความสะดวกและสนับสนุนความต้องการของประชาชน และ (7) การประเมินผล การปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ มาเป็นกรอบแนวคิดหลักสำหรับการจัดกลุ่มและการวิเคราะห์ “(1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา (2) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมือง พัทยาในอนาคต และ (3) แนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต” ที่เป็นวัตถุประสงค์การ วิจัยที่สำคัญ หรือเป็นวัตถุประสงค์หลัก 3 ข้อ พร้อมกันนั้น ผู้ศึกษาได้กำหนดให้ “(1) ปัญหา

เกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา (2) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต และ (3) แนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตที่จัดกลุ่มและวิเคราะห์ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน” เป็นตัวแปรอิสระ หรือเป็น เหตุ (cause) ส่วน “การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต” เป็นตัวแปรตาม หรือเป็นผล (effect) ดังภาพที่ 1.1

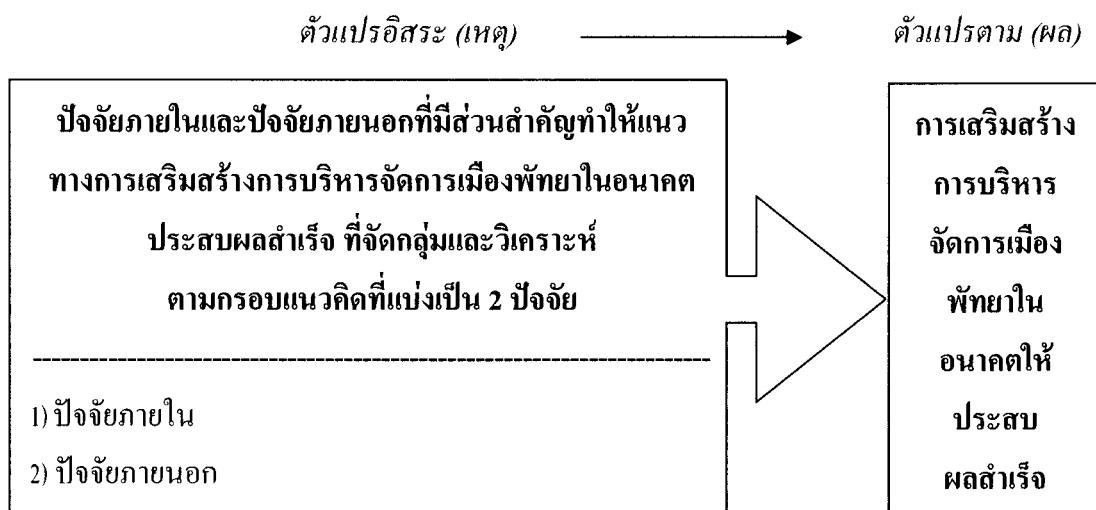

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดหลักที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง
ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

สำหรับเหตุผลที่นำแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้านดังกล่าว มาใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักสำหรับการศึกษาครั้งนี้ เพราะเป็นแนวทางหรือตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่มีบทบาทสำคัญของกฎหมายรองรับไว้อย่างชัดเจน และมีขอบเขตครอบคลุมเนื้หาสาระด้านการบริหารจัดการ ตลอดจนเหมาะสมกับสภาพเหตุการณ์ในปัจจุบัน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย อย่างไรก็ตาม กรอบแนวคิดดังกล่าวก็มีข้อบกพร่องบางประการด้วย เช่น ความสมบูรณ์ และครอบคลุมของแต่ละด้าน โดยแต่ละด้านกำหนดขึ้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาในชั้นแรกและจะต้องมีการปรับปรุงให้เกิดความสมบูรณ์ในการปฏิบัติงานในระยะต่อไป รวมทั้งข้อจำกัดด้านการ

เปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม หรือการเมือง อาจทำให้กรอบแนวคิดนี้เกิดข้อบกพร่องขึ้น ได้ ทำให้ไม่อาจนำไปใช้ได้อย่างแพร่หลาย ไม่เพียงเท่านั้น ยังมีข้อจำกัดด้านผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงาน โดยอาจนำกรอบแนวคิดนี้ไปใช้มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความเชื่อ ทัศนคติ มนุษย์ และความสนใจอีกด้วย

นอกจากนี้ ผู้ศึกษา yang ได้นำ “ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก” มาเป็นกรอบแนวคิดรอง สำหรับการจัดกลุ่มและการวิเคราะห์วัตถุประสงค์การวิจัยที่มีความสำคัญในลำดับรองหรือ วัตถุประสงค์การวิจัยรองจำนวน 1 ข้อ ได้แก่ “ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จ” โดยผู้ศึกษาได้ กำหนดให้ “ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหาร จัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จที่จัดกลุ่มและวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็น 2 ปัจจัย” เป็นตัวแปรอิสระ หรือเป็น เหตุ ส่วน “การเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ให้ประสบผลสำเร็จ” เป็นตัวแปรตาม หรือเป็น ผล ดังภาพที่ 1.2

ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดรองที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง
ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษานำ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มาเป็นกรอบแนวคิดรอง ในการศึกษาครั้งนี้ เพราะเป็นกรอบแนวคิดที่จะทัดรัด ครอบคลุมแนวคิดที่สำคัญของการบริหาร จัดการ เป็นสากล เป็นที่รู้จัก คุ้นเคย และ ได้นำไปใช้กันอย่างแพร่หลาย

4. ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านพื้นที่ และขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษารั้งนี้มีเนื้อหาครอบคลุมปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ประสบผลสำเร็จ แนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต และเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต โดยนำแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้านมาเป็นกรอบแนวคิดหลัก พร้อมกันนำไปปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดรอง

สำหรับขอบเขตด้านเนื้อหาได้แบ่งเป็น 5 บท โดยในแต่ละบทมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

บทที่ 1 บทนำ นำเสนอข้อมูลทางวิชาการอย่างเป็นระบบ เริ่มจากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย ข้อจำกัดในการวิจัย กรอบแนวคิด การวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ เช่น หนังสือ บทความ พลงานการวิจัย โดยครอบคลุมเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ แนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ตลอดจนปัญหาและแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย นำเสนอขั้นตอนหรือวิธีวิจัยที่นำมาใช้ในการศึกษารั้งนี้ ประกอบด้วย 6 หัวข้อ ได้แก่ (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล (4) การวิเคราะห์ข้อมูล (5) ระยะเวลาทำการวิจัย และ (6) แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสนาม

บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ เป็นการนำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเกี่ยวกับของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการวิจัยสนาม จากนั้น ผู้ศึกษาจะนำข้อมูลดังกล่าวมาอภิปรายและเสนอแนะ ท้ายสุด เป็นการนำเสนอรายงานุกรม และภาคผนวก

4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษารังนี้เป็นการศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ได้แก่ เมืองพัทยา

**4.3 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (รายละเอียด ได้แสดงไว้ในบทที่ 3)
แบ่งเป็น 2 ข้อ**

4.3.1 ประชากร คือ จำนวนเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาเป้าหมายทั้งหมด ในเขตพื้นที่ที่จะทำการศึกษา สำหรับประชากรที่ศึกษารังนี้ มี 2 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองของเมืองพัทยา

ประกอบด้วย (1) ผู้บริหารท้องถิ่น ได้แก่ นายกเมืองพัทยา 1 คน (2) ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น ได้แก่ รองนายกเมืองพัทยา ประธานที่ปรึกษานายกเมืองพัทยา ที่ปรึกษานายกเมืองพัทยา เลขาธิการนายกเมืองพัทยา และผู้ช่วยเลขาธิการนายกเมืองพัทยา รวม 14 คน (3) สมาชิกสภาท้องถิ่น ได้แก่ ประธานสภาเมืองพัทยา รองประธานสภาเมืองพัทยา และสมาชิกสภาเมืองพัทยา รวม 24 คน และ (4) ผู้ช่วยประธานสภาท้องถิ่น ได้แก่ เลขาธิการประธานสภาเมืองพัทยา และผู้ช่วยเลขาธิการประธานสภาเมืองพัทยา รวม 3 คน รวมทั้งสิ้น 42 คน และ

ประเภทที่ 2 เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำองค์กรเมืองพัทยา ประกอบด้วย
(1) พนักงานเมืองพัทยา ได้แก่ ปลัดเมืองพัทยา รองปลัดเมืองพัทยา ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าสำนัก หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน นักวิชาการ เจ้าพนักงาน และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ จำนวน 381 คน (2) ลูกจ้างประจำเมืองพัทยา ได้แก่ คณานประจำตำแหน่งต่าง ๆ จำนวน 194 คน และ (3) พนักงานจ้างเมืองพัทยา ได้แก่ พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 1,250 คน รวมทั้งสิ้น 1,825 คน

รวมประชากรทั้ง 2 ประเภท ($42 + 1,825$) เท่ากับ 1,867 คน

4.3.2 กลุ่มตัวอย่าง เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นที่เป็นตัวแทนของประชากรข้างต้นที่ ตอบแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างของการศึกษารังนี้ มี 2 ประเภทเข่นกัน แบ่งเป็น เจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำองค์กรเมืองพัทยา จำนวน 1,069 คน ได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรของ ทารो ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 98% และ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.02

**สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว
 เพราะเป็นผู้กำหนดที่บริหารจัดการและเป็นผู้ปฏิบัติงานในเมืองพัทยา เปรียบเสมือนหนึ่งเป็นสถานี ทางทวนสัญญาณในการเชื่อมต่อนโยบายและยุทธศาสตร์ของชาติ กระทรวง กรม และจังหวัด ลงสู่ อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน และชุมชน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของเมืองพัทยา
 ในการศึกษารังนี้ไม่ได้นำประชากรที่เป็นประชาชนในชุมชนต่าง ๆ เขต เมืองพัทยา เข่น องค์กรเอกชน ผู้ประกอบการ นักศึกษา นักธุรกิจ และผู้นำชุมชนมาทำการศึกษา**

ด้วย เพื่อระบุนักวิจัยที่มีหน้าที่ในการบริหารจัดการหรือเป็นผู้ปฏิบัติงานในเมืองพัทฯโดยตรงเท่านั้น

4.3.3 การสัมภาษณ์แบบลึกลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ (delphi) ในการศึกษารังนี้ มีการรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์แบบลึกลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน ดังนี้

1) นายอิทธิพล คุณปลื้ม ตำแหน่ง นายกเมืองพัทฯ วันที่สัมภาษณ์ 30 กันยายน 2552 สัมภาษณ์ระหว่างเวลา 10.00 น. ถึง 10.30 น. รวมเวลา 30 นาที สถานที่สัมภาษณ์ ศาลากลางเมืองพัทฯ เลขที่ 171 หมู่ 6 ถนนพัทฯเหนือ ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20150

2) นายสิทธิภาพ เมืองคุ้ม ตำแหน่ง ปลัดเมืองพัทฯ วันที่สัมภาษณ์ 28 กันยายน 2552 สัมภาษณ์ระหว่างเวลา 10.00 น. ถึง 10.30 น. รวมเวลา 30 นาที สถานที่สัมภาษณ์ ศาลากลางเมืองพัทฯ เลขที่ 171 หมู่ 6 ถนนพัทฯเหนือ ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20150

5. ข้อจำกัดในการวิจัย

ข้อจำกัดในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ข้อจำกัดด้านเนื้อหา ข้อจำกัดด้านพื้นที่ และข้อจำกัดด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

5.1 ข้อจำกัดด้านเนื้อหา ผู้ศึกษาทำการศึกษาเฉพาะเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และขอบเขตการวิจัยข้างต้นเท่านั้น โดยไม่ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านอื่น เช่น ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการวางแผน

5.2 ข้อจำกัดด้านพื้นที่ การศึกษารังนี้ ผู้ศึกษาทำการศึกษาเฉพาะประชากรและกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เมืองพัทฯจังหวัดชลบุรีเท่านั้น โดยไม่ครอบคลุมไปถึงจังหวัดอื่น

5.3 ข้อจำกัดด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การศึกษารังนี้ ครอบคลุมประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 2 ประเภท ได้แก่ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมืองพัทฯ เนื่องจากเป็นบุคลากรที่มีหน้าที่ในการบริหารจัดการและเป็นผู้ปฏิบัติงานโดยตรงดังกล่าวแล้ว

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่ออธิบายและกำหนดขอบเขตของคำศัพท์หรือคำสำคัญที่นำมาใช้เฉพาะในการศึกษาให้ชัดเจนขึ้น เพื่อสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจคำจำกัดความหรือนิยามศัพท์เฉพาะแต่ละคำที่ใช้ในการศึกษานี้ ตรงกันหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผู้ศึกษา รวมทั้งทำให้ผู้ศึกษามีperlongประเด็นและสามารถศึกษาได้ตรงกับความหมายที่ได้ให้ไว้ในนิยามศัพท์เฉพาะนี้ด้วย (วิรช วิรชันภิวารรณ (2553: 56) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดคำจำกัดความหรือนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ไว้ 3 ข้อ โดยกำหนดตามหัวข้อ วิทยานิพนธ์ และกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

6.1 การบริหารจัดการ (management administration) หมายถึง การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของเมืองพัทยาตามวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของประชาชน โดยรวมตามกรอบแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

6.2 เมืองพัทยา หมายถึง หน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษรูปแบบหนึ่ง ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542

6.3 แนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน หมายถึง แนวทางการบริหารจัดการแนวทั่วไป หรือกรอบแนวคิดหลัก หรือตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต แนวทางนี้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

6.3.1 การเกิดประโยชน์สุขของประชาชน (responsiveness to people happiness) หมายถึง การบริหารราชการที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและพยายามมุ่งให้เกิดผลกระทบในเชิงบวกต่อการพัฒนาชีวิตของประชาชน

6.3.2 การเกิดผลสัมฤทธิ์ของการกิจ (achievement to government affairs) หมายถึง การบริหารเพื่อให้ได้รับผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยมีการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และการจัดทำข้อคลลงว่าด้วยผลงานในทุกระดับ

6.3.3 การมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า (efficiency and worthiness in terms of government affairs) หมายถึง การบริหารที่จะต้องพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้ากับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โดยมีการทำ cost- benefit analysis ให้สามารถวิเคราะห์ความเป็นไปได้และความคุ้มค่าของแผนงานหรือโครงการต่าง ๆ เทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งจัดระบบการวางแผนฯ การทำงานและวัดผลงานของแต่ละบุคคลที่เขื่อมโยงกับระดับองค์กร

6.3.4 การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (*lessening unnecessary steps of work*)

หมายถึง การกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานและการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และจัดให้มี การกระจายอำนาจการตัดสินใจ เพื่อให้การปฏิบัติงานเสร็จสิ้นที่จุดบริการ ใกล้ตัวกับประชาชน รวมทั้งการปฏิบัติงานในรูป one-stop service

6.3.5 การปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ (*reviewing mission to meet changing situation*) หมายถึง การทบทวนและปรับปรุงกระบวนการและขั้นตอนปฏิบัติงานใหม่อよู่ เสมอ ซึ่งจำเป็นต้องทบทวนลำดับความสำคัญและความจำเป็นของแผนงานและ โครงการทุกรายการ ยุบเลิกส่วนราชการที่ไม่จำเป็นและการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับ สภาพการณ์อยู่เสมอ

6.3.6 การอำนวยความสะดวกและสนับสนุนความต้องการของประชาชน (*providing convenient and favorable services to people*) หมายถึง การปฏิบัติราชการที่มุ่งเน้นถึง ความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการเป็นหลัก โดยมีการสำรวจความต้องการ ของประชาชนและความพึงพอใจของผู้รับบริการในหลากหลายวิธี และเป็นไปอย่างสม่ำเสมอเพื่อ นำมาปรับปรุงการปฏิบัติราชการต่อไป

6.3.7 การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (*regular evaluation*)

หมายถึง การตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดระบบการควบคุมตนเอง ซึ่งจะทำให้ สามารถลักษณะการปฏิบัติงานขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หมายเหตุ ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ในที่นี้หมายถึง ปัญหาการบริหาร จัดการที่เกี่ยวข้องกับความต้องการที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ที่ประชาชนได้รับในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สังคม และการเมืองการบริหาร โดยปัญหาที่สำคัญ ที่สุด ได้แก่ ปัญหาการให้บริการงานทะเบียนรายฉุรและบัตรประชาชน เช่น การประชาสัมพันธ์ ข้อมูลการให้บริการงานทะเบียนรายฉุรและบัตรประชาชน ไม่ทั่วถึง และความไม่เพียงพอของ เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติราชการงานทะเบียนรายฉุรและบัตรประชาชน (ที่มา : งานวิจัยและ ประเมินผล ฝ่ายวิจัยและเทคโนโลยีสารสนเทศ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา (2550: 50, 64) ในหนังสือ เรื่อง “โครงการวิจัยปัญหาและความต้องการของประชาชนและประเมินผลติดตามการ ดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดเมืองพัทยา” และ “ข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่ มีต่อผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดเมืองพัทยาปี 2550” จัดทำโดยงานวิจัยและ ประเมินผล ฝ่ายวิจัยและเทคโนโลยีสารสนเทศ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา)

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษารั้งนี้คาดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ โดยผู้ศึกษาได้แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ องค์ความรู้ใหม่ ประโยชน์ในทางวิชาการ และประโยชน์ในทางปฏิบัติ ดังนี้

7.1 องค์ความรู้ใหม่ การศึกษารั้งนี้ จะทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่หรือสร้างความรู้ทางวิชาการ กล่าวคือ ตัวความรู้ที่กำหนดขอบเขต ได้และระบุเฉพาะเจาะจงได้ เป็นสิ่งที่สร้างผลิตและพัฒนาได้ เพยเพร่ ถ่ายทอด และนำมาใช้ประโยชน์ได้ สำหรับองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นจาก การศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ การได้ทราบและเข้าใจปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสมผลสำเร็จ แนวโน้มการบริหารจัดการของเมืองพัทยาในอนาคต และเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต โดยนำแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านมาเป็นกรอบแนวคิดหลัก และนำปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมาเป็นกรอบแนวคิดรอง

7.2 ประโยชน์ในทางวิชาการ แบ่งเป็น 2 ข้อ ดังนี้

7.3.1 เมืองพัทยาจะได้ประโยชน์ในทางวิชาการในเรื่องการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาและแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสมผลสำเร็จ ตลอดจนแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต และการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

7.3.2 สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนรวมทั้งนักศึกษาหากนำผลการศึกษารั้งนี้ไปศึกษา จะได้รับประโยชน์ในทางวิชาการด้านการเรียนการสอน และการวิจัย ในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตดังกล่าว

7.3 ประโยชน์ในทางปฏิบัติ หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนประชาชนจะได้รับประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างน้อย 2 ข้อ ดังนี้

7.3.1 เมืองพัทยาและเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาสามารถนำผลการศึกษารั้งนี้ไปปรับใช้สำหรับการปฏิบัติงานจริง หรือการบริหารจัดการจริงในเมืองพัทยา

7.3.2 ในส่วนของประชาชนหากนำไปศึกษา จะช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจว่า การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพิ่มมากขึ้น และ

เกิดความมั่นใจว่าการบริหารจัดการดังกล่าวก่อให้เกิดประโยชน์สุขกับประชาชน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้รวมทั้งนำไปใช้ประโยชน์ เช่น นำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับเข้าไปมีส่วนร่วมในการกรรมการหรือในการติดตาม และการควบคุมตรวจสอบเมืองพัทยา ตลอดจนหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น ทั้งนี้ เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือตามกฎหมาย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต” ผู้ศึกษาได้ศึกษาด้านควำ
ทนทวนวรรณกรรมจากหนังสือ ตำรา เอกสาร ผลงานวิจัย บทความ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง
ตลอดจนการรวบรวมแนวคิดต่าง ๆ เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะ
ทำให้ผู้ศึกษาได้ทราบและเข้าใจว่า (1) เรื่องที่กำลังศึกษาได้เคยมีการศึกษาไว้ก่อนแล้วกาน้อยเพียงใด
(2) มีปัญหาใดบ้างและมีแนวทางแก้ไขอย่างไร และ (3) ควรศึกษาซ้ำหรือศึกษาเรื่องอื่นใดเพิ่มขึ้น
และหากไม่เคยมีการศึกษา อาจริเริ่มศึกษาได้ นอกจากนั้น การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องยัง¹
แสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันหรือสอดคล้องของหัวข้อหรือส่วนอื่น ๆ ของการศึกษา²
ด้วย โดยผู้ศึกษายังได้นำข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาใช้สร้างกรอบแนวคิด
การวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย และขอบเขตการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมตลอดทั้งสร้างคำจำกัด
ความหรือนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย แบบสอบถาม และใช้เป็นแนวทางใน
การเสนอปัญหา ตลอดจนข้อเสนอแนะ หรือเสนอแนะแนวทางการเสริมสร้าง และแนวโน้มการ
บริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต เป็นต้น (วิรช วิรชนิภารณ (2553: 15) ในหนังสือ เรื่อง³
“หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) สำหรับการกำหนดหัวข้อใน
บทที่ 2 ผู้ศึกษาได้กำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัย โดย
ครอบคลุม 4 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดหรือความหมายของการบริหารจัดการ
2. แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)
3. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหา การเสริมสร้าง และแนวโน้มการบริหารจัดการ
4. ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา

1. แนวคิดหรือความหมายของการบริหารจัดการ

การศึกษาระบบนี้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา ผู้ศึกษาจึงได้ทบทวน
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดหรือความหมายของการบริหารจัดการ ดังนี้

ธงชัย สันติวงศ์ (2540: 1) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารงานบุคคล : Personal Management” มีความเห็นว่า การบริหารจัดการ น่าจะหมายถึง กระบวนการการทำงานของนักบริหาร เพื่อให้งานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยอาศัยบุคคลอื่นเป็นผู้ทำ

นอกจากนี้ **ธงชัย สันติวงศ์** (2543: 21-22) ในหนังสือ เรื่อง “องค์การและการบริหาร” กล่าวโดยสรุป ลักษณะของงานบริหารจัดการ ไว้ 3 ด้าน ได้แก่ (1) ในด้านที่เป็นผู้นำหรือหัวหน้างาน งานบริหารจัดการ หมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลในบุคคลหนึ่งที่ปฏิบัติเป็นผู้นำภายในองค์การ (2) ในด้านของการกิจหรือสิ่งที่ต้องทำ งานบริหารจัดการ หมายถึง การจัดระเบียบทรัพยากรต่าง ๆ ในองค์การ และการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน (3) ในด้านของความรับผิดชอบ งานบริหาร จัดการ หมายถึง การต้องทำให้งานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยการอาชญาบุคคลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548: 5) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการและการบริหาร การพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ” กล่าวโดยสรุป การบริหารจัดการ (management administration) การบริหารการพัฒนา (development administration) แม้กระทั้ง การบริหารการบริการ (service administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันที่ เห็นได้อย่างชัดเจนเมื่อย่างน้อย 3 ส่วน คือ (1) ล้วนเป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่ หน่วยงานของรัฐ และหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ นำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ในการบริหารราชการ (2) มีกระบวนการบริหารที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การคิด (thinking) หรือการวางแผน (planning) การดำเนินงาน (acting) และการประเมินผล (evaluating) และ (3) มี จุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศต้มีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น สำหรับส่วนที่แตกต่างกัน คือ แต่ละคำมี จุดเน้นต่างกัน กล่าวคือ การบริหารจัดการเน้นเรื่องการนำแนวคิดการจัดการของภาคเอกชนเข้ามา ใช้ในการบริหารราชการ เช่น การมุ่งหวังผลกำไร การแบ่งขัน ความรวดเร็ว การตลาด การประชาสัมพันธ์ การจูงใจด้วยค่าตอบแทน การลดขั้นตอน และการลดพิธิการ เป็นต้น ในขณะที่การบริหารการพัฒนา ให้ความสำคัญเรื่องการบริหารรวมทั้งการพัฒนานโยบาย แผน แผนงาน โครงการ (policy, plan, program, project) หรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ส่วนการบริหารการบริการเน้นเรื่อง การอำนวยความสะดวกและการให้บริการแก่ประชาชน

นอกจากนี้ **วิรัช วิรัชนิภาวรรณ** (2551: 89-91) ในวารสาร เรื่อง “การวิเคราะห์ เปรียบเทียบความหมายของการบริหาร การจัดการ การบริหารการพัฒนา และการบริหารจัดการ” ได้อธิบายว่า การบริหารจัดการ (management administration) นำไปใช้ทั้งในหน่วยงานและ บุคลากรของภาครัฐและภาคเอกชน เป็นการผสมผสานแนวคิดการบริหารภาครัฐและการจัดการ ภาคเอกชนเข้าด้วยกัน ถ้านำคำนี้ไปใช้ในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้ชัดเจนมากขึ้น อาจใช้คำว่า

การบริหารจัดการภาครัฐ (public management administration) ในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และแคนาดา ได้นำคำว่า การบริหารจัดการ ซึ่งตรงกับคำว่า management administration มาใช้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เช่น ใช้ในวงการศึกษาหรือมหาวิทยาลัย ในหน่วยงานของรัฐ และในหน่วยงานของเอกชน ตัวอย่างเช่น

1. หนังสือ เรื่อง “Union-Management Administration of Employee Training: the Experience of T[ennessee] V[alley] A[uthority]” เขียนโดย William J. McGlothin ในปี ค.ศ. 1943
2. หนังสือ เรื่อง “Organizational Management Administration for Athletic Program” เขียนโดย Thomas M. Kinder จัดพิมพ์โดย Eddie Bowers Publishing, U.S.; พิมพ์ครั้งที่ 4, ธันวาคม ค.ศ. 1998
3. หนังสือ เรื่อง “Guide to Collection Development and Management Administration, Organization, and Staffing” เขียนโดย Mary H. Munroe, John M. Haar, Peggy Johnson จัดพิมพ์โดย Lanham, Md. : Scarecrow Press, 2001
4. วารสาร “Educational Management Administration & Leadership” Tony Bush (บรรณาธิการ) จาก University of Lincoln, UK (สหราชอาณาจักร) จัดพิมพ์โดย Sage Publications และได้ความร่วมมือจาก British Educational Leadership, Management & Administration Society, 2005-2007
5. มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้นำคำว่า management administration มาใช้ เช่น FairLeigh Dickinson University ในแวนคูเวอร์ (Vancouver) ประเทศไทยแคนาดา, Missouri State University ในมลรัฐมิสซูรี สหรัฐอเมริกา, Villanova University ในมลรัฐเพนซिलเวเนีย สหรัฐอเมริกา, University of Northwestern Connecticut ในมลรัฐคอน涅ติกัต สหรัฐอเมริกา, University of West Texas A&M ในมลรัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา และ University of Southwestern Medical Center ในเมืองดัลลัส (Dallas) มลรัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา
6. หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยราชการของสหรัฐอเมริกา ได้นำมาใช้ เช่น กระทรวงสิ่งแวดล้อม (Department of the Environment) ในมลรัฐแมริแลนด์ และหน่วยการปกครองท้องถิ่น คือ Jackson County ในมลรัฐฟลอริดา และ
7. หน่วยงานของเอกชน ในสหรัฐอเมริกา เช่น บริษัท Hewlett Packard, บริษัทคอมพิวเตอร์ของเอกชน ชื่อ Novell, บริษัท คอมพิวเตอร์ของเอกชน ชื่อ Knowledgestorm, บริษัท Gemalto และบริษัท ViaNett เป็นต้น

ไม่เพียงเท่านั้น วิรช วิรชันนิภาวรรณ (2550: 3-4) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง” ได้สรุปคำว่า การบริหารจัดการ

หมายถึง แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ที่หน่วยงาน และ/หรือ บุคลากรของ หน่วยงานนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลง พัฒนา หรือสร้างความสุขความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง และยั่งยืนให้แก่ประชาชนและประเทศชาติ

สรุป จากการทบทวนวรรณกรรมหรือแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการบริหาร จัดการข้างต้นทำให้ผู้ศึกษามีความเห็นว่า การบริหารจัดการ ในมุมมองของ แขวง สันติวงศ์ อธิบาย ว่า การบริหารจัดการเป็นกระบวนการการทำงานของนักบริหารเพื่อให้งานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยอาศัยบุคคลอื่นเป็นผู้ช่วย และการบริหารจัดการเป็นภาระหน้าที่ของบุคคลโดยบุคคลหนึ่งที่ปฏิบัติ ตนเป็นผู้นำภายใต้การ หรือการจัดระเบียบทรัพยากรต่าง ๆ ในองค์การ และการประสาน กิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน หรือการต้องทำให้งานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยการอาศัยบุคคล ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ตามแต่ลักษณะของงานบริหารจัดการ สำหรับ วิรช วิรชันภิวารรณ มองว่า การ บริหารจัดการนำไปใช้ทั้งในหน่วยงานและบุคลากรของภาครัฐและภาคเอกชน เป็นการผสมผสาน แนวคิดการบริหารภาครัฐและการจัดการภาคเอกชนเข้าด้วยกัน รวมถึงเป็นแนวทางการดำเนินงาน หรือการปฏิบัติงานใด ๆ ที่หน่วยงาน และ/หรือ บุคลากรของหน่วยงานนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลง พัฒนา หรือสร้างความสุขความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนให้แก่ประชาชนและ ประเทศชาติ

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว ผู้ศึกษาได้นำความหมายของ วิรช วิรชันภิวารรณ ที่ กล่าวมาข้างต้น มาสรุปเป็นความหมายของการบริหารจัดการที่ผู้ศึกษามาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ โดยหมายถึง “การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของเมืองพัทยาตามวัตถุประสงค์เพื่อ ประโยชน์ของประชาชนโดยรวม” สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษามาทำความหมายของนักวิชาการที่กล่าวมา ข้างต้นมาใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดความหมายที่ใช้ในที่นี่ เนื่องจากเป็นความหมายที่มีเนื้อหา สาระครอบคลุมการปฏิบัติงานของเมืองพัทยา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้หลากหลาย รวมทั้ง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยของการศึกษาครั้งนี้ด้วย

2. แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) 7 ด้าน

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้นำแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน มาใช้เป็น กรอบแนวคิดสำคัญ แนวทางดังกล่าวเป็นมาจากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นนี้ โดยจัด เรียงลำดับตามปี พ.ศ. เก่า มาจนถึงปี พ.ศ. ล่าสุด ดังนี้

พระบรมราโชวาท (2512) ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีโปรดงานชุมนุม ลูกเสือแห่งชาติ ครั้งที่ 6 ณ ค่ายลูกเสือวชิราฐ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี วันพุธที่ 11

ขั้นวาระม พ.ศ. 2512 ความต่อหนึ่งว่า "...ในบ้านเมืองนั้น มีทั้งคนดีและคนไม่ดี ไม่มีใครจะทำให้ คนทุกคนเป็นคนดีได้ทั้งหมด การทำให้บ้านเมืองมีความปรกติสุขเรียบร้อย จึงมิใช่การทำให้ทุกคน เป็นคนดี หากแต่ต้องยุ่งที่การส่งเสริมคนดี ให้คนดีได้ปกครองบ้านเมือง และความคุณคนไม่ดีไม่ให้มี อำนาจ ไม่ให้ก่อความเดือดร้อนวุ่นวายได้..."

สมเด็จพระญาณสังวร (2536: 62) แห่งวัดบวรนิเวศวิหาร ในหนังสือ เรื่อง “คำตาม-คำตอบเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา เล่ม 1” ได้แสดงปาฐกถาธรรมพิเศษ เรื่อง “ศาสนาและ ทศพิธราชธรรม” สรุปสาระสำคัญ ได้ว่า ความเจริญพาสุกหรือความเตื่อมธรรมแล้วว้ายในประเทศไทย เรา ปัจจุบันมีการวิจัยอุปกรณ์แล้วว่า “ข้าราชการ” เป็นองค์กรสำคัญอย่างหนึ่ง ข้าราชการดีมี ศักดิ์สิทธิ์หรือมีศักดิ์ธรรมเป็นหลักในการปกครองแล้วประชาชนจะอยู่เย็นเป็นสุข หาก ข้าราชการไร้ศักดิ์ธรรมปกครองประชาชนอยู่ nokokakothipittharam ประชาชนจะเดือดร้อน ทุกหย่อมหญ้า นอกจากนี้ สมเด็จพระญาณสังวร ยังได้กล่าวถึง หลักในการปกครองของข้าราชการ และทศพิธราชธรรม อันหมายถึง ธรรมสำหรับพระราชาหรือนักปกครอง ได้อ่ายกว่าที่ข้าราชการ และผู้ปกครองทุกระดับจะรับไว้เป็นสติปัญญาและสติมุกดแห่งตน

อันันท์ ปันยารชุน (2541) ในบทความปาฐกถา เรื่อง “ธรรมาธิ : Good Governance ในทศนะของ นายอันันท์ ปันยารชุน อคิตนายกรัฐมนตรี” ค้นคืนวันที่ 10 พฤษภาคม 2552 จาก <http://www.anandpanyarachun.in.th> มีความเห็นว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หมายถึง การที่ ทุกฝ่ายในสังคมไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคธุรกิจและภาคประชาสังคมมีส่วนในการที่จะช่วยเหลือ ก็อกูลและส่งเสริมกันผลักดันให้สังคมเกิดการพัฒนาที่เป็นธรรมและยั่งยืนในการดำเนินการต้อง อยู่ภายใต้หลักการที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ (1) มีความรับผิดชอบและมีเหตุผลเชิงนโยบายได้ (2) การมี ส่วนร่วมของประชาชน (3) มีการคาดการณ์ได้ (4) มีความโปร่งใส และ (5) มีความเชื่อมโยง ระหว่างองค์ประกอบทั้ง 4 ดังกล่าว

นอกจากนี้ อันันท์ ปันยารชุน (2542) ปาฐกถาพิเศษ ในการประชุมทางวิชาการเพื่อ แนะนำชุดโครงการวิจัย เรื่อง “การปฏิรูปกฎหมายเพื่อเสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองและ สังคมที่ดี” ได้กล่าวว่า กฎหมายที่สามารถส่งเสริมธรรมาภิบาล ได้นี้ จะต้องเป็นกฎหมายที่สามารถ จัดสรรง่ายโดยนิยมของบุคคลทุกหมู่เหล่าในสังคม ได้อ่ายเรื่องธรรม กล่าวคือ เป็นกฎหมายที่อยู่ ภายใต้หลักนิติธรรม ซึ่งต้องมีทั้งกฎหมายที่มีความยุติธรรมต่อทุกฝ่ายในสังคมและป้องกันและ ต้องมีผู้ใช้กฎหมายและระบบยุติธรรมที่ดีด้วย

ระเบียนสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคม ที่ดี พ.ศ. 2542 ตามที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ได้เสนอเป็นระเบียบปฏิบัติ ไว้ประกอบด้วยหลักการสำคัญ 6 หลัก ดังนี้

1. หลักนิติธรรม เป็นหลักที่ถือเป็นกฎหมาย กติกาในสังคมที่ทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้น การตรากฎหมายที่ถูกต้อง เป็นธรรม การบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ ของสมาชิก ระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมที่ดีมีความเป็นธรรมและมีความชัดเจน มีระบบลงโทษที่เหมาะสม รวมทั้งมีการบังคับใช้ที่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน จะช่วยควบคุมการใช้อำนาจของรัฐให้เป็นไปอย่างชอบธรรม พร้อมกับช่วยคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไม่ให้ถูกละเมิด โดยการใช้อำนาจรัฐ และจะเกิดผลในทางตรงกันข้ามหากกฎหมายและระบบยุติธรรมอ่อนแอก จะก่อให้เกิดพฤติกรรมการแสวงหาผลประโยชน์จากข้อกฎหมายและแพร่กระจายกว้างขวางนำมายังสู่การทุจริตในระดับการใช้อำนาจหน้าที่อย่างไม่ระมัดระวัง กระทนต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนและกระทบต่อการลงทุนทางเศรษฐกิจ

2. หลักคุณธรรม เป็นการพัฒนาให้บุคลากรของภาครัฐมีมั่นในความถูกต้อง ดึงมา การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองเพื่อให้เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต การบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐเป็นการบริหารที่ไม่เพียงแต่ให้ความสำคัญกับการบริหาร แต่ต้องให้ความสำคัญกับการดำเนินการ ไว้ซึ่งหลักการอันถูกต้อง การยึดถือระบบคุณธรรม คุณค่าและความดีงามทั้งหลาย ทั้งนี้ เพราะระบบคุณค่าและค่านิยมต่าง ๆ ในระบบราชการจะเป็นปัจจัยกำหนดพฤติกรรมของข้าราชการ และชี้นำวิธีการให้บริการแก่ประชาชนด้วย

3. หลักความโปร่งใส การปฏิบัติงานที่เปิดเผยและสามารถตรวจสอบได้ จะส่งผลให้การทุจริตลดร้อยปั๊นและความด้อยประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการลดลง ดังนั้น ถ้าภาครัฐจัดระบบการบริหารจัดการให้มีความโปร่งใสและเปิดเผยให้ประชาชนเข้ามาร่วมรับรู้ในวิธีการและขั้นตอนการทำงาน ได้มีโอกาสตรวจสอบการปฏิบัติงาน ตลอดจนผลการดำเนินงานจะส่งผลให้ข้าราชการมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานและผลงาน มีการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องเป็นธรรม และก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนและประเทศชาติโดยรวมมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีความมั่นใจว่า ข้าราชการมีความตั้งใจจริงในการปฏิบัติงาน

4. หลักการมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจ กระบวนการดำเนินการของโครงการ รวมถึงได้รับการเสริมสร้างมีความสามารถในการเข้ามามีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมจึงเป็นกระบวนการที่ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมทางการเมือง การบริหาร และการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรของชุมชนและของชาติ โดยมีการแสดงทัศนะต่าง ๆ ต่อการดำเนินงานที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ เพื่อให้รัฐบาลนำไปประกอบการตัดสินใจระดับนโยบาย การให้คำแนะนำ ปรึกษา ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ รวมตลอดจนควบคุมการดำเนินงาน ดังนั้น การมีส่วนร่วมจึงเป็น

การสื่อสารสองทาง มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและรับฟังความเห็นซึ่งกันและกันระหว่างรัฐกับประชาชน ซึ่งเป็นกระบวนการที่เสริมสร้างความสามัคคีในชาติ ในขณะเดียวกัน จะก่อให้เกิดกระบวนการติดตามตรวจสอบนโยบายและการดำเนินงานของรัฐให้ดำเนินงานที่รับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น

5. หลักความคุ้มค่า การพัฒนาที่ยั่งยืนจะต้องบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงแก่ส่วนรวม คำนึงถึงความประยุกต์ ความคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ โดยยึดถือประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการปฏิบัติงาน ดังนั้น ภาครัฐซึ่งยังคงฐานะเป็นแกนสำคัญในกระบวนการบริหารจัดการในการพัฒนาประเทศและการให้บริการแก่ประชาชน จึงอาจจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการและกลไกการปฏิบัติงานให้คำนึงถึงความคุ้มค่าและประสิทธิภาพมากขึ้น และ

6. หลักความสำนึกรับผิดชอบ เป็นกระบวนการทำงานที่จะช่วยเสริมสร้าง
ประสิทธิภาพการทำงานให้ดีขึ้น ความสำนึกรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานจะต้องมี
ลักษณะสำคัญ 6 ประการ คือ การมีเป้าหมายที่ชัดเจน ทุกคนเป็นเจ้าของร่วมกัน การปฏิบัติงาน
อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการพฤติกรรมที่ไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการรับผิดชอบ การทำงานอย่างไม่
หยุดยั้ง การมีแผนสำรอง และการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน เนื่องจากภาครัฐเป็นผู้ใช้อำนาจ
หน้าที่ในการบริหารจัดการกิจการของรัฐในทุกระดับ ดังนั้น จึงต้องสร้างเครื่องมือและวัฒนธรรม
สำนึกรับผิดชอบให้เกิดแก่ข้าราชการอย่างกว้างขวาง ความรับผิดชอบและตรวจสอบได้จะเป็นการ
ตรวจสอบและความคุณพุทธิกรรมของข้าราชการให้รับผิดชอบต่อการกิจ ต่อสังคม ประเทศหรือรัฐใน
การแก้ปัญหาของประชาชน เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง และกล้าที่จะยอมรับผลคือผลเสียจากการ
กระทำของตนเอง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 (มาตรา 3/1)
มีสาระสำคัญดังนี้ การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้คือเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของ
ประชาชน เกิดผลลัพธ์ที่ต่อการกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงการกิจแห่งรัฐ
การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและการยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจาย
ภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจในการตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก
และการตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน การจัดสรร
งานประมาณ และการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าทำงานตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ ต้องคำนึงถึง
หลักการซึ่งด้าน ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน

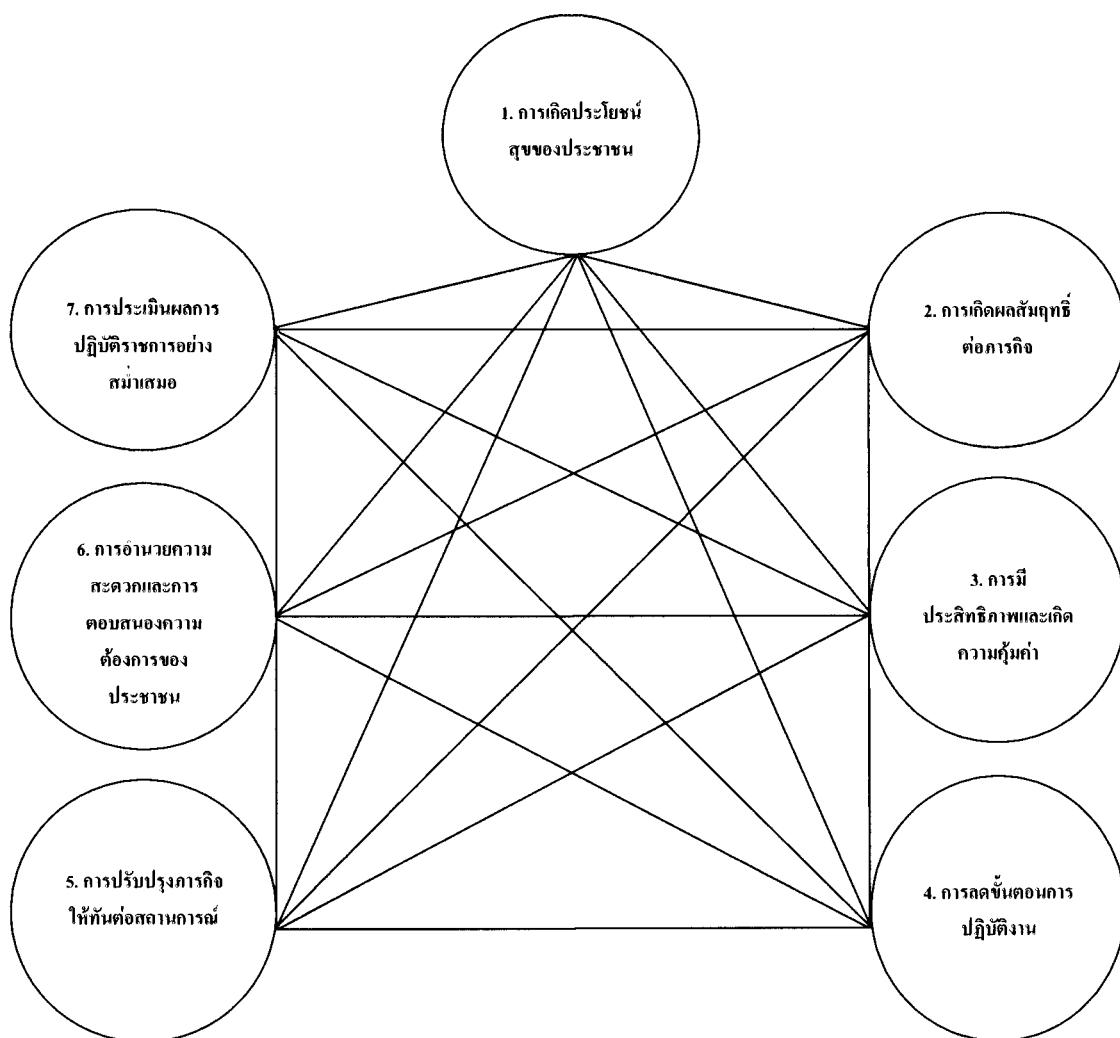
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตาม ความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มีสาระสำคัญดังนี้ เป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการขึ้น ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในรูปแบบกฎหมายในครั้งแรกโดยรวมรวมแนวทางที่ควรปฏิบัติและกำหนดหลักเกณฑ์ใหม่ในการปฏิบัติราชการให้เกิดความชัดเจนสามารถวัดผลการปฏิบัติราชการที่แน่นอนขึ้น แม้ว่าหลายเรื่องเป็นการกำหนดเพื่อให้เกิดการพัฒนาในชั้นแรกและจะต้องมีการปรับปรุงให้เกิดความสมบูรณ์ใน การปฏิบัติราชการภาครัฐในระยะต่อไปก็ตาม แต่แนวทางตามพระราชกฤษฎีกานี้หากได้มีการนำไปปฏิบัติโดยครบถ้วนก็เชื่อว่าจะเป็นการวางแผนราชการบ้านเมืองที่ดีในระยะแรกของการปฏิรูประบบราชการขึ้นได้ และสามารถรองรับการพัฒนาระบบราชการที่กำลังจะดำเนินการ ในระยะต่อไป ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

1. การปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน ได้แก่ การบริหารราชการที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและพยายามมุ่งให้เกิดผลกระทบในเชิงบวกต่อการพัฒนาชีวิตของประชาชน
2. การปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจของหน่วยงานของรัฐ ได้แก่ การบริหารเพื่อให้ได้รับผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยมีการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และการจัดทำข้อตกลงว่าด้วยผลงานในทุกระดับ
3. การมีประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในเชิงการกิจของรัฐ ได้แก่ การบริหารที่จะต้องพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้ากับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โดยมีการทำ cost- benefit analysis ให้สามารถวิเคราะห์ความเป็นไปได้และความคุ้มค่าของแผนงานหรือโครงการต่าง ๆ เทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งจัดระบบการวางแผนและการทำงานและวัดผลงานของแต่ละบุคคลที่เชื่อมโยงกับระดับองค์กร
4. การมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เข้าใจง่าย ได้แก่ การกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงาน และการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และจัดให้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ เพื่อให้การปฏิบัติงานเสร็จสิ้นที่จุดบริการใกล้ตัวกับประชาชน รวมทั้งการปฏิบัติงานในรูป one-stop service
5. การปรับปรุงการกิจของหน่วยงานให้ทันต่อสถานการณ์ ได้แก่ การทบทวน และปรับปรุงกระบวนการและขั้นตอนทำงานใหม่อยู่เสมอ ซึ่งจำเป็นต้องทบทวนลำดับความสำคัญและความจำเป็นของแผนงานและโครงการทุกรายการ การยุบเลิกส่วนราชการที่ไม่จำเป็นและ การปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์อยู่เสมอ

6. การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้แก่ การปฏิบัติราชการที่มุ่งเน้นถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการเป็นหลัก โดยมีการสำรวจความต้องการของประชาชนและความพึงพอใจของผู้รับบริการในหลากหลายวิธี และเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำมาปรับปรุงการปฏิบัติราชการต่อไป และ

7. การประเมินผลการปฏิบัติงาน ได้แก่ การตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดระบบการควบคุมตนเอง ซึ่งจะทำให้สามารถลักดันการปฏิบัติงานขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพตามภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

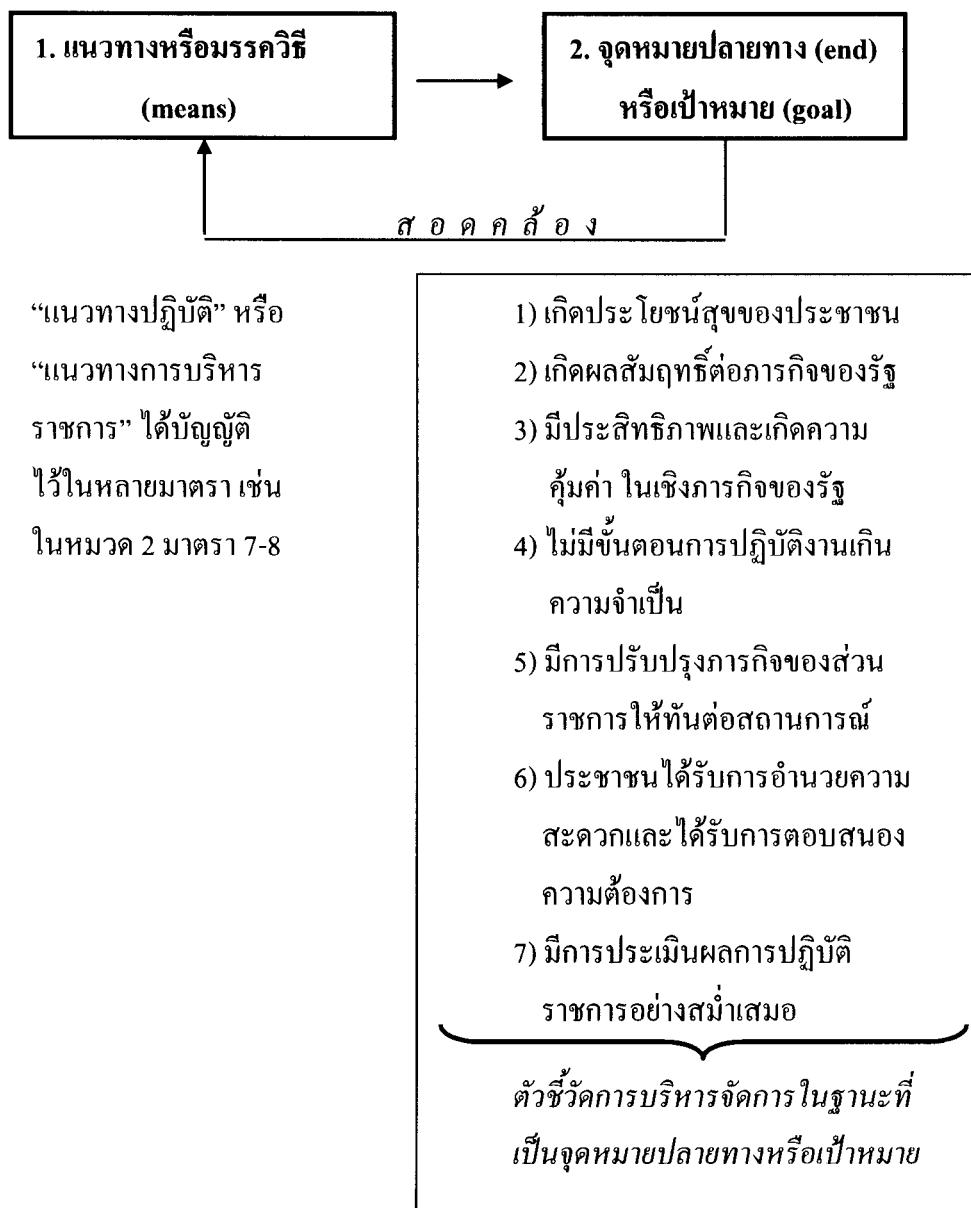
วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548: 424) ในหนังสือ เรื่อง “ประมวลสาระชุดวิชาการบริหาร การพัฒนา : หน่วยที่ 15 ภาพรวมปัญหา แนวทางการพัฒนาและแนวโน้มของการบริหารการพัฒนา” อธิบายไว้ว่า การบริหารการพัฒนาในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการบริหาร การพัฒนาของรัฐสภา องค์กร ตามรัฐธรรมนูญ ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น จะให้ ความสำคัญหรือเน้นวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามแนวคิดของพระราชนูญภูมิการฯ ด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เป็นหลัก พระราชนูญภูมิการฯ ดังกล่าว ได้ กำหนดให้การบริหารราชการแผ่นดินควรบรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

1. ให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
2. เกิดผลลัมฤทธิ์ต่อการกิจของรัฐ
3. มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงการกิจของรัฐ
4. ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น หรือลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน
5. มีการปรับปรุงการกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
6. ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ และ
7. มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

พระราชนูญภูมิการฯ ออกตามความในมาตรา 3/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ที่บัญญัติให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่ง การให้ส่วนราชการและข้าราชการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีโดย ออกเป็นพระราชนูญภูมิการฯ เนื่องจากหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น พระราชนูญภูมิการฯ ดังกล่าว ได้ กำหนดให้ดำเนินการอย่างน้อย 2 ประการ ได้แก่ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน รวมทั้งการอำนวยความ สะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน

นอกจากนี้ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549: 124-125) ในหนังสือ เรื่อง “หลักธรรมาภิบาลศาสตร์ : แนวคิดและกระบวนการ” ได้อธิบายถึงแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ที่เรียกว่า การบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี เป็นแนวทางการบริหารสำคัญที่ฐานานำมาใช้ในการขัดระเบียบสังคมและ ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข เพื่อช่วยป้องกัน แก้ไข หรือบรรเทาปัญหาหรือวิกฤติกรณ์ต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหาร และสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น จะต้อง พัฒนาหน่วยงานและตนเองเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชนอย่างโปร่งใส มี ประสิทธิภาพ คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน เป็นดัน แนวทางนี้ยึดหลักสำคัญเป็นต้นว่า

หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม และหลักความโปร่งใส ที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และการปักครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ไม่เพียงเท่านั้น วิรช วิรชันภิวารรณ (2552: 4) ในหนังสือ เรื่อง “แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ : การประยุกต์ และการพัฒนา” กล่าวว่า แนวคิดการบริหารจัดการที่เรียกว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เกิดขึ้นตามระบอบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และต่อมาได้พัฒนาเป็น พระราชบัญญัติว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องบริหารราชการ โดยยึดหลัก 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม (rule of laws) หลักคุณธรรม (ethics) หลักความโปร่งใส (transparency) หลักความมีส่วนร่วม (participation) หลักความรับผิดชอบ (accountability) และหลักความคุ้มค่า (value for money) ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารราชการของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐบรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้ (1) เกิดประโยชน์สุข ต่อประชาชน (2) ประชาชน ได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ (3) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานราชการที่เกินความจำเป็น (4) เกิดประสิทธิภาพ (5) เกิดความคุ้มค่า (6) มีการปรับปรุงการกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ และ (7) มีการประเมินผล การปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนั้น วิรช วิรชันภิวารรณ (2552: 10) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ : การวิเคราะห์เบรเยนเทียนตัวชี้วัด” ยังมองว่า การบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการในฐานะที่เป็นจุดหมายปลายทางหรือเป้าหมาย สามารถแสดงภาพความสัมพันธ์ได้ ตามภาพที่ 2.2 ดังนี้

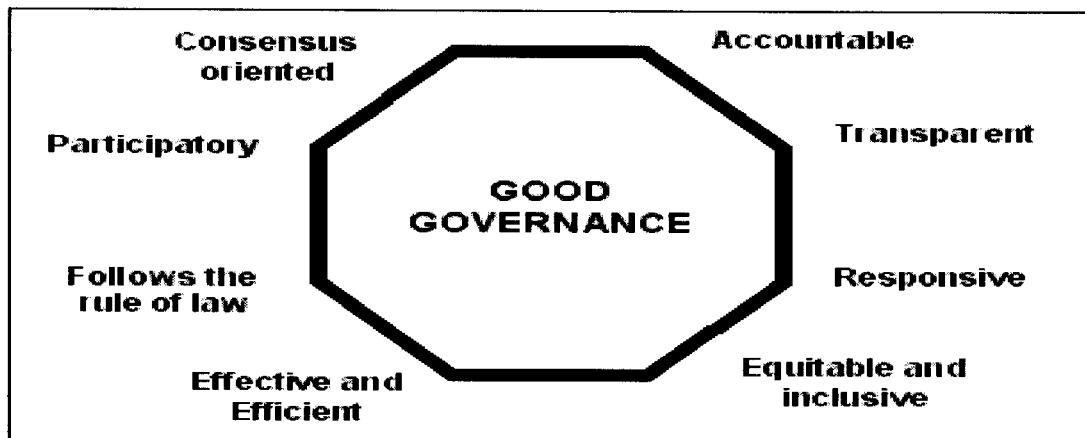
ภาพที่ 2.2 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการในฐานะที่เป็นจุดหมายปลายทาง

นอกจากนี้ วิรช วิรชานิภาวรรณ (2553: 56) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน” ได้อธิบายถึง กรอบแนวคิดทางวิชาการที่นำมาใช้ในการจัดกลุ่ม เป็นกรอบแนวคิดการบริหารจัดการที่ประกอบด้วย “กลุ่มคำ” หลายค้านหรือหลายข้อตอน เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา การทำวิจัย หรือวิทยานิพนธ์ ดังตัวอย่างเช่น “การบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ค้าน” ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และ

วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้แก่ การบริหารราชการเพื่อ (1) การเกิดประโยชน์สุขของประชาชน (responsiveness to people happiness) (2) การเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจของรัฐ (achievement to government affairs) (3) การมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงการกิจของรัฐ (efficiency and worthiness in terms of government affairs) (4) การลดตอนการปฏิบัติงาน (lessening unnecessary steps of work) (5) การปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (reviewing mission to meet changing situation) (6) การอำนวยความสะดวกและรวดเร็วตามความต้องการของประชาชน (providing convenient and favorable services to people) และ (7) การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (regular evaluation)

สถาบันพระป哥เล้า (2550: 9) ในหนังสือ เรื่อง “ทศธรรม : ตัวชี้วัดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” มีสาระสำคัญว่า ประเทศไทยมีความคื้นตัวสนใจเรื่องธรรมาภิบาลอย่างมาก โดยเฉพาะภายหลังจากการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช 2540 นอกจากนี้ วิกฤติเศรษฐกิจมีส่วนทำให้ความสนใจเกี่ยวกับธรรมาภิบาลมีมากยิ่งขึ้น เป็นที่เชื่อกันว่าหากประเทศไทยมีการนำหลักธรรมาภิบาลไปปรับใช้กับการปฏิบัติงานภาคราชการ เอกชน และประชาชนแล้ว จะทำให้ประเทศไทยมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดี และเกิดความเป็นธรรมในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

UN ESCAP (United Nations Economic and Social Commission of Asia and the Pacific) ในบทความ เรื่อง “What is Good Governance?” กันคืนวันที่ 13 พฤษภาคม 2552 จาก <http://www.unescap.org/pdd> ได้กำหนดว่า Good Governance ต้องประกอบด้วยหลักสำคัญ 8 ประการ ได้แก่ (1) การมีส่วนร่วม (participatory) (2) นิติธรรม (rule of law) (3) ความโปร่งใส (transparency) (4) ความรับผิดชอบ (responsiveness) (5) ความสอดคล้อง (consensus oriented) (6) ความเสมอภาค (equity and inclusiveness) (7) การมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (effectiveness and efficiency) และ (8) การมีเหตุผลอธิบายได้ (accountability) ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 Good Governance ประกอบด้วยหลักสำคัญ 8 ประการ

ตารางที่ 2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาพรวมกรอบแนวคิดหรือตัวชี้วัดการบริหารจัดการ
จำแนกตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 3 ตัว/ชุดตัวชี้วัด

แนวทางการ บริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี	กรอบแนวคิดหรือตัวชี้วัดการบริหารจัดการ	
3 ตัว/ ชุดตัวชี้วัด	บทบัญญัติของกฎหมาย หรือระเบียบที่รองรับ และสาระสำคัญ	แนวทาง/ มรรคไวซ์
1. การบริหาร กิจการ บ้านเมืองที่ดี 5 ด้าน	พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้แก่ (1) ความรับผิดชอบของ ผู้ปฏิบัติงาน (2) การมีส่วนร่วมของประชาชน (3) การเปิดเผยข้อมูล (4) การติดตามตรวจสอบ และ (5) ประเมินผลการปฏิบัติงาน	ตัวชี้วัด การ บริหาร จัดการใน ฐานะที่ เป็น แนวทาง หรือ มรรคไวซ์

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

แนวทางการ บริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี 3 ตัว/ ชุดตัวชี้วัด	กรอบแนวคิดหรือตัวชี้วัดการบริหารจัดการ บทบัญญัติของกฎหมาย หรือระเบียนที่รองรับ และสาระสำคัญ	แนวทาง/ มรรคवิธี	จุดหมาย/ ปลายทาง
2. การบริหาร กิจการ บ้านเมืองที่ดี 6 ด้าน หรือ 6 หลัก	ระเบียนสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบ บริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ได้แก่ (1) หลักนิติธรรม (2) หลักคุณธรรม (3) หลัก ความโปร่งใส (4) หลักความมีส่วนร่วม (5) หลัก ความรับผิดชอบ และ (6) หลักความคุ้มค่า	ตัวชี้วัด การ บริหาร จัดการใน ฐานะที่ เป็น แนวทาง หรือ มรรคवิธี	-
3. การบริหาร กิจการ บ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	พระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้แก่ (1) การเกิดประโยชน์สุขของประชาชน (2) การเกิด ผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจของรัฐ (3) การมี ประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงการกิจของ รัฐ (4) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) การ ปรับปรุงการกิจของส่วนราชการให้ทันต่อ สถานการณ์ (6) การอำนวยความสะดวกและการ ตอบสนองความต้องการของประชาชน และ (7) การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ	-	ตัวชี้วัด การ บริหาร จัดการใน ฐานะที่ เป็น แนวทาง จุดหมาย ปลายทาง หรือ เป้าหมาย

จากตารางที่ 2.1 ข้างบนนี้ เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อแสดงให้เห็นถึง ความสำคัญและความครอบคลุมของกรอบแนวคิดหลัก เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับกรอบแนวคิดอื่น เท่านั้น โดยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้านมีความสมบูรณ์และครอบคลุมมากที่สุด

สรุป จากการทบทวนวรรณกรรมหรือแนวคิดที่เกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษามีความเห็นว่า มีกฎหมายหลายฉบับรองรับ ได้แก่ (1) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ตามที่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้เสนอเป็นระเบียบปฏิบัติไว้ โดยประกอบด้วย หลักการสำคัญ 6 หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความคุ้มค่า และหลักความสำนึกรับผิดชอบ (2) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี 5 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้คำนึงถึง ความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมี ส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลการ ปฏิบัติราชการ และ (3) พระราชบัญญัติการข้าราชการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินบรรลุเป้าหมายไว้รวม 7 ด้าน ได้แก่ การปฏิบัติงานให้ เกิดประโยชน์สุขของประชาชน การปฏิบัติงานให้เกิดผลลัพธ์ที่ต่อการกิจของหน่วยงานของรัฐ การมีประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในเชิงการกิจของรัฐ การมีขั้นตอนการปฏิบัติงานท่าที่จำเป็น การปรับปรุงการกิจของหน่วยงานให้ทันต่อสถานการณ์ การอำนวยความสะดวกและการ ตอบสนองความต้องการของประชาชน และการประเมินผลการปฏิบัติงาน และในมุมมองของ นักวิชาการและผู้รู้ทั่วโลก เช่น พระบรมราโชวาท ความต้องหนึ่งว่า การทำให้บ้านเมืองมีความ ปกติสุขเรียบร้อย จึงมิใช่การทำให้ทุกคนเป็นคนดี หากแต่ผู้ที่การส่งเสริมคนดี ให้คนดีได้ ปักครองบ้านเมือง และความคุณคุณไม่ดีไม่ให้มีอำนาจ สำหรับมุมมองของ สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ว่า ข้าราชการคือศิลธรรมหรือมีทักษิณธรรมเป็นหลักในการปักครองแล้วประชาชนจะอยู่ เย็นเป็นสุข หากข้าราชการไร้ศิลธรรมปักครองประชาชนอยู่ nokkhetphichit พระบรมราโชวาท ประชาชนจะ เดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า ส่วนมุมมองของ านันท์ ปันยารชุน มองว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ ดี หมายถึง การที่ทุกฝ่ายในสังคมไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคธุรกิจและภาคประชาสังคมมีส่วนในการที่ จะช่วยเหลือเกื้อกูลและส่งเสริมกันผลักดันให้สังคมเกิดการพัฒนาที่เป็นธรรมและยั่งยืน และมอง กฎหมายที่สามารถส่งเสริมธรรมาภิบาลได้ จะต้องเป็นกฎหมายที่สามารถจัดสรรประโยชน์ของ บุคคลทุกหมู่เหล่าในสังคมได้อย่างเป็นธรรม ในส่วนของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ เห็นว่า เป็นแนวทาง การบริหารสำคัญที่รับน้ำหน้ามาใช้ในการจัดระเบียบสังคมและประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข เพื่อช่วยป้องกัน แก้ไข หรือบรรเทาปัญหาหรือวิกฤติการณ์ต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การบริหาร และสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นในอนาคต การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เกิดขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และต่อมาได้พัฒนาเป็น พระราชบัญญัติการข้าราชการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการ

บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งออกแบบความในมาตรา 3/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องบริหารราชการโดยยึดหลัก 6 หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารราชการของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐบรรลุเป้าหมายรวม 7 ด้าน ดังต่อไปนี้ (1) เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน (2) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ (3) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานราชการที่เกินความจำเป็น (4) เกิดประสิทธิภาพ (5) เกิดความคุ้มค่า (6) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ และ (7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ในมุมมองของ สถาบันพระปกเกล้า มองว่า หากประเทศไทยมีการนำหลักธรรมาภิบาลไปปรับใช้กับการปฏิบัติงานภาคราชการ เอกชน และประชาชนแล้ว จะทำให้ประเทศไทยมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดี และเกิดความเป็นธรรมในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง และมุมมองของ UN ESCAP มองว่า Good Governance ประกอบด้วยหลักสำคัญ 8 หลัก ได้แก่ (1) การมีส่วนร่วม (2) นิติธรรม (3) ความโปร่งใส (4) ความรับผิดชอบ (5) ความสอดคล้อง (6) ความเสมอภาค (7) การมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และ (8) การมีเหตุผลอธิบายได้

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงได้นำแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้านของ วิรช วิรชันภิวารรณ มาสรุปเป็นความหมายหรือกรอบแนวคิดการวิจัยที่ผู้ศึกษานำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยหมายถึง “แนวทางการบริหารจัดการแนวทางหนึ่ง หรือกรอบแนวคิด หรือตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ตามพระราชบัญญัติฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

- 1) การเกิดประโยชน์สูงของประชาชน หมายถึง การบริหารราชการที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและพญาามมุ่งให้เกิดผลกระทบในเชิงบวกต่อการพัฒนาชีวิตของประชาชน
- 2) การเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ หมายถึง การบริหารเพื่อให้ได้รับผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยมีการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และการจัดทำข้อตกลงว่าด้วยผลงานในทุกระดับ
- 3) การมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารที่จะต้องพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้ากับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โดยมีการทำ cost-benefit analysis ให้สามารถวิเคราะห์ความเป็นไปได้และความคุ้มค่าของแผนงานหรือโครงการต่าง ๆ เทียบกับ

ประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งจัดระบบการวางแผนเป้าหมายการทำงานและวัดผลงานของแต่ละบุคคลที่เขื่อมโยงกับระดับองค์การ

4) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน หมายถึง การกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานและการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และจัดให้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ เพื่อให้การปฏิบัติงานเสร็จสิ้นที่จุดบริการใกล้ตัวกับประชาชน รวมทั้งการปฏิบัติงานในรูป one-stop service

5) การปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ หมายถึง การทบทวนและปรับปรุงกระบวนการและขั้นตอนทำงานใหม่อよံเสมอ ซึ่งจำเป็นต้องทบทวนลำดับความสำคัญและความจำเป็นของแผนงานและโครงการทุกรายการ ยุบเลิกส่วนราชการที่ไม่จำเป็นและการปรับเปลี่ยนอย่างต่อเนื่อง ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์อยู่เสมอ

6) การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน หมายถึง การปฏิบัติราชการที่มุ่งเน้นถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการเป็นหลัก โดยมีการสำรวจความต้องการของประชาชนและความพึงพอใจของผู้รับบริการในหลากหลายวิธี และเป็นไปอย่างสม่ำเสมอเพื่อนำมาปรับปรุงการปฏิบัติราชการต่อไป

7) การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ หมายถึง การตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดระบบการควบคุมตามอง ซึ่งจะทำให้สามารถพัฒนาการปฏิบัติงานขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษานำแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้านของ วิรช วิรัชนิภาวรรณ มาใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดความหมายหรือกรอบแนวคิดการวิจัยที่ใช้ในที่นี่ เนื่องจากเข้าใจง่าย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และนำมาปรับใช้กับการศึกษาครั้งนี้ได้อย่างเหมาะสม

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดบางส่วนที่กล่าวไว้ข้างต้นมาปรับใช้ในบทที่ 5 ในส่วนของข้อเสนอแนะอีกด้วย

3. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหา การเสริมสร้าง และแนวโน้มการบริหารจัดการ

เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยที่ให้ความสำคัญกับเรื่องปัญหา การเสริมสร้าง และแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ผู้ศึกษาจึงได้ทบทวนวรรณกรรม โดยค้นคว้า รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับปัญหา การเสริมสร้าง และแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต เนพาะที่สำคัญ ตรงประเด็น และนำไปปรับใช้ในบทที่ 5 มาเสนอไว้ดังนี้

คำร่าง วัฒนา (2543: 1-2) ในบทคัดย่อโครงการศึกษาเบื้องต้น เรื่อง “ระบบการบริหารจัดการท้องถิ่น” จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกสว.) ได้กล่าวถึงแนวโน้มการกระจายอำนาจ ไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกที่มุ่งแสวงหารัฐบาลประชาธิปไตยที่มุ่งการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น การเพิ่มบทบาทของภาคประชาชนเพื่อมุ่งตอบสนองความต้องการของสังคมใหญ่ การใช้ระบบตลาดเสรีในการแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและการสร้างค่านิยมสากล ในเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาที่ยั่งยืนของสังคมโลก เป็นบริบทที่สำคัญของระบบบริหารจัดการท้องถิ่น รัฐบาลควรพัฒนานโยบายเพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการท้องถิ่นของไทยไปสู่ระบบการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการกระจายอำนาจในปัจจุบัน ประเด็นต่าง ๆ ที่ควรพิจารณา ได้แก่ แนวโน้มการกระจายอำนาจและการพัฒนาระบบการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีที่อาจจะมีผลกระทบในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้เกิดความร่วมมือและประสานประโยชน์ในกระบวนการกระจายอำนาจ

กระทรวงมหาดไทย (2545) ในบทความเรื่อง “สถานการณ์ แนวโน้มและเงื่อนไข จำเป็นที่มีต่อกระทรวงมหาดไทย” ค้นคืนวันที่ 27 เมษายน 2552 จาก <http://www.mahadthai.com> สรุปสาระสำคัญ ได้ว่า เมื่อพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงและขีดสมรรถนะของกระทรวงมหาดไทย แล้ว ทิศทางของกระทรวงมหาดไทยในระยะ 10 ปีข้างหน้า จะมุ่งเน้นที่การส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการพัฒนาท้องถิ่น ได้่องอย่างมีศักยภาพ ชุมชนมีความเข้มแข็ง สงบเรียบร้อย สันติสุข และน่าอยู่ ประชาชนมีพัฒนาการทางการเมืองตามระบบประชาธิปไตยอย่างมีคุณภาพ มีศักดิ์ศรี และได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันตามหลักสิทธิมนุษยชน

ศิรินทร์ ฐานกัลยา (2548: 42) ในหนังสือ เรื่อง “ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารการพัฒนา : หน่วยที่ 8 การบริหารการพัฒนาองค์กรผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา” ได้อธิบาย การพัฒนาบุคลากรควรเน้นการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรทุกสายงาน โดยการทำแผนพัฒนาบุคลากรเริ่มตั้งแต่กระบวนการสรรหาบุคคลที่มีคุณภาพ ความรู้ ความสามารถ และจัดกระบวนการพัฒนาตั้งแต่แรกเข้าคือ การปฐมนิเทศให้ความรู้เกี่ยวกับองค์กรและปรับทัศนคติวิสัยทัศน์ให้สอดคล้องกับลักษณะการให้บริการ แก้ปัญหามาตรฐานของประชาชน รวมทั้งการเพิ่มความสามารถเฉพาะในด้านต่าง ๆ เช่น เทคนิคการสอน และเทคนิคการเจราไกล์เกลี่ย เป็นต้น

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548: 361-363) ในหนังสือ เรื่อง “ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารการพัฒนา : หน่วยที่ 15 ภาพรวมปัญหา แนวทางการพัฒนาและแนวโน้มของ การบริหารการพัฒนา” อธิบายเกี่ยวกับปัญหาของการบริหารจัดการ ไว้ว่า ในการศึกษาปัญหานั้น ย่อมมีได้หลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับการจัดแบ่งปัญหาของนักวิชาการหรือผู้ศึกษาแต่ละคนซึ่ง ดังได้

ยกตัวอย่างการจัดแบ่งปัญหาเป็น 11 ตัวอย่าง ได้แก่ (1) ปัญหาเกิดจากโครงสร้างใหญ่และปัญหาเกิดจากโครงสร้างย่อย (2) ปัญหาเกิดจากกระบวนการและปัญหาที่เกิดจากตัวบุคคล (3) ปัญหาด้านการบริหารและปัญหาด้านตัวบทกฎหมาย (4) ปัญหาเกิดจากข้อเท็จจริงและปัญหาที่เกิดจากข้อกฎหมาย (5) ปัญหาด้านโครงสร้างและปัญหาด้านการปฏิบัติ (6) ปัญหาที่เกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นฝ่ายประจำ (7) ปัญหาที่เกิดจากโครงสร้างปัญหาที่เกิดจากการกระบวนการปฏิบัติงานและปัญหาที่เกิดจากตัวบุคคล (8) ปัญหาที่เกิดจากหน่วยงานของรัฐและปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาที่เกิดจากหน่วยงานของกูญามา (9) ปัญหาที่เกิดจากโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และกระบวนการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ (10) ปัญหาเกิดจากการบริหารจัดการซึ่งขึ้นอยู่กับว่าจะนำกระบวนการหรือกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการส่วนใดหรือเรื่องใดมาศึกษา และ (11) ปัญหาของหน่วยงานหลักหรือคณะกรรมการ และปัญหาของสำนักงานหรือหน่วยปฏิบัติงาน คำว่าคณะกรรมการนี้ หมายถึง หน่วยงานหรือคณะกรรมการใด

วิธี วิธนิการรณ (2548: 407-408) ในหนังสือเล่มเดียวกัน ได้กล่าวถึงปัญหาและแนวทางการพัฒนา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. หน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานที่นำมาศึกษาครั้งนี้ล้วนมีปัญหาเกี่ยวกับ (1) หน่วยงานหลักหรือปัญหาที่เกิดจากคณะกรรมการ เช่น ปัญหาโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ รวมทั้ง (2) ปัญหาเกี่ยวกับสำนักงาน เช่น ปัญหานบุคคล การ ปัญหาข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยี ด้วยกันทั้งสิ้น
2. ส่วนแนวทางการพัฒนาหน่วยงานของรัฐ สรุปในภาพรวม ได้ว่า
 - 2.1 หน่วยงานควร ได้รับการพัฒนาให้ยั่งยืน เช่นแข็ง และมีประสิทธิภาพมากขึ้น
 - 2.2 กระบวนการรับสมัครหรือสรรหาบุคคลการเข้าสู่องค์กรต้องเข้มงวดคุณ เปิดเผย และตรวจสอบได้ และต้องไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลหรือการแทรกแซงของฝ่ายใด
 - 2.3 กระบวนการพัฒนาจิตสำนึก จิตวิญญาณของข้าราชการให้รักชาติรักแผ่นดิน มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
 - 2.4 ควรแก้ไขกฎหมายที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารการพัฒนาของหน่วยงาน
 - 2.5 ควรมีการประเมินผลประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาของหน่วยงาน
 - 2.6 ควรมีตัวชี้วัดในการนำเทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยเป็นสากลมาใช้ ประโยชน์
 - 2.7 การบริหารการพัฒนาของหน่วยงาน ไม่ควรเป็นลักษณะขององค์กรต่อรอง หรือคณะกรรมการต่อรองหรือทำเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน

2.8 ควรมีการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาของเดชาธิการของสำนักงาน เพื่อนำไปสู่การเสนอแนวทางการพัฒนา และนำไปสู่การคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณภาพอย่างแท้จริงเข้าสู่หน่วยงาน และ

2.9 นักวิชาการและประชาชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมตรวจสอบกระบวนการนำบุคลากรเข้าสู่ตำแหน่งหรือกระบวนการสรรหา รวมทั้งวิพากษ์วิจารณ์ผลงานในทางสร้างสรรค์สอดคล้องกับการพัฒนาประชาธิปไตย การปฏิรูปการเมืองการปกครองและการบริหารการพัฒนา ตลอดจนผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่และประเทศชาติด้วย

วิรช วิรชันนิกារรณ (2548: 416-418) ในหนังสือเล่มเดียวกันนั้น บังกล่าวถึงแนวโน้มขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ ไว้ว่า

แนวโน้มการบริหารการพัฒนาของรัฐสถา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ หน่วยงานของรัฐ ในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ในอนาคตนั้นแต่ พ.ศ. 2548 เป็นต้นไป ซึ่งแนวทางศึกษาแนวโน้มในที่นี้ได้นำประสบการณ์ของการบริหารการพัฒนาของหน่วยงานของรัฐของไทย ในอดีต รวมตลอดทั้งสภาพการณ์ของไทยและอิทธิพลของกระแสโลกในปัจจุบัน มาพิจารณาศึกษา ควบคู่กัน เพื่อนำไปสู่การคาดการณ์หรือพยากรณ์แนวโน้มของการบริหารการพัฒนาของไทยในอนาคต และจากการศึกษาปัจจัย จำนวน 7 ประการที่มีส่วนสำคัญต่อการกำหนดแนวโน้มของการบริหารการพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นรัฐสถา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ตลอดจนหน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ที่ผ่านมา มี ช่วยทำให้การนำเสนอแนวโน้มของการบริหารการพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นรัฐสถา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ตลอดจนหน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ที่ผ่านมา ที่ช่วยทำให้การนำเสนอแนวโน้มของการบริหารการพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐของไทยรัศกุม มีเหตุมีผลและเป็นวิชาการมากขึ้น ทั้งนี้ แนวโน้มการบริหารการพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐของไทยรัศกุม เกิดจากปัจจัยเพียงปัจจัยเดียว หรือหลายปัจจัยได้อีกทั้งแต่ละปัจจัยมีอิทธิพลต่อการกำหนดแนวโน้มของการบริหารการพัฒนามากน้อยแตกต่างกัน ได้ ปัจจัยดังกล่าว ได้แก่ (1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (2) นโยบายของรัฐบาล (3) ภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี (4) สถานการณ์บ้านเมือง (5) การเรียกร้องของประชาชน (6) อิทธิพลของกระแสโลก และ (7) การเปลี่ยนกับประเทศเพื่อนบ้านประเทศในภูมิภาคและโลก

วิรช วิรชันนิกារรณ (2548: 419) บังกล่าวถึงแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการบริหารราชการ ไว้ว่า จะเป็นไปในทิศทางที่สนับสนุนและส่งเสริมนักบริหารมีอาชีพ ผู้มีความรู้ ความสามารถและมีคุณภาพเข้ามายืนเป็นผู้ใช้อำนาจรัฐในหน่วยงานของรัฐเพิ่มขึ้น เนื่องจากประเทศไทยจริงก้าวหน้ามีการต่อสู้แบ่งขันกันภายในและภายนอกประเทศ ประชาชนได้รับการศึกษาและมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ผนวกกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีเจตนาرمณ์ที่สนับสนุนให้คนดีและมี

กุณภาพเข้ามาเป็นผู้ใช้อำนารัฐหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายการเมืองหรือฝ่ายประจำทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับชาติ

วิรัช วิรัชนิกรบรรณ (2548: 422-427) ในหนังสือเล่มเดียวกัน ได้เสนอแนวโน้มการบริหารการพัฒนาด้านการบริหารงานทั่วไปจะเป็นไปในทิศทาง ดังนี้

1. ส่งเสริมการปฏิรูประบบราชการ
2. ลดอำนาจหน้าที่และขั้นตอนในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมกับส่งเสริมให้ภาคเอกชนหรือภาคประชาชนเข้ามามีอำนาจหน้าที่เพิ่มมากขึ้น
 3. สร้างหรือพัฒนาระบบควบคู่ไปกับการสร้างคน
 4. สนับสนุนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดมากขึ้น
 5. สนับสนุนให้ก้าวไปสู่การเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น
 6. สนับสนุนให้ก้าวไปสู่ความทันสมัยมากขึ้น
 7. สนับสนุนให้นำความรู้ทางวิชาการและข้อมูลข่าวสารมาประยุกต์ใช้กับกระบวนการผลิตมากขึ้น
 8. นำแนวคิดหรือวิชาการความรู้ด้านบริหารจัดการของภาคเอกชนมาประยุกต์ใช้
 9. ผสมผสานหรือบูรณาการมากขึ้น
 10. ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
 11. เพิ่มอำนาจเพื่อสร้างความเป็นเอกภาพความคล่องตัวความรวดเร็วในการบริหารงานในส่วนภูมิภาค
 12. มีผู้รับผิดชอบหรือมีเจ้าภาพอย่างชัดเจน
 13. สนับสนุนให้มีการกำหนดกรอบเวลาในการปฏิบัติราชการ
 14. สนับสนุนและส่งเสริมเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่เปิดเผยโปร่งใสตรวจสอบได้มากขึ้น ทั้งในการบริหารจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
 15. ให้ความสำคัญกับการควบคุมและตรวจสอบของประชาชนและองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระมากขึ้น
 16. ให้ความสำคัญกับการควบคุมและตรวจสอบ องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระตามรัฐธรรมนูญเพิ่มมากขึ้น
 17. ปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติมากขึ้น
 18. สนับสนุนส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นสากล และเป็นผู้นำของประเทศในภูมิภาค
 19. ยกฐานะจังหวัดบางจังหวัดเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่
 20. ยุบ ยกฐานะ หรือรวมชุมชนหรือท้องถิ่นหลายแห่งเข้าด้วยกัน

21. จำกัดภาระการคำรับตัวแทนของหัวหน้าฝ่ายบริหาร
 22. ปรับเปลี่ยนจากประชาธิปไตยแบบตัวแทนไปเป็นประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม
 23. ผ่อนปรนการควบคุมกำกับดูแลมากขึ้น
 24. ส่งเสริมให้การบริหารจัดการภายในห้องถินให้มีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ
- มากกว่าการมุ่งคลุกสำนักงานกันจนทำให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพ
25. ส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยการปกครองส่วนท้องถินเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และ

26. สนับสนุนการจัดทำประมวลกฎหมาย

นอกจากนี้ วิรช วิรชนิภาวรรณ (2549: 136-140) ในหนังสือ เรื่อง “แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ : การประยุกต์และการพัฒนา” ยังได้เสนอแนวทางการพัฒนาแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ในทางปฏิบัติไว้ 4 แนวทาง คือ

1. สนับสนุนให้นำแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ไปใช้ในหน่วยงานเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แนวคิดการอำนวยความสะดวกและการให้บริการประชาชน แนวคิดการบริหารจัดการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ตลอดจนแนวคิดการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่คือ
2. ปลูกจิตสำนึกหรือความรู้ผิดรู้ชอบให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเพิ่มมากขึ้น เช่นมีจิตวิญญาณของการให้บริการแก่ประชาชนด้วยความเต็มใจ ยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนหรือส่วนรวมเป็นที่ตั้ง รวมทั้งการเสียสละเพื่อส่วนรวม ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ที่มิชอบ และปฏิบัติราชการโดยคำนึงถึงเกียรติยศ ศักดิ์ศรี หากกว่าสิ่งตอบแทนด้านวัสดุ
3. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของนักรัฐประศาสนศาสตร์ และเข้าร่วมกิจกรรมทางรัฐประศาสนศาสตร์ รวมทั้งทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการเป็นวิชาชีพทางรัฐประศาสนศาสตร์ และสร้างเป็นระบบเครือข่ายให้กว้างขวาง และ

4. ผู้บริหารของหน่วยงานควรประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการบริหารจัดการ โดยใช้วิชาความรู้และประสบการณ์ทางรัฐประศาสนศาสตร์ในทางที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ไม่เพียงเท่านั้น วิรช วิรชนิภาวรรณ (2552: 20) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ : การวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวชี้วัด” ได้อธิบายว่า ตัวชี้วัดการบริหารจัดการ ที่เรียกว่า 3M-11M หรือทรัพยากรการจัดการเป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ให้ความสำคัญกับทรัพยากร หรือปัจจัยที่มีส่วนสำคัญและจำเป็นต่อการบริหารจัดการหรือการดำเนินงานของหน่วยงาน ที่ประกอบด้วยตัวชี้วัดหลัก 3-11 ด้าน ตัวชี้วัดหลัก 3 ด้านที่เรียกว่า 3M “ได้แก่ (1) Man หมายถึง การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (2) Money หมายถึง การบริหารงบประมาณ และ (3)

Management หมายถึง การบริหารงานทั่วไป หรือการจัดการทั่วไป เช่น การวางแผน การควบคุมดูแล การตัดสินใจ และการประชาสัมพันธ์

อุดร ตันติสุนทร (2550) ในเอกสารแผ่นพับ เรื่อง “ห้องถีนเข้มแข็ง : ประชาธิปไตย มั่นคง” ได้กล่าวถึง บ้านเมืองของเราท้องถีนของเรา ห้องถีนเข้มแข็งประชาธิปไตยมั่นคง สรุป ความสำคัญ 7 ประการ ได้ดังนี้

1. ตามที่ในหลวงของเราได้มีพระบรมราโชวาทตอนนี้น่วงว่า “ให้คนดีได้ปกครอง บ้านเมือง” นั้น ในระบบประชาธิปไตยผู้มีอำนาจจากกรองบ้านเมืองคือ นักการเมือง นักการเมือง คือผู้ที่ประชาชนเลือกตั้งให้มาปกครองบ้านเมืองมี 2 ระดับ ได้แก่ ระดับชาติ และระดับห้องถีน

2. นักการเมืองระดับชาติ ได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน 480 คน มีหน้าที่ ออกกฎหมายและตรวจสอบรัฐบาล และสมาชิกวุฒิสภาจำนวน 150 คน มีหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย นักการเมืองระดับชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน 480 คน เลือกนายกรัฐมนตรี 1 คน เป็น หัวหน้าทำหน้าที่บริหารงานของประเทศไทย โดยมอนให้รัฐมนตรีบริหารงานกระทรวงต่าง ๆ เช่น กระทรวงการคลัง กระทรวงกลาโหม และกระทรวงต่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งรัฐมนตรีเหล่านี้ ถ้า บริหารงานของกระทรวงด้วยความสามารถสูงและซื่อสัตย์ บ้านเมืองก็จะดีไม่รุ่นราวย

3. นักการเมืองระดับห้องถีน ได้แก่ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร 1 คน และสมาชิก สภากรุงเทพมหานคร 60 คน มีหน้าที่ดูแลทุกชุมชนของรายภูมิในเขตกรุงเทพมหานคร 7 ล้านคน นายกเมืองพัทยา 1 คน และสมาชิกสภาเมืองพัทยา 24 คน มีหน้าที่ดูแลทุกชุมชนของรายภูมิในเขต เมืองพัทยา 8 หมู่บ้าน รวมทั้งความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด 75 คน และสมาชิกสภาจังหวัด 2,232 คน มีหน้าที่พัฒนาจังหวัดโดยร่วมมือกับผู้ว่าราชการจังหวัด รับ โอนงานราชการส่วนภูมิภาคมาร่วมกับพัฒนาจังหวัด นายกเทศมนตรี 1,162 คน และสมาชิกสภา เทศบาล 14,928 คน มีหน้าที่ดูแลทุกชุมชนของรายภูมิในเขตเทศบาล 12 ล้านคน โกรที่อยู่ใน เขตเทศบาล ได้เดือดร้อนกับปร่องที่นายกเทศมนตรีได้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 6,608 คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 134,614 คน มีหน้าที่ดูแลทุกชุมชนของรายภูมิใน เขตองค์การบริหารส่วนตำบล 43 ล้านคน โกรที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้เดือดร้อนกับ ปร่องที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้

4. วิธีการปกครองบ้านเมืองนี้ ในหลวงของเราทรงมีพระราชดำรัสว่า “เราจะทรง แผ่นดิน โดยธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” ธรรมนี้ คือ ทศพิธราชธรรม และธรรม นี้ คือ ความยุติธรรม ความมีศีลธรรม ความมีคุณธรรม ความมีจริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต นักการเมืองทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่เป็นหัวหน้า คือ นายกรัฐมนตรี ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วน

ตำบล ต้องจำไส่เกล้าฯ และสนองตอบพระราชดำรัสอย่างเคร่งครัด บ้านเมืองจึงจะเป็นปกติสุข เรียนร้อยได้ ถ้าหัวหน้าไม่ดีบ้านเมืองจะวุ่นวายได้

5. นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ขอให้ทำงาน 8 อย่าง อย่างเข้มแข็ง ดังนี้ (1) น้ำ ไฟ ส้วม (2) ทางดี ทางดี (3) ที่ดิน (4) ที่ดิน (5) ศึกษาดี (6) อนามัยดี (7) อาชีพดี และ (8) วัฒนธรรมดี ถ้านายกเทศมนตรีและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกท่าน ทำเช่นนี้ได้ทุกคนบ้านเมืองก็จะดี

6. รัฐบาลกลางต้องกระจายอำนาจหรือแบ่งภารกิจให้องค์กรปกครองท้องถิ่น รับผิดชอบดูแลทุกชุมชนอย่างยั่งยืน เพราะองค์กรปกครองท้องถิ่นใกล้ชิด ชุมชนมากกว่ารัฐบาลกลาง ย่อมรู้ปัญหาได้ดีกว่ารัฐบาลกลาง จึงควรให้เข้าแทรกไปปัญหาท้องถิ่นของ เขาด้วยตัวเอง จะตรงและถูกต้องกว่า ขอให้รัฐบาลกลางช่วยเหลือทางวิชาการและเงินอุดหนุน เท่านั้น และ

7. การปกครองตามหลักธรรมาภินันต์ คือ การใช้บุปผาภรณ์อย่างชื่อสัตย์สุจริต โปร่งใสตรวจสอบได้ และต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน รวมทั้งต้องแจ้งแผนงาน โครงการรายรับรายจ่ายให้ประชาชนทราบโดยทั่วถันด้วย

นอกจากนี้ อุตุร ตันติสุนทร (2551: ปกหลัง) ประธานมูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในหนังสือ เรื่อง “อปท. ของเรา : ท้องถิ่นของเรา” ได้อธิบายข้อคิดเรื่องการกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่น ไว้ดังนี้

1. ค่อนradic อดีตนายกเทศมนตรีเมืองโคลومบัส แอร์มัน กล่าวว่า “No State with Cities” ไม่มีรัฐใดที่ไม่มีเมือง รัฐคือประเทศ เมืองคือท้องถิ่น การบริหารประเทศเป็นหน้าที่ของรัฐบาลกลาง การบริหารท้องถิ่นเป็นหน้าที่ขององค์กรท้องถิ่น

2. นายพลดีก拉斯 เม็ก沙เรอร์ แม่ทัพใหญ่ของทหารพันธมิตรผู้ชนะสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้บังคับญี่ปุ่นเปลี่ยนจากเผด็จการเป็นประชาธิปไตย กล่าวว่า “Decentralization is the road to Democracy” การกระจายอำนาจคือ เส้นทางไปสู่ประชาธิปไตย และ

3. ในประเทศไทย วันนี้เรามีการแยกอำนาจของรัฐบาลกลางกับองค์กรปกครองท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลกลางควรแบ่งภารกิจให้ชัดเจนระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์กรท้องถิ่น งานใดที่ รัฐบาลกลางต้องทำ งานใดให้องค์กรท้องถิ่นทำ หรืองานใดรัฐบาลกลางหรือองค์กรท้องถิ่นร่วมมือ กันทำแบ่งให้ชัดเจน การจัดตั้งบุปผาภรณ์จะง่ายขึ้นและไม่ซ้ำซ้อน

งานวิจัยและประเมินผล ฝ่ายวิจัยและเทคโนโลยีสารสนเทศ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทฯ (2550: 512-517) ในงานวิจัย เรื่อง “โครงการวิจัยปัญหาและความต้องการของประชาชน และประเมินผลคิดตามการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดเมืองพัทฯ” ผลการศึกษาพบว่า

ปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะของประชาชนในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการเมืองการบริหาร และด้านสังคม อยู่ในระดับมาก แต่เป็นปัญหาที่อยู่ในสภาพไม่รุนแรงมาก สามารถดำเนินการดำเนินการเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านเชิงนโยบาย ได้แก่ (1) ผู้บริหารเมืองพัทยาควรกำหนดแนวโน้มนโยบาย และเป้าหมายที่ชัดเจนในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองพัทยาต่อไป พร้อมกับต้องมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ เชิญชวนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนในการกิจกรรมของเมืองพัทยาให้มากที่สุด (2) นำแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลใหม่ การบริหารงานโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลักมากกว่าผลที่ได้จากการหรือการบริหารงานโดยยึดวัตถุประสงค์มาปรับใช้ในการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน (3) นำเสนอผลการศึกษาให้เมืองพัทยาร่วมเพื่อนำปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะของประชาชนทั้ง 27 ชุมชน ในเขตเมืองพัทยา เพื่อที่เมืองพัทยาจะได้กำหนดเป็นนโยบายของเมืองพัทยา และสั่งการให้ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป (4) การจะมีการจัดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั้ง 27 ชุมชนในเขตเมืองพัทยาได้ทราบข้อมูล และข่าวสารเรื่องความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาเมืองพัทยา เพื่อเป็นการวางแผน เป็นการเตรียมการสำหรับพัฒนาชุมชนในอนาคต และความต้องการของชุมชนเพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายอย่างเป็นระบบที่ตอบสนองความต้องการของชุมชนอย่างเหมาะสม ดังนี้ การดำเนินการประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง โดยการจัดสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น หอกระจายข่าว บอร์ดประชาสัมพันธ์ เอกสารแผ่นพับแจกจ่ายสร้างความรู้ ความเข้าใจถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาเมืองพัทยา และการประชาสัมพันธ์ควรเน้นในเรื่องกิจกรรมที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาเมืองพัทยา เพื่อนำผลของการมีส่วนร่วมมากำหนดทิศทางการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนทั้ง 27 ชุมชนในเขตเมืองพัทยาต่อไป

2. ปัญหาด้านเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ (1) ปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน ทุกระดับให้มีจิตสำนึกรักในการให้บริการ ตั้งใจปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ เอาใจใส่ต่อประชาชนผู้มาใช้บริการ (2) เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตลอดจนปรับปรุงการจัดระบบงานให้มีความคล่องตัว เกิดความรวดเร็ว ประทับใจต่อผู้มารับบริการ (3) การจัดระบบสาธารณูปโภค เช่น การวางท่อน้ำเสียเพิ่มเติมในชุดที่ขาดและมีปัญหา ส่วนการจัดระบบการเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลควรบริการจัดเก็บอย่างทั่วถึง (4) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ควรแก้ไขปัญหาเรื่องไฟฟ้าในชุมชนยังไม่ทั่วถึง ทุกพื้นที่ ควรแก้ไขปัญหาไฟฟ้าส่องสว่างบริเวณซอยต่าง ๆ ไม่สว่างและมีน้อบ ควรแก้ไขปัญหาการก่อสร้างบริเวณถนนสายต่าง ๆ ทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด ควรแก้ไขปัญหาถนนชำรุด

เสียหายบ่อย ทั้งถนนสายหลักและถนนในซอยโดย เลพาระดับรุกโว่ทำให้ถนนเป็นหลุม เป็นบ่อ มีน้ำขัง การสัญจรไปมาลำบาก ควรแก้ไขปัญหาท่อระบายน้ำดัน ส่งกลิ่นเหม็น ระบายน้ำทัน และ ควรแก้ไขปัญหาโทรศัพท์สาธารณะ ในชุมชน (5) ด้านเศรษฐกิจ ควรแก้ไขปัญหานี้สิน ควรแก้ไข ปัญหางานยักษ์ ควรแก้ไขปัญหาการว่างงาน และควรแก้ไขปัญหารือเรื่องการส่งเสริมอาชีพ และ กระจายรายได้ให้ชุมชนมากกว่านี้ (6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรแก้ไขปัญหา ผู้คนของบริเวณพื้นพิวนน ควรแก้ไขปัญหาเบี่ยงบะในชุมชนมีมาก ถังขยะไม่เพียงพอ และส่ง กลิ่นเหม็น และควรแก้ไขปัญหาร้านค้าโอดีตส่งเสียงดังรบกวน ในเวลากลางคืน (7) ด้าน การเมืองการบริหาร ควรแก้ไขปัญหาการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารการบริการของเมืองมีน้อย ควรแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและปัญหาโครงการ ในชุมชนมีมาก และควรแก้ไขปัญหาป้ายบอก สถานที่และไฟจราจรไม่ชัดเจน (8) ด้านสังคม ควรแก้ไขปัญหาการม้วสูบของกลุ่มวัยรุ่น ในชุมชน ควรแก้ไขปัญหามาลงและบุญในชุมชน โดยการจัดยาป้องกันทุกดีอน ควรแก้ไขปัญหาการแอบขาย บริการทางเพศของร้านค้าโอดีต ควรแก้ไขปัญหานคนรร่อน คนยากจน โดยการจัดทำที่พักอาศัย ชั่วคราว ควรแก้ไขปัญหาที่สาธารณูปโภคในชุมชนเพิ่ม หรือสร้างโรงพยาบาลของเมือง ไว้บริการประชาชนผู้มี รายได้น้อย และควรเพิ่มทุนการศึกษาให้แก่ผู้มีรายได้น้อย พร้อมส่งเสริมการศึกษาด้านอื่น ๆ

3. ปัญหาด้านเชิงวิชาการ ได้แก่ (1) ความมีการศึกษาการประเมินผลการดำเนินงานใน รอบ 4 ปี (2546-2550) ของเมืองพัทฯ (2) ความมีการศึกษาปัญหาอาชญากรรมและปัญหา สิ่งแวดล้อม ในชุมชนต่าง ๆ ของเมืองพัทฯ และ (3) ความมีการศึกษาการรับรู้ข่าวสารของประชาชน ในเขตเมืองพัทฯ

บัญญัติ พุ่มพันธ์ (2551: 43) ในหนังสือ เรื่อง “อปท. ของเรา : ห้องถีนของเรา” มี ความเห็นสรุปได้ว่า การติดตาม ตรวจสอบ และรายงานผลการดำเนินงาน เป็นการกิจสำคัญที่ต้องมี อยู่ในทุกขั้นตอน และผู้รับผิดชอบมีทั้งฝ่ายกำกับดูแลหรือควบคุมดูแล สถาห้องถีน ผู้บริหาร ห้องถีน ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถีนและประชาชน ตามการกิจและอำนาจหน้าที่ของแต่ละ ฝ่าย ขั้นตอนนี้จะไม่นับรวมอยู่ในวงจรกระบวนการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถีนก็ ได้ แต่ต้องดำเนินการแม่นบางเรื่องจะไม่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนดไว้โดยตรง

คำแถลงนโยบายของนายอิทธิพล คุณปลื้ม นายกเมืองพัทaya (2551) (อ้างใน เอกสาร “ระเบียบวาระการประชุมสภาเมืองพัทaya สมัยสามัญ สมัยแรก ครั้งที่ 1 ประจำปี 2551” วันที่ 5 มิถุนายน 2551 เวลา 13.30 น. ณ ห้องประชุมสภาเมืองพัทaya (ตากสิน)) มีสาระสำคัญดังนี้

นายอิทธิพล คุณปลื้ม ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนในเขตเมืองพัทaya เลือกให้เป็น ตัวแทนของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่บริหารราชการและพัฒนาเมืองพัทaya โดยผ่าน กระบวนการเลือกตั้งนายกเมืองพัทaya โดยตรง เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2551 เพื่อประโยชน์ของ ประชาชนเมืองพัทaya เก่าล้าน และประเทศไทย จึงขอแถลงนโยบายการบริหารการพัฒนาเมือง พัทaya ต่อสภาเมืองพัทaya ดังนี้ (1) วิสัยทัศน์เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติที่น่าอยู่ของคนทั่วโลก โดยมุ่งเน้นอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีศักยภาพ มีแนวแผนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน โดยประชาชนมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำในการ พัฒนาเมืองพัทyaอย่างโปร่งใส (2) สีปีต่อไปนี้จะเป็นสีประจำการทำงานหนักด้วยความจริงใจ ด้วย การทำงาน แล้วมุ่งมั่นจะนำพาเมืองพัทayaสู่ความเจริญรุ่งเรือง ประชาชนต้องปลดปล่อย ต้องอยู่ดีกินดี ประชากรไฟฟ้า ถนนต้องทั่วถึง จราจรคล่องตัว มีการศึกษาที่ดี เมืองสะอาดและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมเพื่อให้การบริหารและการพัฒนาเมืองพัทyaตามวิสัยทัศน์ให้บรรลุถึงภารกิจได้ดี จึง ได้กำหนดนโยบายบริหารและหลักการพัฒนาเมืองพัทaya ไว้ดังนี้

1. หลักการนำพาเมืองพัทyaสู่ความสมดุล (balanced up) ประกอบด้วย 5 หลัก 7 สร้าง 13 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ (1) 5 หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักความรู้ หลักร่วมคิดร่วมทำ หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า (2) 7 สร้าง ได้แก่ สร้างศูนย์กลางที่ประชาชน สร้างประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน สร้างความพึงพอใจของประชาชน สร้างความสะવากลด ขั้นตอนงานราชการของประชาชน สร้างบุคลากรให้มีคุณภาพ สร้างนวัตกรรมแบบผสมผสานการ บริหารจัดการเมืองพัทya และสร้างความแข็งแกร่งของงานประชาสัมพันธ์ในการกิจต่าง ๆ และ (3) 13 ยุทธศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อต่ออายุยุทธศาสตร์จากเดิม 5 ด้าน ขยายเป็น 13 ด้าน ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ เพื่อความรวดเร็ว มีภูมิคุ้มกัน และแบ่งงานกันทำ เพื่อความรวดเร็วสนองความต้องการ และแก้ปัญหา ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชน นักท่องเที่ยวทั่วโลก และชาวต่างประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ด้านยาเสพย์ติด ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ด้านการคุณภาพทางบกและทางทะเล ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ด้านการท่องเที่ยวและ การประชาสัมพันธ์ ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ด้านการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 6 : ด้านการพัฒนาระบบ สาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ยุทธศาสตร์ที่ 7 : ด้านการกีฬาและนันทนาการ ยุทธศาสตร์ที่ 8 : ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบเพียง ส่งเสริม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 9 : ด้านสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 10 : ด้านจัดระเบียน

สังคมเพื่อส่งเสริม ศีลธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่นและศาสนา ยุทธศาสตร์ที่ 11 : ด้าน การพัฒนาแหล่งน้ำและพัฒนาทศะแทน ยุทธศาสตร์ที่ 12 : ด้านผังเมืองและการพัฒนาเมือง Cluster ให้มีความท่าเที่ยน และยุทธศาสตร์ที่ 13 : ด้านการทำงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและความโปร่งใส เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วม ตรวจสอบได้

2. นโยบายเร่งด่วน 14 ด้าน ได้แก่ (1) เมืองต้องโปร่งใส คนพัทยาต้องมีส่วนร่วม เร่งรัดจัดตั้งสภาราชคมเมืองพัทยา (เอสทูอี) (2) เมืองพัทยาปลอดภัย ทั้งในและนอกบ้าน 24 ชั่วโมง จัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจทัพพระยา 2310 ปราบสารรัฐบาล ทหาร ตำรวจ ปราบสิ่งอาชญากรรม ยาเสพติด เติมพื้นที่อ่าย่างไม่หยุดยั้ง (3) ประปางึงบ้าน ไฟฟ้าถึงเรือน พัทยา-เกาะล้าน ผลักดันเพิ่ม กำลังพลิกน้ำประปากว่า 100% จริง ประปาชุมชน (4) รถรางไฟฟ้า พัทยามีแนว รถไฟฟ้าระบบราง ทางเลือกใหม่ นำร่อง 2 สาย (5) พัทยาผ่านตลอด จราจรคล่องตัว ยกระดับและปรับระบบการจราจร 3 ระยะ แก้ไขภัยหารถติด ที่จอดรถหันสมัย พื้นที่แออัด ตลาด ชายหาด อุโมงค์ลดทางแยกสู่ถนนวิถี ศึกษาขันส่งมวลชน (6) ป้องกันและแก้ไขภัยหน้าท่วม ซ้ำๆ ยกระดับและปรับระบบป้องกันและ แก้ไขปัญหาน้ำท่วม (7) เรียนฟรี 12 ปี อาหารกลางวันฟรี มาตรฐานสาธิตเกษตร มีรถรับส่ง (8) คน ไม่ว่างงาน ถ้าขายไม่ว่างมือ แก้ไขปัญหาความยากจน ให้ความรู้ ให้ทักษะ ให้งานทำ ลงทะเบียนพ่อค้า แม่ค้ายากจน ช่วยคนว่างงานด่วน (9) หมอดึงบ้านโรงพยาบาลเมืองพัทยา 20,000 เดียว รักษาถึงบ้าน โครงการ 20,000 เดียว พรีตามหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รับบัตรประกันสังคม (10) 2 ปี ถนนดินต้องสีน้ำเงิน ปราศจากห้ามขุดห้ามเจาะนำร่อง 5 ปี 5 สาย ถนนห่อลาดยางถึงหน้าบ้าน กำจัด กัล针เหม็น เมืองสีเขียว ปลูกต้นไม้ ลดมลภาวะทางอากาศ (green globe) (11) ที่อยู่อาศัยรายได้น้อย ปลอดภัย ปลอดสารพิษ สนับสนุนโครงการบ้านมั่นคง เช่น ผ่อนชำระเดือนละ 500 กว่าบาท 15 ปี กำจัดกัล针ภัย เพิ่มจำนวนถัง รถเก็บ และควบคุมวินัย (12) ศูนย์กลางกีฬา สุกแอลาน ร้านค้า กีฬา พาเจริญ ศูนย์กีฬามารฐาน ศูนย์กลางภาคตะวันออก ผลักดันให้มีการสร้างนักกีฬาทีมชาติ เช่น ทีมชลนุรี F.C. ปราบสารรัฐบาลและเอกชนเพิ่มการจัดการแข่งขันกีฬา (13) มีมหกรรม มีนักท่องเที่ยว มีรายได้ ถ้าขายคล่อง มหากรรมการท่องเที่ยว ประกาศปีท่องเที่ยวพัทยา สนับสนุนให้เกิดมหกรรม ระดับโลก (world class event) ผลักดันเพิ่มเวลาปิดบริการสถานบันเทิง และ (14) ธรรมชาติ หาดสวย น้ำใส ปลอดภัย คืนทะเลให้พัทยา (good beach) พัฒนาชายหาดให้สะอาด มีที่จอดรถ มี ห้องน้ำสาธารณะ ห้องอาบน้ำปลอดภัย บริการอินเทอร์เน็ต (wi-fi) หาดพัทยารถรางไฟฟ้าไปมิตร กับสิ่งแวดล้อมการกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายตามที่กล่าวมานี้ ได้วางอยู่บนพื้นฐานของ ข้อมูลความเป็นจริงจากปัญหาและความต้องการประชาชน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ความเป็นอยู่ และสถานการณ์ของโลกในปัจจุบัน โดยจะดำเนินการควบคู่กับ การบริหารจัดการความเสี่ยง (risk management) เพื่อให้พัทยาเป็นเมืองน่าอยู่ของคนทั่วโลก ยังเป็นจุดท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน ฝ่ายแผนและงบประมาณ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา (2551: 8) ในหนังสือเรื่อง “แผนพัฒนาเมืองพัทยาสามปี (พ.ศ. 2552-2554)” กล่าวโดยสรุป แผนพัฒนาสามปีเป็นส่วนประกอบหนึ่งของกระบวนการวางแผนพัฒนาเมืองพัทยาแนวใหม่ ซึ่งมีลักษณะหรือแนวทางการพัฒนาจะจะในแต่ละปี มีรายละเอียดของแผนงานโครงการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง สถาคคล้องและเขื่อมโยงกับแผนพัฒนาทุกระดับรวมถึงการจัดทำงบประมาณประจำปีด้วย ส่วนกระบวนการในการจัดทำกันนี้ถึงสภาพความพร้อมที่จะส่งผลให้แผนงานและโครงการสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับงบประมาณ

รัชฎา ตี๋ประวงศ์ (2551: 162-163) ในวิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เรื่อง “ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของกรมศุลกากรตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ได้อธิบายว่า หลักการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ประกอบด้วย (1) การประเมินผลหน่วยงานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ และ (2) การประเมินผู้ปฏิบัติงาน โดยแยกเป็นการประเมินผู้บังคับบัญชาเพื่อให้เกิดการสะท้อนกลับของการปฏิบัติงานในฐานะผู้บริหาร และการประเมินข้าราชการเฉพาะรายเพื่อวัดความสามารถเฉพาะตัวในการปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี (2552: 1) ยังใน หนังสือราชการ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี (ด่วนที่สุด) ที่ ชบ 0037.3/545 ลงวันที่ 7 เมษายน 2552 มีสาระสำคัญในเรื่องการปรับปรุงการกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ (1) ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา มีการพิจารณาบททวนปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกบทบาทการกิจ และ (2) ในช่วงระยะเวลาสามปีที่ผ่านมา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีการจัดทำ แก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิกข้อมูลภูมิ/เทศบัญญัติ เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์

คำเดลลง นโยบายของนายชวรัตน์ ชาญวีรภูดิ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (2552: 1, 5) ในหนังสือ เรื่อง “กลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบายเร่งด่วนของกระทรวงมหาดไทย (ปรับปรุง)” กล่าวถึง วิสัยทัศน์กระทรวงมหาดไทย และ ได้กำหนดกลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบายเร่งด่วนของกระทรวงมหาดไทยให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเพื่อนำไปปฏิบัติให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จ สรุปสาระสำคัญได้ว่า นโยบายที่รัฐบาลจะดำเนินการภายในช่วงเวลา 3 ปีที่สำคัญ ได้แก่ การปรับปรุงการทุจริตประพฤติมิชอบในทุกระดับอย่างจริงจัง และสนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ เมืองพัทยา (2552: 1-2) ในประกาศเมืองพัทยา เรื่อง “จุฬามาก卉ิธรรมรัฐพนักงานของเมืองพัทยา (พ.ศ. 2552)” ได้สรุปสาระสำคัญกี่ข้อกับมาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลักสำหรับพนักงาน ไว้ว่า การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ ประชาชนใน

ห้องถินประพฤติคนเป็นพลเมืองที่ดี ร่วมกันพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่คุ้มครองและดูแลสภาพสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

สรุป จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาทั้งหมดข้างต้นเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับปัญหา การเสริมสร้าง และแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทบานในอนาคต ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดที่เรื่องดังกล่าวไปใช้ในการออกแบบสถาปัตยกรรม รวมทั้งนำไปปรับใช้หรือเป็นแนวทางในการอภิปรายผล และการเสนอแนะในบทที่ 5 ต่อไป

4. ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา

ในส่วนการศึกษาความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา ผู้ศึกษาแบ่งออกเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) ความเป็นมาของเมืองพัทยา (2) โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของเมืองพัทยา และ (3) อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของเมืองพัทยา ดังนี้

4.1 ความเป็นมาของเมืองพัทยา อ้างใน งานวิจัยและประเมินผล ฝ่ายวิจัยและเทคโนโลยีสารสนเทศ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา (2551: 6) ในหนังสือ เรื่อง “บรรยายสรุปเมืองพัทยา 51” กล่าวไว้ ตามพระราชพงศาวดาร ฉบับพระราชหัตถเลขา เล่ม 2 กล่าวว่า “พระยากำแพงเพชรขึ้นปีช้างพลาย ถือปืนกสังหารแคงพร้อมด้วยพลทหารแห่แวงล้อมหน้าหลัง ตรังเข้าไประหว่างพากพلنายนกลมซึ่งมาสกัดอยู่นั้น ด้วยเดชบารมีบันดาลให้นายกลมเกรงกลัว เดชานุภาพวางอาวุธเสียสิ้น พากพลทัพเข้าอ่อนน้อมเป็นข้า แล้วนำทัพไปหยุดประตูบัน ณ ที่มี หนองน้ำ” จากข้อความดังกล่าวมีประวัติเล่ากันมาว่าเมื่อ พ.ศ. 2310 พระยาตาตา (สิน) ซึ่งขณะนั้น เป็นพระยากำแพงเพชร ได้เดินทัพล่วงหน้านั่งไปยังจันทบุรี ระหว่างทางได้พักทัพที่ว้านหนองไผ่ ตำบลนาเกลือ แขวงเมืองบางละมุง (ซึ่งอยู่ด้านหลังสถานีตำรวจนครบาลพัทยา ริมถนนสุขุมวิทปัจจุบัน) ต่อมาร้านแหล่งน้ำชานเรียกว่า “ทับพระยา” และต่อมาเรียกใหม่เป็น “พัทธยา” เนื่องจากเห็นว่า ตรงที่บริเวณพระยาตามาตั้งทัพนั้น มีถนนเลี้ยวล้อมพัทธยาพัดจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ไปทาง ทิศตะวันออกเฉียงเหนือในต้นฤดูฝน จึงเรียกสถานที่แห่งนี้ว่า “หมู่บ้านพัทธยา” ต่อมานิปัจจุบัน เปลี่ยนใหม่เป็น “พัทยา” เหตุการณ์สำคัญของเมืองพัทยาได้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2502 เมื่อมี รถบรรทุกขนาดใหญ่ของทหารอเมริกันประมาณ 4-5 คัน ได้บรรทุกทหารเต็มรถประมาณกันละ 100 คน จากจังหวัดนครราชสีมาซึ่งมีฐานทัพของทหารอเมริกันอยู่ที่นั่น มาที่หาดพัทยาและเช่าบ้าน ตากอากาศของพระยาสุนทรพักษ์อยู่เป็นประจำ บ้านดังกล่าวอยู่ท่าทางตอนใต้ของหาดพัทยาโดยพลัด กันพักผ่อนเป็นวงศ์ ๆ ละ 1 สัปดาห์ จากเหตุการณ์ดังกล่าว จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการมาเที่ยวพัทยา และต่อมา พัทยาได้เปลี่ยนจากหมู่บ้านชายทะเลที่สงบมาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวต่างประเทศที่ทันสมัย

ดังที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ก่อนเดือนพฤษภาคม 2521 พัทยามีฐานะเป็นสุขาภิบาลนากลีอ ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2499 มีพื้นที่เฉพาะตำบลนาเกลือ ต่อมาได้ขยายเขตไปถึงพัทยาได้เมื่อปี 2507 มีพื้นที่การ ปกครองคูແประມ 22.2 ตารางกิโลเมตร แต่เนื่องจากพัทยาได้เจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ หน่วยการ ปกครองที่เป็นสุขาภิบาลอยู่เดิมไม่อาจจัดบริหารงานและให้บริการได้ทันกับความเจริญอย่าง รวดเร็วได้ (พื้นที่การปกครองคูແประມในปัจจุบัน 208.10 ตารางกิโลเมตร) รัฐบาลจึงได้ตรา พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 เป็นรูปการปกครองท้องถิ่นรูปแบบ พิเศษ คือ ผู้จัดการเมือง (City Manager) และกำหนดให้ “เมืองพัทยา” มีฐานะเทียบเท่าเทศบาลนคร จนกระทั่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีผลบังคับใช้ ได้กำหนดให้ ผู้บริหารท้องถิ่นและสภากhoff ต้องมาจากการเลือกตั้ง จึงยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 และตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 บังคับใช้มีผลตั้งแต่วันที่ 30 พฤษภาคม 2542

4.2 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของเมืองพัทยา ตามพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้โครงสร้างประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ (1) การ บริหารเมืองพัทยา และ (2) การแบ่งส่วนราชการของเมืองพัทยา ดังนี้

4.2.1 การบริหารเมืองพัทยา ประกอบด้วย (1) สภามเมืองพัทยา และ (2) นายก เมืองพัทยา

1) สภามเมืองพัทยา ประกอบด้วยจำนวนสมาชิกจำนวน 24 คน ซึ่งเลือกตั้ง โดยรายภูมิสิทธิ์เลือกตั้ง ในเขตเมืองพัทยา อายุสภามเมืองพัทยามีกำหนดคราวละสี่ปีน้ำหนึ่งแต่เดือน เลือกตั้ง ให้สภามเมืองพัทยาเลือกสมาชิกเป็นประธานสภามเมืองพัทยาคนหนึ่ง และรองประธานสภาม เมืองพัทยาจำนวนสองคน แล้วเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง ให้ปลัดเมืองพัทยาทำหน้าที่ เลขานุการสภามเมืองพัทยามีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ การจัดประชุม และงานอื่นๆ ตามที่สภาม เมืองพัทยามอบหมาย

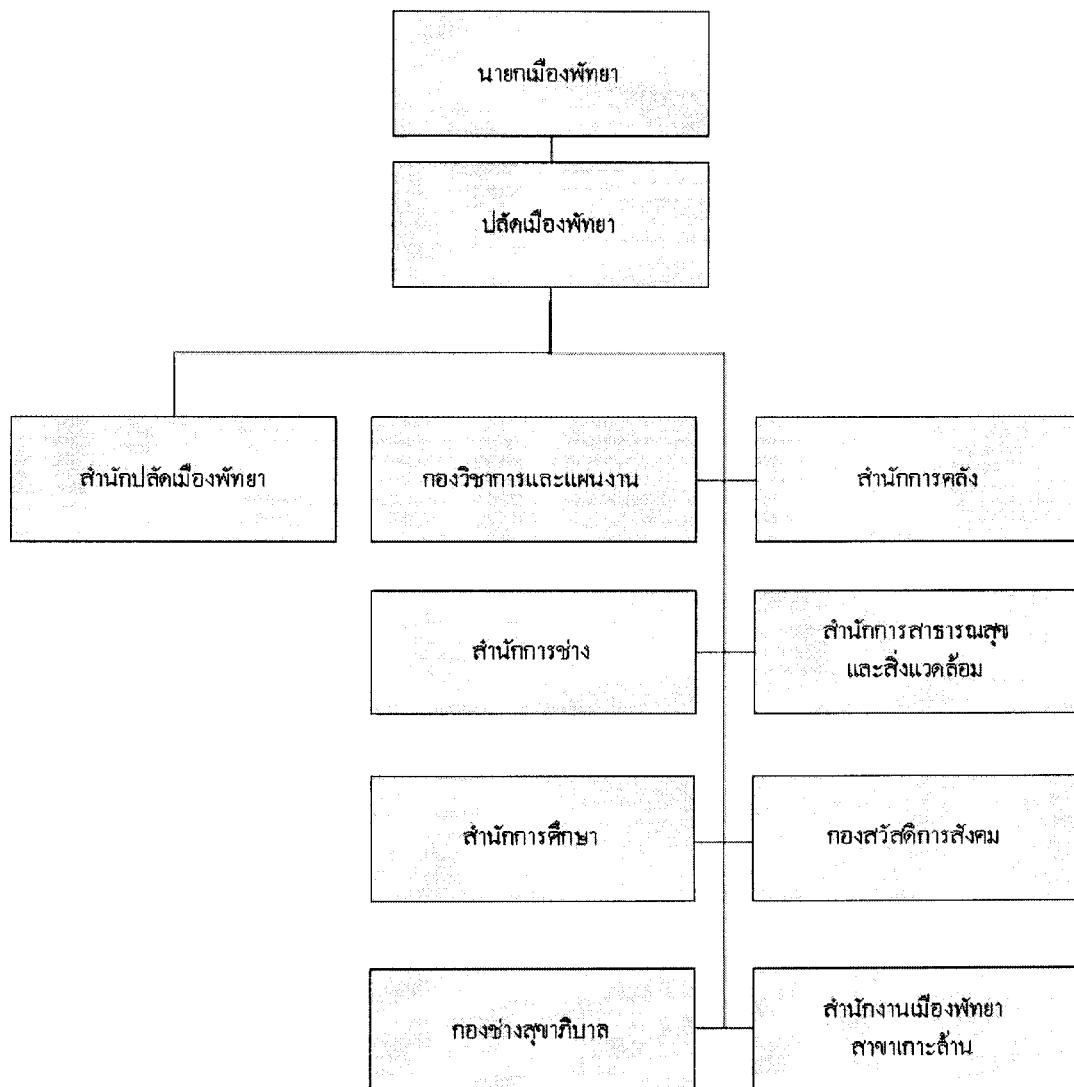
2) นายกเมืองพัทยา ให้เมืองพัทยามีนายกเมืองพัทยาคนหนึ่ง เลือกตั้งโดย รายภูมิสิทธิ์เลือกตั้ง ในเขตเมืองพัทยา มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง นายกเมืองพัทยาอาจแต่งตั้งรองนายกเมืองพัทยาจำนวนไม่เกินสี่คนซึ่งมิใช่สมาชิกเป็นผู้ช่วยเหลือ ในการบริหารราชการของเมืองพัทยา นายกเมืองพัทยาอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกเมืองพัทยา และ ผู้ช่วยเลขานุการนายกเมืองพัทยาไม่เกินจำนวนรองนายกเมืองพัทยา และอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษาได้จำนวนรวมกันแล้วไม่เกินห้าคน เพื่อช่วยเหลือในการบริหาร ราชการเมืองพัทยา

**4.2.2 การแบ่งส่วนราชการของเมืองพัทยา ตามระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา
เมืองพัทยาแบ่งส่วนราชการออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ (1) สำนักปลัดเมืองพัทยา และ (2) ส่วนราชการอื่น ดังนี้**

1) สำนักปลัดเมืองพัทยา

2) ส่วนราชการอื่น ตามที่นายกเมืองพัทยาประกาศกำหนด โดยความ

เห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย ส่วนราชการเมืองพัทยาประกอบด้วย (1) กองวิชาการและ
แผนงาน (2) สำนักการคลัง (3) สำนักการช่าง (4) สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (5) สำนัก
การศึกษา (6) กองสวัสดิการสังคม (7) กองช่างสุขาภิบาล และ (8) สำนักงานเมืองพัทยาสาขาเกาะ
ล้าน ดังแสดงไว้ในภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 โครงสร้างการบริหารเมืองพัทยา

4.3 อำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา เมืองพัทยามีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการบริหารราชการเมืองพัทยา ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ (1) อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 (2) อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และ (3) อำนาจหน้าที่ตามโครงสร้างทางการบริหารของเมืองพัทยา ดังนี้

4.3.1 อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของนายกเมืองพัทยา อำนาจหน้าที่ในการดำเนินการของเมืองพัทยา และอำนาจในการตราชฎหมายเป็นข้อบัญญัติของเมืองพัทยา ได้แก่

1) นายกเมืองพัทยา มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (1) กำหนด นโยบายและรับผิดชอบในการบริหารราชการของเมืองพัทยาให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบัญญัติ และนโยบาย (2) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเมืองพัทยา (3) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกเมืองพัทยา เลขาธุการนายกเมืองพัทยา ผู้ช่วยเลขาธุการนายกเมืองพัทยา ประธานที่ปรึกษา ที่ปรึกษาหรือคณะกรรมการที่ปรึกษา (4) วางระเบียบเพื่อให้งานของเมืองพัทยาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และ (5) ปฏิบัติหน้าที่ อื่นตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดคุมอนหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายกเมืองพัทยาหรือนายกเทศมนตรีหรือคณะกรรมการเทศมนตรี

2) เมืองพัทยา มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในเขตเมืองพัทยาในเรื่อง ดังต่อไปนี้ (1) การรักษาความสงบเรียบร้อย (2) การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (3) การคุ้มครองและคุ้มครองทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน (4) การวางแผนและการควบคุมการก่อสร้าง (5) การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม (6) การจัดการจราจร (7) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (8) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และการบำบัดน้ำเสีย (9) การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา (10) การจัดให้มีการควบคุมตลาด ท่าเที่ยนเรือ และที่จอดรถ (11) การควบคุมอนามัยและความปลอดภัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงพยาบาล และสถานบริการอื่น (12) การควบคุมและส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว (13) การนำร่องรักษาศิลปะ จาริตรแพะ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และ (14) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นของเทศบาลนครหรือของเมืองพัทยา และ

3) เมืองพัทยา มีอำนาจตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแข่งต่อกฎหมายในกรณีดังต่อไปนี้ (1) การปฏิบัติให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา (2) เมื่อมีกฎหมายให้เมืองพัทยา มีอำนาจตราข้อบัญญัติได้ (3) การให้บริการโดยมีค่าตอบแทนตามมาตรา 64 วรรคหนึ่ง “เมืองพัทยาอาจให้บริการแก่บุคคล หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กร

ปกรองส่วนท้องถิ่น โดยมีค่าตอบแทนได้ เมื่อบริการนั้นโดยปกติเป็นบริการที่มีค่าตอบแทน”

(4) การพานิชย์ตามมาตรา 64 วรรคสอง “การประกอบการพาณิชย์ของเมืองพัทยาให้ตราเป็น “ข้อบัญญัติ” (5) การคลัง การงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจ้าง และการพัสดุ (ข้อบัญญัติองมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานกลางที่กระทรวงมหาดไทย กำหนด) ข้อบัญญัติตามวาระหนึ่งจะตราขึ้นได้ด้วยได้รับความเห็นชอบจากสภาเมืองพัทยา

4.3.2 อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวให้เมืองพัทยามีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

(1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง (2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ (3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ (4) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ (5) การสาธารณูปการ (6) การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ (7) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน (8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว (9) การจัดการศึกษา (10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส (11) การบำรุงรักษาศิลปะเจ้าตระหง่านและเผยแพร่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น (12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนและอัคคีภัย และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย (13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ (14) การส่งเสริมกีฬา (15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน (16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น (17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (18) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย (19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล (20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน (21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ (22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์ (23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัยโรงมหรสพและสาธารณสถานอื่น ๆ (24) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (25) การผังเมือง (26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร (27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ (28) การควบคุมอาคาร (29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน และ (31) กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

4.3.3 อำนาจหน้าที่ตามโครงสร้างทางการบริหารของเมืองพัทยา (อ้างในงานวิจัยและประเมินผล ฝ่ายวิจัยและเทคโนโลยีสารสนเทศ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา (2551: 78-82) ในหนังสือ เรื่อง “บรรยายสรุปเมืองพัทยา 51”) ดังนี้

1) สำนักปลัดเมืองพัทaya มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้ (1) บริหารงานบุคคล (2) จัดตั้ง ควบคุม และคุ้มครองกิจการเทคโนโลยี (3) ส่งเสริมและเผยแพร่การท่องเที่ยวของเมืองพัทaya (4) การทะเบียนราษฎร และการเลือกตั้ง (5) การป้องกันและระงับอคติกัย (6) ตรวจสอบ ควบคุมดูแล ในการจัดเตรียมและอำนวยความสะดวกในการป้องกันบรรเทาและระงับสาธารณภัยต่าง ๆ (7) การจัดระเบียบตลาดสด ห้างเร่อ และแพงคลอย และ (8) การประสานงานจังหวัดและอำเภอใน การรักษาระบบความสงบเรียบร้อย

2) กองวิชาการและแผนงาน มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้ (1) รวบรวมวิเคราะห์ ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวางแผน (2) กำหนดเก้าโครงแผนพัฒนาระยะปานกลางและแผนประจำปี (3) วิเคราะห์และพยากรณ์การเจริญเติบโตของประเทศ (4) ศึกษาวิเคราะห์และวิจัยปัญหาด้าน การปกครอง การบริหาร และการปฏิบัติงานของเมืองพัทaya (5) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ตามแผนพัฒนา (6) ติดตามการดำเนินงานของหน่วยงาน (7) ควบคุม ดูแล จัดเตรียม และอำนวย ความสะดวกในการปฏิบัติงานระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (8) รวบรวมข้อมูลสถิติและวิเคราะห์ งบประมาณ (9) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณ (10) จัดทำ งบประมาณรายจ่ายประจำปีของเมืองพัทaya และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม (11) จัดทำคำขอ งบประมาณจากส่วนกลางหมวดเงินอุดหนุน (12) เผยแพร่ข่าวสารของเมืองพัทaya (13) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ (14) รวบรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ ด้านประชาสัมพันธ์ (15) การสอบสวน ตรวจพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับวินัยและการร้องทุกข์ หรืออุทธรณ์ และ (16) การจัดทำนิติกรรม รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

3) สำนักการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้ (1) การจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และการจัดหารายได้อื่น ๆ (2) การพิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมิน และ กำหนดค่ารายได้ของภาษี (3) การพิจารณาอุทธรณ์ภาษี (4) การควบคุมตรวจสอบรายจ่ายทุก ประเภท (5) การจัดซื้อจัดจ้างและบำรุงรักษา (6) การจัดทำสถิติรายรับ – รายจ่าย (7) การจัดทำสถิติ การรับและจ่ายเงินอุดหนุน (8) การจัดทำและปรับปรุงแผนที่ภาษีบำรุงท้องที่ และ (9) การบริการ ข้อมูลทะเบียนทรัพย์สินและผู้ชำระภาษี

4) สำนักการช่าง มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้ (1) ตรวจสอบแบบแปลนและ การอนุญาตปลูกสร้างอาคาร (2) การควบคุมก่อสร้างและประมาณราคาค่าก่อสร้าง (3) การจัดทำ ผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะ (4) การซ่อมบำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า และอาคารสถานที่ (5) การควบคุม ดูแล อาคารสถานที่ และปรับปรุงแก้ไขสิ่งแวดล้อม (6) การบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อน สวนสาธารณะ (7) การนำร่องไฟฟ้าสาธารณะ (8) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และ (9) การ ควบคุมนำบัดน้ำเสียและระบบระบายน้ำ

5) สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้ (1)

การควบคุมด้านสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม (2) การสุขาภิบาลอาหารและโภชนาการ (3) การควบคุมประกอบกิจการที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ (4) การขนถ่ายสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย (5) การเผยแพร่กิจกรรมทางวิชาการด้านสาธารณสุข (6) การสาธารณสุขมูลฐาน (7) การป้องกันและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรค (8) การป้องกันการติดยาเสพติดและสารเสพติด (9) งานเฝ้าระวังและควบคุมโรคติดต่อ (10) งานควบคุมกำจัดสัตว์และแมลงพาหะนำโรค (11) งานสุขศึกษา ประชาสัมพันธ์ในการป้องกันโรคติดต่อต่าง ๆ (12) การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า และ (13) การควบคุมการฆ่าสัตว์และโรงฆ่าสัตว์

6) สำนักการศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้ (1) การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทาง

การศึกษา (2) การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา (3) การเผยแพร่และแนะนำเกี่ยวกับ การศึกษาและอาชีพ (4) การควบคุมคุณภาพโรงเรียนเมืองพัทฯ (5) การปลูกฝังวินัยและถ่ายทอด วัฒนธรรมของชาติ (6) การสำรวจความต้องการและปัญหาทางการศึกษา (7) การตรวจสอบส่อง ดูและความประพฤติของนักเรียน (8) การรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือเผยแพร่ข่าวสาร (9) การส่งเสริม คุณภาพและคุณมาตรฐานการศึกษา (10) การส่งเสริมคุณภาพและคุณมาตรฐานการศึกษา ผู้ใหญ่ (11) การขัดห้องสมุดและส่งเสริมกิจกรรม (12) การพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน (13) ควบคุม ตรวจสอบติดตามผล การวัดค่า และประเมินผลการศึกษา (14) ควบคุมตรวจสอบติดตามผล วัดผล และประเมินผลกิจกรรมเยาวชน (15) รวบรวมรายละเอียดและดำเนินการเกี่ยวกับงบประมาณของ สำนักการศึกษา (16) เผยแพร่ข่าวสารกราฟิกเบียนและนโยบายของทางราชการเกี่ยวกับการดำเนินงาน ของโรงเรียน (17) ส่งเสริมสุขภาพอนามัยในโรงเรียน (18) ปลูกฝังประชาธิปไตยให้กับเด็กและ ชุมชน และ (19) สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

7) กองสวัสดิการสังคม มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้ (1) สงเคราะห์ประชาชน

ผู้ทุกเชื้อชาติและคนไร้ที่พึ่ง (2) สงเคราะห์ผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ (3) สงเคราะห์คนชรา คนพิการ และทุพพลภาพ (4) สงเคราะห์ครอบครัวและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในครอบครัว (5) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์การสังคมสงเคราะห์ภาคเอกชน (6) สำรวจวิจัยปัญหาสังคมต่าง ๆ (7) ส่งเสริมสวัสดิภาพสตรีและสงเคราะห์หญิงบ้างประเภท (8) ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ การสังคมสงเคราะห์ (9) ให้คำปรึกษา แนะนำ ในด้านสังคมสงเคราะห์แก่ผู้มาขอรับความช่วยเหลือ (10) สงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ครอบครัวประสบปัญหาความเดือดร้อนต่าง ๆ (11) สงเคราะห์ เด็กกำพร้า อนาคต ไร้ที่พึ่ง เรื่อง จรจัด ภูกoothดทิ้ง (12) สงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่พิการทางร่างกาย สมองและปัญญา (13) ให้ความช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่ยากจนทางด้านอุปกรณ์การเรียน เครื่องแบบ นักเรียน อาหารกลางวัน ทุนการศึกษา ฯลฯ (14) ส่งเสริมสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน ได้แก่

การสอดส่อง คุ้มครอง และช่วยเหลือ เด็กและเยาวชนที่ประสบภัยไม่เหมาะสมแก่วัย (15) ประสาน และร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน (16) ให้คำปรึกษา แนะนำแก่เด็กและเยาวชนซึ่งมีปัญหาในด้านต่าง ๆ (17) สำรวจและจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนเพื่อรับผิดชอบในการปรับปรุงชุมชน (18) ฝึกอบรมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน (19) จัดระเบียนชุมชน (20) ประสานและร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อนำการบริการขึ้นพื้นฐานไป บริการแก่ชุมชน (21) จัดทำโครงการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ให้แก่ชุมชน และ (22) ดำเนินการ พัฒนาชุมชนทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา การอนามัยและสุขาภิบาล

8) กองช่างสุขาภิบาล มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้ (1) งานบำรุงเครื่องจักรกล และโรงงาน (2) งานปฏิบัติงานกระบวนการเดินเครื่องมือเครื่องจักรกล เครื่องจักร โรงงาน รวมทั้ง อุปกรณ์ไฟฟ้า (3) งานซ่อมแซมน้ำรุ่งรักษาระบบท่ไฟฟ้า (4) งานพัสดุและทรัพย์สิน (5) งานจัดเก็บรายได้ (6) งานควบคุมตรวจสอบการนำบัตร์เสีย (7) งานวิเคราะห์คุณภาพน้ำ (8) งานวิชาการ ทรัพยากรน้ำ (9) งานโรงงานนำบัตร์เสีย (10) งานออกแบบและควบคุมก่อสร้างระบบระบายน้ำ (11) งานบำรุงรักษาระบบระบายน้ำ (12) งานขออนุญาตเชื้อมท่อระบายน้ำ การให้คำปรึกษาแนะนำ แก่ผู้ขออนุญาตต่อท่อเชื้อมน้ำทิ้ง (13) งานกำจัดมูลฝอยชุมชนและสิ่งปฏิกูล (14) งานกำจัดมูลฝอย ติดเชื้อและขยายอันตราย และ (15) งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย และ

9) สำนักงานเมืองพัทยาสาขาวิชาด้าน มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้ (1) บริหารงานบุคคล การทะเบียนรายถูกร การป้องกันและระงับอัคคีภัย (2) ส่งเสริมและเผยแพร่ การท่องเที่ยว การจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และรายได้อื่น ๆ การจัดซื้อจัดจ้าง (3) การเผยแพร่ กิจกรรมการบริการด้านสาธารณสุข การป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อ (4) การควบคุม ด้านสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม (5) การขนถ่ายสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย (6) การส่งเสริมคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา (7) การส่งเสริมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมกิจกรรมเด็กและเยาวชน ส่งเสริม กีฬาและนันทนาการ (8) การส่งเสริมคุณภาพและระบบบำบัดน้ำเสียและระบายน้ำเสีย (9) การควบคุมดูแลระบบบำบัดน้ำเสียและระบายน้ำเสีย (10) ส่งเสริมสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน (11) จัดระเบียนชุมชน (12) ควบคุมการสร้างและขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร (13) การซ่อม บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า และอาคารสถานที่ และ (14) สงเคราะห์คนชราและทุพพลภาพ

สรุปได้ว่า เมืองพัทยาเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ สำนักงานที่ บริหารส่วนท้องถิ่น อยู่ในการดูแลของกระทรวงมหาดไทย มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติระเบียนบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 และตามพระราชบัญญัติแผนและ ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ผู้ศึกษาจะได้นำข้อมูลในบทนี้ไปใช้เป็นพื้นฐานในการอภิปรายผล และเสนอแนะในบทที่ 5 ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย (methodology) หรือวิธีดำเนินการวิจัยเป็นส่วนสำคัญทำให้การวิจัย หรือการศึกษาเป็นระบบ ได้รับการยอมรับในทางวิชาการ เกิดความชัดเจน ผู้อ่านเข้าใจง่าย ดังนั้น การนำเสนอต้องมีขั้นตอนเป็นระบบที่ชัดเจน เป็นสากล และใช้ภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจ (วิรช วิรช นิภาวรรณ (2553: 58-59) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) การศึกษา เรื่อง “การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต” ครั้งนี้ ได้กำหนดการนำเสนอ วิธีดำเนินการวิจัยเป็น 6 หัวข้อ คือ (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล (4) การวิเคราะห์ข้อมูล (5) ระยะเวลาทำการวิจัย และ (6) แผนการ ดำเนินงานตลอดโครงการ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ศึกษาได้แบ่งหัวข้อนี้ออกเป็น 2 หัวข้อย่อย คือ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร หมายถึง เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาที่เป็นเป้าหมายทั้งหมด ของการศึกษา ได้แก่

1.1.1 เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมือง ประกอบด้วย (1) ผู้บริหารท้องถิ่น ได้แก่ นายกเมืองพัทยา 1 คน (2) ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น ได้แก่ รองนายกเมืองพัทยา ประธานที่ปรึกษา นายกเมืองพัทยา ที่ปรึกษานายกเมืองพัทยา เลขาธุการนายกเมืองพัทยา และผู้ช่วยเลขาธุการนายก เมืองพัทยา รวม 14 คน (3) สมาชิกสภาท้องถิ่น ได้แก่ ประธานสภาเมืองพัทยา รองประธานสภา เมืองพัทยา และสมาชิกสภาเมืองพัทยา รวม 24 คน และ (4) ผู้ช่วยประธานสภาท้องถิ่น ได้แก่ เลขาธุการประธานสภาเมืองพัทยา และผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาเมืองพัทยา รวม 3 คน รวมทั้งสิ้น 42 คน และ

1.1.2 เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมืองพัทยา ประกอบด้วย (1) พนักงาน เมืองพัทยา ได้แก่ ปลัดเมืองพัทยา รองปลัดเมืองพัทยา ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง หัวหน้า สำนัก หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน นักวิชาการ เจ้าพนักงาน และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ รวม 381 คน (2) ลูกจ้างประจำเมืองพัทยา ได้แก่ คุนงานประจำตำแหน่งต่าง ๆ รวม 194 คน และ (3) พนักงานจ้าง

เมืองพัทยา ได้แก่ พนักงานข้างตามการกิจ และพนักงานข้างทั่วไป รวม 1,250 คน รวมทั้งสิ้น 1,825 คน (กฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 14 พ.ศ. 2548 ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2509)

รวมประชากรทั้งสิ้น 1,867 คน (งานวิจัยและประเมินผล ฝ่ายวิจัยและเทคโนโลยี สารสนเทศ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา ในหนังสือ เรื่อง “บรรยายสรุปเมืองพัทยา 51”)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาที่เป็นตัวแทนของประชากรดังกล่าวที่ต้องแบบสอบถาม ซึ่งได้แก่ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำองเมืองพัทยาที่ต้องแบบสอบถาม จำนวน 1,069 คน จำนวนนี้ ได้มาจากการคำนวณ โดยใช้สูตรของ ทารो ยามานะ (Taro Yamane) (1967: 398) ในหนังสือ เรื่อง “Elementary Sampling Theory” และ (1973: 727-728) ในหนังสือ เรื่อง “Statistics: An Introductory Analysis” ที่ระดับความเชื่อมั่น 98% และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.02 โดยทั่วไป ในการวิจัยทางสังคมศาสตร์รวมทั้งในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยหรือผู้ศึกษาจะกำหนดหรือใช้ระดับความเชื่อมั่น 95 % และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05 แต่ในการศึกษาครั้นนี้ ผู้ศึกษากำหนดระดับความเชื่อมั่น 98 % และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.02 เนื่องจากการกำหนดค่าความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้น ทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่ผู้ศึกษาต้องการคือประมาณ 1,000 คน และยังเป็นการเพิ่มระดับความเชื่อมั่นให้มากขึ้นกว่าระดับความเชื่อมั่นที่ใช้กันทั่วไป พร้อมทั้งเกิดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างน้อยลงอีกด้วย ประกอบกับขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีเหมาะสม ซึ่งผู้ศึกษาระบุ คำแนะนำการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ตามระยะเวลาและแผนการดำเนินงาน ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N	=	ขนาดของประชากร (เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น)
e	=	ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.02

แทนค่า

$$n = \frac{1,867}{1 + 1,867(0.02)^2}$$

$$n = \frac{1,867}{1.7468}$$

$$n = 1,069$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 1,069 คน

เหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกศึกษาเฉพาะเจ้าหน้าที่ส่วนห้องคินฝ่ายการเมือง และฝ่ายประจำของเมืองพัทยานั้น เนื่องจากประธานหรือกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเป็นผู้ทำหน้าที่บริหารจัดการและเป็นผู้ปฏิบัติงาน มีความรู้ความเข้าใจ มีอำนาจหน้าที่ และเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน และเปรียบเสมือนหนึ่งเป็นสถานีทบทวนสัญญาณในการเชื่อมต่อ นโยบายและยุทธศาสตร์ของชาติ กระทรวง กรม และจังหวัด ลงสู่อุบลฯ ตำบล หมู่บ้าน และชุมชน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานให้ประสานผลสำเร็จตามการกิจของเมืองพัทยา ผู้ศึกษาจึงเลือกศึกษาเฉพาะเจ้าหน้าที่ส่วนห้องคินที่เกี่ยวกับเมืองพัทยาโดยตรง เพราะเป็นประธาน และกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณภาพ และน่าเชื่อถือ

สำหรับการคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ส่วนห้องคินฝ่ายการเมือง และฝ่ายประจำของเมืองพัทยาในแต่ละหน่วยงานรวม 12 หน่วยงานดังกล่าว ได้ใช้การเทียบอัตราส่วนร้อยละจากจำนวนประธานทั้งหมด (1,867 คน) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหน่วยงาน} = \frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประธานในแต่ละหน่วยงาน}}{\text{จำนวนประธานทั้งหมด}}$$

หลังจากที่ผู้ศึกษาได้แจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,069 คนแล้ว ผู้ศึกษาสามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้จำนวน 1,069 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เก็บ
รวบรวมได้จริง จำแนกตามหน่วยงานของเมืองพัทยาที่เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นสังกัด

หน่วยงานของเมืองพัทยาที่เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นสังกัด	จำนวนประชากร	จำนวน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ	(หน่วย : คน)
		กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ	ตัวอย่างที่เก็บรวบรวมได้จริง	
1. เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมือง	42	$\frac{1,069 \times 42}{1,867} = 24$	24	
2. สำนักปลัดเมืองพัทยา	516	$\frac{1,069 \times 516}{1,867} = 295$	295	
3. กองวิชาการและแผนงาน	50	$\frac{1,069 \times 50}{1,867} = 29$	29	
4. สำนักการคลัง	89	$\frac{1,069 \times 89}{1,867} = 51$	51	
5. สำนักการช่าง	361	$\frac{1,069 \times 361}{1,867} = 207$	207	
6. สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	367	$\frac{1,069 \times 367}{1,867} = 210$	210	
7. สำนักการศึกษา	75	$\frac{1,069 \times 75}{1,867} = 43$	43	
8. กองสวัสดิการสังคม	29	$\frac{1,069 \times 29}{1,867} = 17$	17	
9. สำนักงานเมืองพัทยา สาขาเกาะล้าน	157	$\frac{1,069 \times 157}{1,867} = 90$	90	
10. กองช่างสุขาภิบาล	151	$\frac{1,069 \times 151}{1,867} = 86$	86	
11. หน่วยงานตรวจสอบภายใน	5	$\frac{1,069 \times 5}{1,867} = 3$	3	
12. ฝ่ายการเจ้าหน้าที่	25	$\frac{1,069 \times 25}{1,867} = 14$	14	
				1,069
				(คิดเป็นร้อยละ
รวม	1,867	1,069	100.00 ของ	
			กลุ่มตัวอย่าง	
			ทั้งหมด)	

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ซึ่งหมายถึง การศึกษาหรือ การวิจัยที่ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลสถานะเป็นหลัก เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณเป็น จำนวนมาก นอกจากนี้ ยังได้ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารด้วย เช่น การรวบรวมข้อมูลในลักษณะของการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สำหรับการศึกษานี้ใช้ แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือช่วยสำรวจ และเป็นแนวทางในการสอบถาม ความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง หัวข้อเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ครอบคลุม 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) หลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถาม (2) ลักษณะแบบสอบถาม และ (3) การทดสอบแบบสอบถาม

2.1 หลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถาม สำหรับใช้ในการสอบถามครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1.1 การคำนึงถึงวัตถุประสงค์การวิจัย และขอบเขตการวิจัยของการศึกษาครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แบบสอบถามต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และขอบเขตการวิจัยของ การศึกษาครั้งนี้ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา แนวทางการเสริมสร้างการบริหาร จัดการเมืองพัทยาในอนาคต และแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

2.1.2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวคิดพื้นฐาน สำหรับการตั้งข้อคำถาม เช่น แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ แนวทางการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ตลอดจนปัญหาและแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาใน อนาคต

2.1.3 การใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้ศึกษาเอง

2.1.4 การขอคำปรึกษา คำแนะนำ และความร่วมมือจากผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา จำนวน 2 คน ได้แก่ (1) นางจินตนา เดิศทองทันทิน ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา (นักบริหารงานทั่วไป ระดับ 8) และ (2) นายสุทธิศักดิ์ เจริญเรืองทรัพย์ ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายแผนและงานประมาณ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา (นักบริหารงานทั่วไป ระดับ 7) นอกจากนี้ ยังขอคำแนะนำ และคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จำนวน 2 คน ช่วยตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขข้อ คำถาม

2.2 ลักษณะแบบสอบถาม รูปแบบของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราการประเมินค่า (rating scale) ตามแบบของ เรนสิส อ. ลิเคร็ต (Rensis A. Likert) (1961: 166-169) ในหนังสือ เรื่อง “New Patterns of Management” โดยกำหนดให้มีหน้าที่เปรียบเทียบกัน เป็นการแบ่งมาตรา ประมาณค่าของผลการตีความหมายออกเป็น 3 ระดับ เพื่อให้มีความง่ายต่อการอ่าน

แบบสอบถามและการวิเคราะห์ผล ซึ่งมีค่าน้ำหนักเปรียบเทียบกัน 3 ระดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

ในส่วนของเกณฑ์การวิเคราะห์ระดับแต่ละข้อ ได้ใช้การคำนวณช่วงการวัด ตามแนวคิดของ จอห์น ดับเบลยู. เบส (John W. Best) (1977: 174) ในหนังสือ เรื่อง “Research in Education” ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้ค่าคะแนนสูงสุดลบค่าคะแนนต่ำสุด และนำมาหารด้วยจำนวนกลุ่มหรือระดับการวัดที่ต้องการแบ่ง ดังนี้

$$\text{ระยะของช่วงคะแนน} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับการวัด}}$$

$$\text{ระยะของช่วงคะแนน} = \frac{3-1}{3}$$

$$= 0.66$$

ได้กำหนดคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

3 เห็นด้วยระดับมาก	ช่วงคะแนน	2.34 - 3.00 คะแนน
2 เห็นด้วยระดับปานกลาง	ช่วงคะแนน	1.67 - 2.33 คะแนน
1 เห็นด้วยระดับน้อย	ช่วงคะแนน	1.00 - 1.66 คะแนน

สำหรับเหตุผลในการสร้างแบบสอบถามมาตรฐานมาตราประมินค่าเป็น 3 ระดับ แทนที่จะเป็น 5 หรือ 6 ระดับ มี 8 ข้อ ดังนี้

หนึ่ง ผู้ศึกษาไม่ต้องการใช้การประเมินความละเอียดในระดับที่มากจนเกินไป เช่น 5 หรือ 6 ระดับ ซึ่งเป็นระดับที่เกินความเป็นจริง เกินความจำเป็น ผู้ตอบแบบสอบถามแยกแยะความเห็นหรือความรู้สึกของแต่ละระดับอย่างชัดเจน ได้ยาก เกิดการโต้แย้งในเรื่องของขอบเขตของแต่ละระดับได้ง่าย ที่สำคัญคือ ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์จริง และฟื้นสภาพความเป็นจริง แต่ผู้ศึกษาต้องการใช้การประเมินความละเอียดที่อยู่ในระดับที่พอเหมาะสมที่จะสามารถรับผู้ตอบแบบสอบถาม คือ 3 ระดับ ส่อง ประโยชน์เวลาแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อแบบสอบถามมีจำนวนมากกว่า 50 ข้อ

สาม ผู้ตอบแบบสอบถามตัดสินใจได้สะดวก รวดเร็ว แยกแยะความรู้สึกได้ง่าย และไม่ฟื้นความรู้สึก

สี่ จ่ายต่อผู้อ่าน หรือผู้นำผลการศึกษา หรือการวิจัยไปศึกษา

ห้า ทำให้ข้อมูลที่ได้รับเป็นกลุ่มก้อน ชัดเจน ถ้าเป็น 5 ระดับ ข้อมูลจะกระจาย
อีกทั้งเมื่อผู้ศึกษาเขียนบรรยาย ข้อมูลจะยืดเยื้อ ซ้ำซาก เกินความจำเป็นและทำให้เกิดความเบื่อ
หน่ายในการอ่านงานวิจัย

หก ทำให้ประหยัดเวลา และจ่ายต่อการประมวลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
รวมตลอดทั้งการนำเสนอหรือเขียนบรรยายข้อมูล

เจ็ด ในทางปฏิบัติ บอยครึ่งที่เริ่มแรก ผู้ศึกษาได้กำหนดไว้ 5-6 ระดับ แต่หลังจาก
เก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว และนำข้อมูลมาประมวลและวิเคราะห์ปรากฏว่า ข้อมูลมีลักษณะกระจาย
ไม่เป็นกลุ่มก้อน บางระดับหรือหลายระดับ ไม่มีน้ำหนักมากเพียงพอ หรือบางระดับมีจำนวนผู้ตอบ
ໄกส์เดียงกันมาก ทำให้ในที่สุดจำเป็นต้องยุบรวมเป็น 3 ระดับ การยุบรวมเท่านี้อาจส่งผลให้การ
วิเคราะห์ข้อมูลคาดคะเนื่องไป

แปด มีนักวิชาการ ได้ใช้เพียง 3 ระดับอย่างแพร่หลาย และยอมรับการใช้
แบบสอบถามที่เป็น 3 ระดับนี้ด้วย (สุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ์ ลักษณ์วัลย์ รอดมณี และ ไพบูลย์ กักดี
(2529: 310-311) ในหนังสือ เรื่อง “ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์”; เอกสารการสอนชุดวิชา
ขอบข่ายและวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ หน่วยที่ 1-8 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2539:
377); สมชาย ศรีสุทธิบัณฑุ (2546: 15) ในหนังสือ เรื่อง “ตัวชี้วัดความสำเร็จในการปฏิบัติการ”
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตามแนวคิดของ จอห์น ดับบลิว. บีส (John W. Best) (1977: 174) ในหนังสือ
เรื่อง “Research in Education” และแนวคิดของ เวนน์ ดับบลิว. แดเนียล (Wayne W. Daniel) (1995:
18-19) ในหนังสือ เรื่อง “Biostatistics: A Foundation for Analysis in the Health Sciences”) (อ้างใน
วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2553: 71-72) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย
วิทยานิพนธ์ และรายงาน”)

ในส่วนของเนื้อหาภายในแบบสอบถามที่ใช้ในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 5 ส่วน
ประกอบด้วยข้อคำถามปลายปิด 56 ข้อคำถาม และข้อคำถามปลายเปิด 1 ข้อคำถามท้ายสุด รวม 57
ข้อคำถาม ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องแบบสอบถาม
ประกอบด้วยคำถามในเรื่อง เพศ อายุ การศึกษา และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลส่วนนี้
ประกอบด้วย 4 ข้อคำถาม

ส่วนที่สอง เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการ
บริหารจัดการเมืองพัฒนาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ได้แก่ (1) การเกิด
ประโยชน์สุขของประชาชน (2) การเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ (3) การมีประสิทธิภาพและเกิดความ

คุ้มค่า (4) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) การปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ (6) การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน และ (7) การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ ข้อมูลส่วนนี้ประกอบด้วย 22 ข้อคำถาม

ส่วนที่สาม เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ข้อมูลส่วนนี้ประกอบด้วย 14 ข้อคำถาม

ส่วนที่สี่ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ข้อมูลส่วนนี้ประกอบด้วย 6 ข้อคำถาม

ส่วนที่ห้า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ข้อมูลส่วนนี้ประกอบด้วย 14 ข้อคำถาม

หมายเหตุ คำถามแต่ละส่วนของแบบสอบถาม มีจำนวนคำถามไม่เท่ากัน เนื่องจากผู้ศึกษากำหนดจำนวนข้อโดยขึ้นตามความสำคัญของวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งผู้ศึกษาได้นำเสนอในรูปแบบที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการเมืองพัทยาเพื่อนำไปสู่การเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ผู้ศึกษาจึงให้ความสำคัญกับแบบสอบถามในส่วนของปัญหามากที่สุด และให้ความสำคัญกับแบบสอบถามในส่วนของแนวทางการเสริมสร้างและแนวโน้มการบริหารจัดการในอนาคตเป็นลำดับรองลงมา ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบและเข้าใจปัญหาที่แท้จริงอย่างละเอียด อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็น

2.3 การทดสอบแบบสอบถาม การศึกษาระบบนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการทำวิจัยสามารถ ผู้ศึกษาจึงได้สร้างหรือออกแบบแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถามและตัวชี้วัด (indicator) ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อมูลการวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัยของการศึกษาครั้นนี้ โดยคำถาม หรือตัวชี้วัดแต่ละข้อในแบบสอบถามมีลักษณะหลายข้อข้างล่างนี้ ตามความเหมาะสม (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2553: 71-72) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”)

- 1) มีมาตรฐาน (standard)
- 2) เป็นสากล (universalization)
- 3) เป็นระบบ (system) หรือสอดคล้องกันทั้งหมด
- 4) ได้รับการยอมรับ (acceptability)

- 5) มีความเป็นกลาง (neutrality)
- 6) ไม่ลำเอียง (non-bias)
- 7) อุบัติพื้นฐานของความรู้และวิชาการที่พิสูจน์ และทดสอบได้ (objectivity)
- 8) มิใช่คำตามแต่ตัวชี้วัดที่สร้างหรือออกแบบขึ้นจากความรู้สึกนึกคิดของผู้

ศึกษาเอง (subjectivity)

- 9) ตรงไปประเด็น (accuracy)
- 10) มีความเที่ยงตรง (validity)
- 11) มีความเชื่อถือได้ (reliability)
- 12) มีความไวต่อสิ่งที่จะวัด (sensitivity) ชี้วัดได้รวดเร็ว
- 13) มีความสามารถในการแยกแยะ หรือชี้วัดความแตกต่าง (differentiation) ของ สิ่งที่จะวัด ได้อ่ายถูกต้องและแม่นยำ
- 14) มีความเป็นไปได้ในการวัด (feasibility)
- 15) มีความครอบคลุม (overall)
- 16) เข้าใจง่าย และแปลความหมายได้จ่าย (meaningfulness and interpretability)
- 17) ประหยัด (economy)
- 18) สะดวกหรือง่ายต่อการนำมาใช้ (convenience) ในการศึกษา วิเคราะห์ วัด และ ประเมินผล

19) มีกระบวนการทดสอบตัวชี้วัดก่อนนำมาใช้จริง (pre-test)
 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการรวม 4 ขั้นตอน ดังนี้
 ขั้นตอนที่หนึ่ง การยกร่างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และ ขอบเขตการวิจัยในการศึกษาระบบนี้

ขั้นตอนที่สอง การตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรงโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ (1) รองศาสตราจารย์ ดร. วิรช วิรชันนิภาวรรณ และ (2) อาจารย์ พลเอกคิรินทร์ ณูปกล้า เพื่อตรวจสอบ ปรับปรุง และแก้ไข ให้แต่ละข้อคำถามมี ความสมบูรณ์และเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่สาม การตรวจสอบหาความน่าเชื่อถือโดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบ กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา จำนวน 50 คน แล้วจึงนำ แบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความน่าเชื่อถือ จากสูตร การหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟารอง ลี โจเซฟ ครอนบาก (Lee Joseph Cronbach) ในวารสาร Psychometrika 16 (1951: 297-334) เรื่อง “Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests” และ (1971: 160) จากหนังสือ เรื่อง

“Essentials of Psychological Testing” โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับรูปทางสังคมศาสตร์ สำหรับคอมพิวเตอร์ ในการวิเคราะห์ถ้าได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงจะถือว่า แบบสอบถามนั้นมีความน่าเชื่อถือและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ และหลังจากผู้ศึกษาได้ นำมาใช้ในการทดสอบหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามจำนวน 50 ชุดดังกล่าว ได้ค่า ความเชื่อถือเท่ากับ 0.91 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ นอกจากนี้ยังอาจ คำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$a = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

a = ค่าความเชื่อถือ ได้ของแบบสอบถาม

n = จำนวนข้อในแบบสอบถามทั้งหมด

$\sum S_i^2$ = ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม

แทนค่า

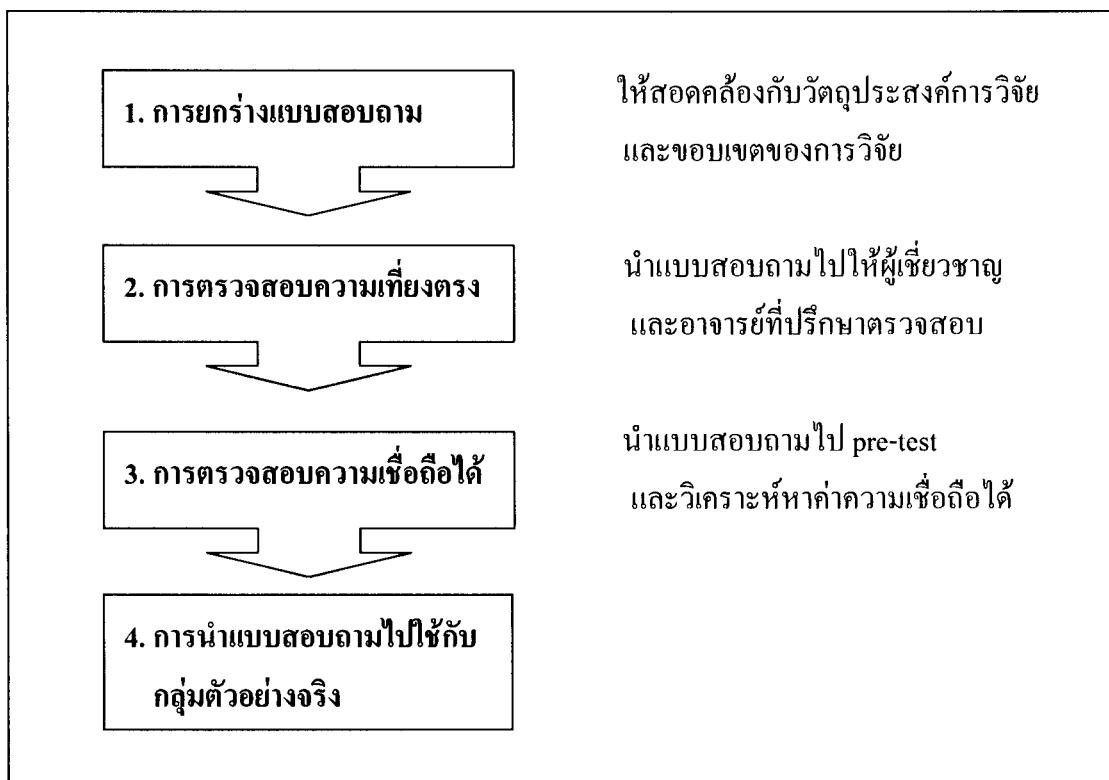
$$a = \frac{56}{56-1} \left[1 - \frac{4.491^2}{13.869^2} \right]$$

$$a = \frac{56}{56-1} \left[1 - \frac{20.170}{192.336} \right]$$

$$a = 1.018[0.895]$$

$$a = 0.91$$

ขั้นตอนที่สี่ การนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงที่กำหนดไว้ ในการดำเนินการหากมีข้อบกพร่องหรือไม่สมบูรณ์ในขั้นตอนใดผู้ศึกษาก็จะนำไป ปรับปรุงแก้ไข และจากที่กล่าวมาทั้งหมดสามารถสรุปขั้นตอนได้ตามที่ได้แสดงในภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 การทดสอบแบบสอนถาน 4 ขั้นตอน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาระดับนี้ ผู้ศึกษากำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลไว้ 3 วิธี ได้แก่ (1) การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (2) การรวมรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม และ (3) การรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์

3.1 การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากเอกสาร หนังสือ ตำรา กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ผลงานวิจัย บทความ รวมทั้งค้นคว้าข้อมูลจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (internet)

3.2 การรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม ผู้ศึกษาได้แจกแบบสอนถาน ด้วยตนเอง โดยมีผู้ช่วย 3 คน (1) ได้แจกแบบสอนถานและเก็บรวบรวมแบบสอนถานด้วยตนเอง โดยนำแบบสอนถานที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องแล้วให้กุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอนถานกลับคืนมา พร้อมกับตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอนถาน เมื่อพบว่า แบบสอนถานข้อใดไม่สมบูรณ์ก็จะขอให้กุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอนถานกรอกให้สมบูรณ์ หรือ (2) นำแบบสอนถานไปฟากเจ้าหน้าที่ธุรการของหน่วยงานให้แจกต่อ กุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอนถาน

กลับคืนมา นอกจากนี้ ยังขอให้เจ้าหน้าที่ธุรการของหน่วยงานช่วยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เมื่อพบว่า แบบสอบถามข้อใดไม่สมบูรณ์ก็จะขอให้กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามกรอกให้สมบูรณ์ และเมื่อได้รับแบบสอบถามคืนจากเจ้าหน้าที่ธุรการของหน่วยงาน ผู้ศึกษาได้ตรวจสอบแบบสอบถามอีกครั้ง หากพบว่า แบบสอบถามชุดใดที่กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามไม่สมบูรณ์หรือไม่ครบถ้วน ผู้ศึกษาได้พิจารณาตัดออกหรือไม่นำแบบสอบถามนั้นมาใช้ในการประเมินและ การวิเคราะห์ การรวมรวมข้อมูลภาคสนามนั้น ได้กระทำระหว่างวันที่ 17 สิงหาคม 2552 ถึง วันที่ 15 กันยายน 2552 รวม 30 วัน

ในการศึกษาระดับนี้ มีการรวมรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์แนวลึก เคลพาะผู้เชี่ยวชาญ (delphi) จำนวน 2 คน ดังนี้

3.2.1 นายอิทธิพล คุณปลื้ม ตำแหน่ง นายกเมืองพัทยา วันที่สัมภาษณ์ 30 กันยายน 2552 สัมภาษณ์ระหว่างเวลา 10.00 น. ถึง 10.30 น. รวมเวลา 30 นาที สถานที่ สтанที่สัมภาษณ์ ศาลากล่าว การเมืองพัทยาเลขที่ 171 หมู่ 6 ถนนพัทยาเหนือ ตำบลคุนძestreel อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20150

3.2.2 นายสิทธิภาพ เมืองคุ้ม ตำแหน่ง ปลัดเมืองพัทยา วันที่สัมภาษณ์ 28 กันยายน 2552 สัมภาษณ์ระหว่างเวลา 10.00 น. ถึง 10.30 น. รวมเวลา 30 นาที สถานที่ สัมภาษณ์ ศาลากล่าว การเมืองพัทยาเลขที่ 171 หมู่ 6 ถนนพัทยาเหนือ ตำบลคุนძestreel อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20150

3.3 การรวมรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์ โดยผู้ศึกษาได้ทำการสังเกตกลุ่มตัวอย่าง จากประสบการณ์ของผู้ศึกษา ดังนี้

3.3.1 การสังเกตภาพรวมจากวิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น ฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำของเมืองพัทยา

3.3.2 การสังเกตสภาพแวดล้อมของเมืองพัทยา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากภาคสนามแล้ว ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาดำเนินการตามขั้นตอนวิธีการประเมินข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 วิธีการประมวลข้อมูล ประกอบด้วย 4 ข้อ

4.1.1 การรวมรวมแบบสอบถามที่ได้จากการวิจัยภาคสนาม

4.1.2 การตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ

4.1.3 การจัดทำต้นเป็นกลุ่มและเป็นหมวด โดยกำหนดรหัส (code) ข้อมูล พร้อมทั้งจัดทำคู่มือลงรหัส (codebook) และบันทึกรหัสข้อมูลที่เป็นตัวเลขจากแผ่นรหัสทั้งหมด ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการคำนวณวิเคราะห์ข้อมูล และการจัดทำรายการต่าง ๆ โดยข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดจะอยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ในรูปของรหัสที่เป็นตัวเลข เช่น 1 2 หรือ 3

4.1.4 การประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมวิเคราะห์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สำหรับคอมพิวเตอร์

4.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ในรูปตาราง (contingency analysis) รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analytical approach) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.2.1 ค่าสัดธิร้อยละ (percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ และการศึกษา เป็นต้น

4.2.2 ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) หรือ S.D. ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา (2) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต และ (3) แนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ทั้งนี้ ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน นอกจากนี้ ยังใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอีกด้วย

4.2.3 การทดสอบค่าที (t-test) ใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

สำหรับรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแบ่งเป็น 6 ส่วน ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ ดังนี้ ส่วนที่หนึ่ง เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเพศ อายุ การศึกษา และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาได้นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ การทดสอบค่าที และนำเสนอในตารางประกอบคำอธิบาย

ส่วนที่สอง เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ผู้ศึกษาได้นำมาแจก

แจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอข้อมูลในตารางประกอบคำอธิบาย

ส่วนที่สาม เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทาง

การเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ผู้ศึกษาได้นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอข้อมูลในตารางประกอบคำอธิบาย

ส่วนที่สี่ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ผู้ศึกษาได้นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอข้อมูลในตารางประกอบคำอธิบาย

ส่วนที่ห้า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ผู้ศึกษาได้นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอข้อมูลในตารางประกอบคำอธิบาย

ส่วนที่หก เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ผู้ศึกษาได้นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย

5. ระยะเวลาทำการวิจัย

การศึกษารั้งนี้ เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2552 ถึง วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2553 รวมระยะเวลา 8 เดือน

6. แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

แผนการดำเนินงานตลอดโครงการมีระยะเวลา 8 เดือน ดังนี้

6.1 การรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยเอกสาร 2 เดือน

6.2 การรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม 3 เดือน

6.3 การประมวลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล 1 เดือน

6.4 การเสนอผลการศึกษาและการจัดทำเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ 2 เดือน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต” เป็นการศึกษาทางรัฐประศาสนศาสตร์ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา (2) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต (3) ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จ (4) แนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต และ (5) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษารั้งนี้ ทั้ง 7 ด้านนั้น ได้แก่ (1) การเกิดประโยชน์สุขของประชาชน (2) การเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ (3) การมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า (4) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) การปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ (6) การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน และ (7) การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

การศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นปฏิบัติราชการอยู่ใน 12 หน่วยงานมีจำนวน 1,069 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (1,069 คน) ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ของข้อมูล จากนั้น จึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีบรรยายประกอบตาราง

ผู้ศึกษาได้เสนอความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

- 1) n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
- 2) \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (mean)
- 3) S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
- 4) t-test แทน การทดสอบค่าที่

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วน ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.1) ประกอบด้วย

1 หัวข้อ ได้แก่

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาหาค่าจำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม (ตารางที่ 4.2-4.7) ประกอบด้วย

5 หัวข้อ ได้แก่

2.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน (ตารางที่ 4.2) วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าจำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน (ตารางที่ 4.3)

วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จ ตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก (ตารางที่ 4.4) วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าจำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน (ตารางที่ 4.5) วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวม แนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน (ตารางที่ 4.6-4.7) วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ส่วนที่ 3 ข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 1 หัวข้อ ได้แก่

สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จ แนวโน้มการบริหาร

จัดการ และการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต (ตารางที่ 4.8) เป็นการนำเสนอไว้ในตาราง

ส่วนที่ 4 การสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ ได้นำเสนอไว้ในภาคผนวกฯ

ส่วนที่ 1 สถานภาพของกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 1 นี้ ประกอบด้วย 1 หัวข้อ ได้แก่

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม คือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำองค์กรพัทยา จำนวน 1,069 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,069 คน ผู้ศึกษาได้ประมาณผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามแสดงค่าจำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม
ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง		กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	1.1 ชาย	417	39.01
	1.2 หญิง	652	60.99
รวม		1,069	100.00
2. อายุ	2.1 18-30 ปี	417	39.01
	2.2 31-40 ปี	390	36.48
	2.3 41 ปีขึ้นไป	262	24.51
รวม		1,069	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง		กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (n = 1,069)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. การศึกษา	3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	291	27.22
	3.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรี	778	72.78
	รวม	1,069	100.00
4. ประเภท	4.1 เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองของเมืองพัทยา	24	2.25
	4.2 เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมืองพัทยา	1,045	97.75
	รวม	1,069	100.00

หมายเหตุ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 4.1 อาจมีเพียง 4 ข้อ เนื่องจากผู้ศึกษาเลือกวิเคราะห์เฉพาะข้อมูลที่เป็นประโยชน์เท่านั้น เช่น ผู้ศึกษาได้นำเสนอข้อมูลในเรื่องเพศและประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ไว้เพื่อนำไปใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง บางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามกรอบแนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน อย่างไรก็ตาม มีข้อมูลบางส่วนที่แม้ไม่ได้นำไปใช้ในการวิเคราะห์ แต่ก็เป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงสภาพทั่วไปหรือภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง อันได้แก่ ข้อมูลเรื่องอายุ และการศึกษา

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.1 พน.ว่า (1) ในเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.99) เป็นหญิง และที่เหลือ (ร้อยละ 39.01) เป็นชาย (2) ในเรื่องอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 39.01) มีอายุ 18-30 ปี รองลงมา (ร้อยละ 36.48) มีอายุ 31-40 ปี และที่เหลือ (ร้อยละ 24.51) มีอายุ 41 ปีขึ้นไป (3) ในเรื่องการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.78) มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรี และที่เหลือ (ร้อยละ 27.22) มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และ (4) ในเรื่องประเภท กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 97.75) คือ เจ้าหน้าที่

ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมืองพัทยา และที่เหลือ (ร้อยละ 2.25) คือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น ฝ่ายการเมืองของเมืองพัทยา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย 5 หัวข้อ ดังกล่าวไว้แล้วข้างต้น ดังจะได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ เมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ได้แสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.2

หมายเหตุ ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ในที่นี้หมายถึง ปัญหาการบริหาร จัดการที่เกี่ยวข้องกับความต้องการที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ที่ประชาชนได้รับในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สังคม และการเมืองการบริหาร โดยปัญหาที่สำคัญ ที่สุด ได้แก่ ปัญหาการให้บริการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประชาชน เช่น การประชาสัมพันธ์ ข้อมูลการให้บริการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประชาชนไม่ทั่วถึง และความไม่เพียงพอของ เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติราชการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประชาชน (ที่มา : งานวิจัยและ ประเมินผล ฝ่ายวิจัยและเทคโนโลยีสารสนเทศ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา (2550: 50, 64) ในหนังสือ เรื่อง “โครงการวิจัยปัญหาและความต้องการของประชาชนและประเมินผลติดตามการ ดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดเมืองพัทยา” และ “ข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่ มีต่อผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดเมืองพัทยาปี 2550” จัดทำโดยงานวิจัยและ ประเมินผล ฝ่ายวิจัยและเทคโนโลยีสารสนเทศ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา)

ตารางที่ 4.2 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						S.D.	ความเห็นด้วย
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (X)			
	(%)	(%)	(%)	(%)				
1. ปัญหาด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน								
1.1 เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยไม่ได้มุ่งลึ่งผลประโยชน์ของประชาชน เช่น การมีจิตสำนึกรักในการให้บริการด้วยความเต็มใจและเอื่องใจใส่ต่อประชาชนผู้รับบริการ	260	636	173	1,069	2.08*	0.63	ปานกลาง	
1.2 เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยาไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เช่น ฉ้อราษฎร์บังหลวง	299	514	256	1,069	2.04	0.72	ปานกลาง	
1.3 ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนมาก	301	591	177	1,069		0.66	ปานกลาง	
ค่าเฉลี่ยรวม						2.08	0.67	ปานกลาง
2. ปัญหาด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ								
2.1 เมืองพัทยาไม่ได้รับการพัฒนาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เช่น การพัฒนาตนเองของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา	270	573	226	1,069	2.04*	0.68	ปานกลาง	
	25.26	53.60	21.14	100.00				

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})			
	(%)	(%)	(%)	(%)				
2.2 เมืองพัทยาไม่ได้จัดทำ แผนปฏิบัติราชการที่มี รายละเอียดมากเพียงพอ เช่น แผนพัฒนาเมืองพัทยา	222	527	320	1,069	1.91	0.71	ปานกลาง	
2.3 ในภาพรวม เมืองพัทยามี ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร จัดการด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ ต่อการกิจกรรม	255	632	182	1,069	2.07	0.64	ปานกลาง	
3. ปัญหาด้านการมีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่า	ค่าเฉลี่ยรวม						2.01	0.68 ปานกลาง
3.1 เมืองพัทยาไม่ได้แสดงความ คุ้มค่าของการดำเนินงานไว้ด้วย เช่น การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน ในการดำเนินงาน	245	572	252	1,069	1.99	0.68	ปานกลาง	
3.2 เมืองพัทยาดำเนินการจัดซื้อ [*] หรือการจัดซื้องอย่างไม่โปร่งใส [*] หรือตรวจสอบได้ยาก	315	507	247	1,069	2.06*	0.72	ปานกลาง	
3.3 ในภาพรวม เมืองพัทยามี ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร จัดการด้านการมีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่ามาก	259	612	198	1,069	2.06	0.65	ปานกลาง	
	ค่าเฉลี่ยรวม						2.04	0.68 ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
4. ปัญหาด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน							
4.1 เมืองพัทยาร่วมอุปนิสัยการสั่งการ การอนุญาตและการอนุมัติไว้ที่ผู้บริหารงานคนมากเกินไป	365 34.14	550 51.45	154 14.41	1,069 100.00	2.20*	0.67	ปานกลาง
4.2 เมืองพัทยาไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับดูแลการใช้อำนาจ และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ส่วนห้องคิ่นของเมืองพัทยาไว้	248 23.20	586 54.82	235 22.98	1,069 100.00	2.01	0.67	ปานกลาง
4.3 ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการค้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานมาก	249 23.29	624 58.37	196 18.34	1,069 100.00	2.05	0.64	ปานกลาง
5. ปัญหาด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์							
5.1 เมืองพัทยาไม่จัดให้มีการทบทวนว่าภารกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่	268 25.07	556 52.01	245 22.92	1,069 100.00	2.02	0.69	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						S.D.	ความเห็นด้วย
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})			
	(%)	(%)	(%)	(%)				
5.2 เมืองพัทยาไม่ได้ดำเนินการสำรวจและตรวจสอบกฎหมาย กฏ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ให้ทันสมัย	273	570	226	1,069	2.04*	0.68	ปานกลาง	
5.3 ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์มาก	262	581	226	1,069	2.03	0.68	ปานกลาง	
								ค่าเฉลี่ยรวม 2.03 0.68 ปานกลาง
6. ปัญหาด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน								
6.1 เมืองพัทยาไม่ได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงานไว้	206	513	350	1,069	1.87	0.71	ปานกลาง	
ไม่ได้ควบคุมตรวจสอบให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาแล้วเสร็จตามกำหนดเวลา	244	544	281	1,069	1.97*	0.70	ปานกลาง	
								ค่าเฉลี่ยรวม 1.97 0.70 ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย					S.D.	ความเห็นด้วย
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})		
	(%)	(%)	(%)	(%)			
6.3 ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนมาก	259	575	235	1,069	2.02	0.68	ปานกลาง
7. ปัญหาด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ							
7.1 เมืองพัทยาไม่ได้ประเมินผลการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาเป็นประจำ	210	570	289	1,069	1.93	0.68	ปานกลาง
7.2 เมืองพัทยาประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาโดยมีหลักเกณฑ์ไม่ชัดเจน	253	552	264	1,069	1.99*	0.70	ปานกลาง
7.3 ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอมาก	237	604	228	1,069	2.01	0.66	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม							
					1.98	0.68	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา ตามแนวทางการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย					S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (%)		
ในภาพรวมทั้งหมด เมืองพัทยามีปัญหางานบริหารจัดการมากทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การเกิดประโภชน์สุขของประชาชน (2) การเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ (3) การมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า (4) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) การปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ (6) การอำนวยความสะดวกและความสะดวกต้องการของประชาชน และ (7) การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ	227 21.24	677 63.33	165 15.43	1,069 100.00	2.06 15.43	0.60	ปานกลาง

หมายเหตุ

1. ตารางที่แสดงค่าสถิติ คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. และการทดสอบค่าที่ ได้ใช้สถิติดังนี้

1.1 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05

1.2 ระดับความเห็นด้วยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ระดับ มีช่วงคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

1.2.1 เห็นด้วยมาก ช่วงคะแนนระหว่าง 2.34-3.00 คะแนน

1.2.2 เห็นด้วยปานกลาง ช่วงคะแนนระหว่าง 1.67-2.33 คะแนน

1.2.3 เห็นด้วยน้อย ช่วงคะแนนระหว่าง 1.00-1.66 คะแนน

ว่า เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยาไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เช่น ฉ้อรายภูร์บังหลวง

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.12) ว่า ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชนมาก

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน เนพะด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน รวม 3 ข้อคำถาม พนว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.08)

2. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจกรรมคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง ล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 2 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.04) ว่า เมืองพัทยาไม่ได้รับการพัฒนาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เช่น การพัฒนาตนเองของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.91) ว่า เมืองพัทยาไม่ได้จัดทำแผนปฏิบัติราชการที่มีรายละเอียดมากเพียงพอ เช่น แผนพัฒนาเมืองพัทยา

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.07) ว่า ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจกรรมคุณภาพ

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน เนพะด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจกรรมคุณภาพ รวม 3 ข้อคำถาม พนว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01)

3. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า กลุ่มตัวอย่าง ล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 2 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.06) ว่า เมืองพัทยาดำเนินการจัดซื้อ หรือการจัดซื้ออย่างไม่โปร่งใสหรือตรวจสอบได้ยาก และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.99) ว่า เมืองพัทยาไม่ได้แสดงความคุ้มค่าของการดำเนินงานไว้ด้วย เช่น การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการดำเนินงาน

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.06) ว่า ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน เนพะด้านการมีประสิทธิภาพ

และเกิดความคุ้มค่า รวม 3 ข้อคำถาม พนบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.04)

4. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่าง ล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 2 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.20) ว่า เมืองพัทยาร่วมอำนาจการสั่งการ การอนุญาต และการอนุมัติไว้ที่ผู้บริหารนางคนมากเกินไป และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01) ว่า เมืองพัทยาไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับดูแลการใช้อำนาจ และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาไว้

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.05) ว่า ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน เนพะด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน รวม 3 ข้อคำถาม พนบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.09)

5. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 2 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.04) ว่า เมืองพัทยาไม่ได้ดำเนินการสำรวจและตรวจสอบกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดใหม่ขึ้นใหม่ให้ทันสมัย และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.02) ว่า เมืองพัทยาไม่จัดให้มีการทราบทราบว่าภารกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.03) ว่า ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน เนพะด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ รวม 3 ข้อคำถาม พนบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.03)

6. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 2 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.97) ว่า ผู้บริหารของเมืองพัทยาไม่ได้

2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือค่า S.D. ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ในตาราง ได้แสดงถึงความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และขยายรายละเอียดให้กับค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าร้อยละ (%) ดังนี้ ทุกตารางในหัวข้อ 2.1-2.3 และหัวข้อ 2.4 บางตาราง ผู้ศึกษาจึงได้แสดงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือค่า S.D. ไว้ด้วย แม้ว่าผู้ศึกษาไม่ได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์หรือเขียนบรรยายไว้ก็ตาม

3. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้านดังกล่าวข้างต้นนี้ แต่ละด้านมีหลายปัญหา แต่ในที่นี้ได้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านเพื่อนำไปใช้ศึกษาวิเคราะห์ใน “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา และแนวโน้ม” ในบทที่ 5 หัวข้อ 2. อภิปรายผล หัวข้อย่อของปัญหาและแนวทางการเตรียมสร้าง

สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านดังกล่าว มีตามลำดับ ดังนี้ หนึ่ง ผู้ศึกษาพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของปัญหาในแต่ละด้าน กล่าวคือ หากปัญหาด้านใดมีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุดจะเลือกเพื่อนำไปวิเคราะห์เป็นอันดับแรก สอง ถ้าหากค่าเฉลี่ยของปัญหาในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน จะพิจารณาจาก ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. ที่แสดงถึงการกระจายของข้อมูลของปัญหาแต่ละด้าน โดยเลือกปัญหาที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุดเป็นอันดับสอง และ สาม ถ้าหากปัญหาแต่ละด้านมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันอีก จะพิจารณาจากจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง (n) ของปัญหาแต่ละด้านต่อระดับความเห็นด้วย โดยเลือกปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากที่สุด (มาก ปานกลาง น้อย) เป็นอันดับสุดท้าย

นอกจากนี้ เพื่อให้เห็นชัดเจนขึ้น ในตารางที่ 4.2 ข้างบนนี้ซึ่งแสดงการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา ผู้ศึกษาได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ท้ายตัวเลขที่ผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้าน ไว้ด้วย

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ๆ ละ 3 ข้อคำถาม ผู้ศึกษาได้นำเสนอปัญหารายงานตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหนาน้อย โดยเรียงลำดับเฉพาะ 2 ข้อคำถามแรกเท่านั้น ส่วนข้อที่เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับภาพรวมไม่ได้นำมาเรียงลำดับด้วย นอกจากนี้ ในแต่ละด้าน ผู้ศึกษาจังได้สรุปค่าเฉลี่ยรวมของทั้ง 3 ข้อคำถามไว้ในตอนท้ายด้วย ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน

กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 2 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยไม่ได้มุ่งถึงผลประโยชน์ของประชาชน เช่น การมีจิตสำนึกในการให้บริการด้วยความเต็มใจและเออใจใส่ต่อประชาชนผู้รับบริการ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.04)

ควบคุมตรวจสอบให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาแล้วเสร็จตามกำหนดเวลา และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.87) ว่า เมืองพัทยาไม่ได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงานไว้

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.02) ว่า ในภาพรวม เมืองพัทยาไม่ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวกและ การตอบสนองความต้องการของประชาชน

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน เนพะด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน รวม 3 ข้อคำถาม พนวฯ ค่าเฉลี่ยรวมของ กลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 1.95)

7. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่าง สมำเสมอ กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 2 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.99) ว่า เมืองพัทยาประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาโดยมีหลักเกณฑ์ไม่ชัดเจน และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปาน กกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.93) ว่า เมืองพัทยาไม่ได้ประเมินผลการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น ของเมืองพัทยาเป็นประจำ

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01) ว่า ในภาพรวม เมืองพัทยาไม่ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการ อย่างสมำเสมอ

สรุป ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน เนพะด้านการประเมินผลการ ปฏิบัติราชการอย่างสมำเสมอ รวม 3 ข้อคำถาม พนวฯ ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง คือ เห็นด้วยใน ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 1.98)

8. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการในส่วนของภาพรวมทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเห็น ด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.06) ว่า ในภาพรวมทั้งหมด เมืองพัทยาไม่ปัญหาการบริหารจัดการ มากทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน (2) ด้านการเกิดผลลัพธ์ที่ต่อ ภารกิจ (3) ด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า (4) ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) ด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ (6) ด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนอง ความต้องการของประชาชน และ (7) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสมำเสมอ

2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน แสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ค่าเฉลี่ย (X)	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม					
	(n)	(n)	(n)	(n)					
1. แนวทางการเสริมสร้างด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน									
1.1 เมืองพัทยาควรกำหนดเป็นนโยบายให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยมุ่งเน้นผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก เช่น การปฏิบัติงานโดยไม่มีหยุดพักเที่ยงเพื่อให้บริการประชาชนเพิ่มมากขึ้น	422	476	171	1,069	2.23	0.71	ปานกลาง		
	39.48	44.53	15.99	100.00					
1.2 เมืองพัทยาควรเพิ่มการควบคุมและการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน	566	438	65	1,069	2.47*	0.61	มาก		
	52.95	40.97	6.08	100.00					
ค่าเฉลี่ยรวม						2.35	0.66	มาก	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการ	ระดับความเห็นด้วย					ค่าเฉลี่ย (X)	S.D.	ความเห็นด้วย			
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)							
บ้านเมืองที่ 7 ด้าน											
2. แนวทางการเสริมสร้างด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจกรรม											
2.1 ผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยา	563	438	68	1,069	2.46	0.61	มาก				
ควรสนับสนุนการพัฒนาเมืองพัทยาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการพัฒนาตนเองและมีการจัดการอบรมอย่างสม่ำเสมอ	52.67	40.97	6.36	100.00							
2.2 เมืองพัทยาควรขัดทำแผนปฏิบัติราชการที่มีรายละเอียดของขั้นตอน	547	474	48	1,069	2.47*	0.52	มาก				
ระยะเวลาและงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละขั้นตอนไว้ด้วย	51.17	44.34	4.49	100.00							
ค่าเฉลี่ยรวม					2.47	0.57	มาก				
3. แนวทางการเสริมสร้างด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า											
3.1 เมืองพัทยาควรให้ความสำคัญกับการกำหนดความคุ้มค่าของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนไว้ด้วย	571	447	51	1,069	2.49	0.59	มาก				
สามารถลดภาระให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาและประชาชนได้ทราบเข้าใจโดยทั่วถัน	53.41	41.82	4.77	100.00							

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X})	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})				
	(%)	(%)	(%)	(%)					
3.2 เมืองพัทยาควรสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับดำเนินการจัดซื้อห้องอาหารที่ดีและมีมาตรฐานที่รับผิดชอบในการดำเนินการโดยตรงเพื่อให้เกิดความรวดเร็วและลดขั้นตอน	616 57.63	376 35.17	77 7.20	1,069 100.00	2.50*	0.63	มาก		
4. เมืองพัทยาควรมอบหมายให้ผู้บริหารทุกระดับดำเนินการจัดซื้อห้องอาหารที่ดีและมีมาตรฐานที่รับผิดชอบในการดำเนินการโดยตรงเพื่อให้เกิดความรวดเร็วและลดขั้นตอน	ค่าเฉลี่ยรวม						2.50	0.61	มาก
4.1 เมืองพัทยาควรมอบหมายให้ผู้บริหารทุกระดับดำเนินการจัดซื้อห้องอาหารที่ดีและมีมาตรฐานที่รับผิดชอบในการดำเนินการโดยตรงเพื่อให้เกิดความรวดเร็วและลดขั้นตอน	544 50.89	473 44.25	52 4.86	1,069 100.00	2.46	0.59	มาก		
4.2 ผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยาควรทำตามเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดความรวดเร็วและลดขั้นตอนการให้บริการที่ไม่จำเป็นบนพื้นฐานของความสุจริตและเที่ยงธรรม	621 58.09	404 37.79	44 4.12	1,069 100.00	2.54*	0.58	มาก		
ค่าเฉลี่ยรวม							2.50	0.59	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ตามแนวทางการบริหารกิจกรรม บ้านเมืองที่ 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย							ระดับความเห็นด้วย	
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	S.D.			
5. แนวทางการเสริมสร้าง									
ด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์									
5.1 เมืองพัทยาควรกำหนด มาตรการหรือแผนการทบทวนว่า การกิจกรรมมีความจำเป็น หรือ สมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไป หรือไม่	525 49.11	480 44.90	64 5.99	1,069 100.00	2.43	0.60	มาก		
5.2 เมืองพัทยาควรสนับสนุนการสำรวจและตรวจสอบอย่างกว้างขวาง ประกาศที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อดำเนินการยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดใหม่ขึ้นใหม่ให้ทันสมัย และเหมาะสมกับสภาพการณ์	566 52.95	464 43.40	39 3.65	1,069 100.00	2.49*	0.57	มาก		
ค่าเฉลี่ยรวม							2.46	0.59	
							มาก		

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

แนวทางการเสริมสร้างการ บริหารจัดการเมืองพัทยาใน อนาคต ตามแนวทางการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						S.D.	ความ เห็นด้วย	
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	ค่าเฉลี่ย (X)				
6. แนวทางการเสริมสร้างด้าน									
การอำนวยความสะดวกและการ ตอบสนองความต้องการของ ประชาชน									
6.1 เมืองพัทยาควรกำหนด ระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละ งาน พร้อมกับประกาศให้ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมือง พัทยา และประชาชนทราบอย่าง ชัดเจนและครบถ้วน	569 53.23	450 42.09	50 4.68	1,069 100.00	2.49*	0.59	มาก		
6.2 ผู้บริหารของเมืองพัทยาควร กวดขันและควบคุมตรวจสอบ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้ แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาในทุก เรื่อง	554 51.83	463 43.31	52 4.86	1,069 100.00	2.47	0.59	มาก		
ค่าเฉลี่ยรวม						2.48	0.59	มาก	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						S.D.	ระดับความเห็นด้วย	
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	ค่าเฉลี่ย \bar{X}				
7. แนวทางการเสริมสร้างด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ									
7.1 เมืองพัทยาควรจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติราชการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด เป็นประจำ และควรเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอก เข่น สถาบันการศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมด้วย									
เมืองพัทยาควรจัดให้มีการประเมินภาพรวมการบริหาร ขัดการของผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยาอย่างสม่ำเสมอ	501 46.87	515 48.17	53 4.96	1,069 100.00	2.42 100.00	0.59	มาก		
ค่าเฉลี่ยรวม						2.45	0.59	มาก	

หมายเหตุ เนื่องจากแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ 7 ด้านมีหลากหลายแนวทางการเสริมสร้าง สำหรับหลักเกณฑ์ การพิจารณาคัดเลือกแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตที่สำคัญที่สุด ของแต่ละด้านนั้น ผู้ศึกษาได้ยึดถือขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้ หนึ่ง ผู้ศึกษาพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของแนวทางการเสริมสร้างแต่ละด้าน กล่าวคือ หากแนวทางด้านใดมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดจะเลือกเพื่อนำไปวิเคราะห์เป็นอันดับแรก ส่อง ถ้าหากค่าเฉลี่ยของแนวทางในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ผู้ศึกษาจะ

พิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. ที่แสดงถึงการกระจายของข้อมูลของแนวทางแต่ละด้าน โดยเลือกแนวทางที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุดเป็นอันดับสอง และ สาม ถ้าหากแนวทางแต่ละด้านมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันอีก ผู้ศึกษาจะพิจารณาจากจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง (n) ของแนวทางแต่ละด้านต่อระดับความเห็นด้วย โดยเลือกแนวทางที่ก่อให้เกิดความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด (มาก ปานกลาง น้อย) เป็นอันดับสุดท้าย

นอกจากนี้ เพื่อให้เห็นชัดเจนขึ้น ในตารางที่ 4.3 ซึ่งแสดงการวิเคราะห์แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ผู้ศึกษาได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ท้ายตัวเลขที่ผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านไว้ด้วย

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นถึงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 7 ด้าน ๆ ละ 2 ข้อคำถาม เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย (ในที่นี้ ไม่ได้นำเสนอหรือวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้านไว้ด้วย เพราะไม่ได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์ได้ ๆ แต่ได้นำมาไปแสดงไว้ในตารางที่ 4.8 ท้ายสุด) ดังนี้

1. แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก 1 ข้อคำถาม และเห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.47) ว่า เมืองพัทยาควรเพิ่มการควบคุมและการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.23) ว่า เมืองพัทยาควรกำหนดเป็นนโยบายให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยมุ่งถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก เช่น การปฏิบัติงานโดยไม่มีหยุดพักเที่ยงเพื่อให้บริการประชาชนเพิ่มมากขึ้น

2. แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ของการกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ดี
กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 2 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.47) ว่า เมืองพัทยาควรจัดทำแผนปฏิบัติราชการที่มีรายละเอียดของขั้นตอนระยะเวลา และงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละขั้นตอน ไว้ด้วย และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.46) ว่า ผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยาควรสนับสนุนการพัฒนาเมืองพัทยาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการพัฒนาตนเอง และมีการจัดการอบรมอย่างสม่ำเสมอ

3. แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการมีประสิทธิภาพและเกิด

ความคุ้มค่า กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 2 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.50) ว่า เมืองพัทยาควรสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับดำเนินการจัดซื้อ หรือการจัดซื้อของบ่ำเพรีและเที่ยงธรรมในทุกรายการหรือทุกเรื่อง และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.49) ว่า เมืองพัทยาควรให้ความสำคัญกับการกำหนดความคุ้มค่าของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน ไว้ด้วยเสมอ และเผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา และประชาชนได้ทราบเข้าใจโดยทั่วถัน

4. แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน

กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 2 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.54) ว่า ผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยาควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของ การให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็วและลดขั้นตอนการให้บริการที่ไม่จำเป็นบนพื้นฐานของ ความสุจริตและเที่ยงธรรม และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.46) ว่า เมืองพัทยา กรรมอบหรือกระจายอำนาจการตัดสินใจเกี่ยวกับการสังการ การอนุญาต การอนุมัติ และการ ปฏิบัติงานให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการโดยตรงเพื่อให้เกิดความ รวดเร็วและลดขั้นตอน

5. แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อ

สถานการณ์ กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 2 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.49) ว่า เมืองพัทยาควรสนับสนุนการสำรวจและตรวจสอบ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ให้ทันสมัยและเหมาะสมสมกับสภาพการณ์ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.43) ว่า เมืองพัทยาควรกำหนดมาตรการหรือแผนการทบทวนว่าภารกิจใดมีความ จำเป็น หรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่

6. แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการอำนวยความสะดวกและ

การตอบสนองความต้องการของประชาชน กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 2 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.49) ว่า เมืองพัทยาควรกำหนดระยะเวลา แล้วเสร็จของงานแต่ละงาน พร้อมกับประกาศให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา และ ประชาชนทราบอย่างชัดเจนและครบถ้วน และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.47) ว่า ผู้บริหารของเมืองพัทยาควรรวดเร็วและควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาในทุกเรื่อง

7. แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 2 ข้อคำถาม กล่าวคือ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.48) ว่า เมืองพัทยาควรจัดให้มีการประเมินภาพรวมการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยาอย่างสม่ำเสมอ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.42) ว่า เมืองพัทยาควรจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัตรราชการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดเป็นประจำ และควรเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอก เช่น สถาบันการศึกษา เข้ามายื่นร้องเรียนด้วย

2.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.4

ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้	ระดับความเห็นด้วย						
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก	(n)	(n)	(n)	(n)	(X)		
	(%)	(%)	(%)	(%)			
1. ปัจจัยภายใน							
1.1 การที่เมืองพัทยามีเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาที่มีคุณภาพสูง มีความรู้ความสามารถ และมีระดับการศึกษาสูง	498	522	49	1,069	2.42	0.58	มาก
	46.59	48.83	4.58	100.00			
1.2 การที่เมืองพัทยามีฐานะทางการเงินที่มีความพร้อมและมั่นคง	594	431	44	1,069	2.51*	0.58	มาก
	55.57	40.32	4.11	100.00			

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้ แนวทางการเสริมสร้างการ บริหารจัดการเมืองพัทยาใน อนาคตประสบผลสำเร็จตาม กรอบแนวคิดที่เบ่งเป็นปัจจัย ภายในและปัจจัยภายนอก	ระดับความเห็นด้วย						
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	ค่าเฉลี่ย (X)	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
1.3 การที่ผู้บริหารเมืองพัทยามี ลักษณะเป็นผู้นำมีอ้าชีพและมี ภาวะผู้นำที่มีความคิดริเริ่ม กล้า คิด กล้าตัดสิน กล้าลงมือทำ และ กล้าปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการ บริหารจัดการของเมืองพัทยาไป ในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน	538 50.33	470 43.97	61 5.70	1,069 100.00	2.45	0.60	มาก
2. ปัจจัยภายนอก	ค่าเฉลี่ยรวม				2.46	0.59	มาก
2.1 การที่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา ได้รับและนำแนวคิดการบริหาร จัดการที่ส่งเสริมหลัก ประชาธิปไตย และหลักการ กระจายอำนาจมาปรับใช้ในการ บริหารจัดการ	500 46.77	502 46.96	67 6.27	1,069 100.00	2.41	0.61	มาก
2.2 การที่ผู้บริหารของเมือง พัทยานำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ มาใช้ในการ ให้บริการประชาชนอย่างจริงจัง	561 52.48	437 40.88	71 6.64	1,069 100.00	2.46*	0.62	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้ แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาใน อนาคตประสบผลสำเร็จตาม กรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัย ภายในและปัจจัยภายนอก	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	ค่าเฉลี่ย (X)	S.D.	
2.3 การที่ประชาชนหรือ หน่วยงานภายนอก เช่น สถาบันการศึกษา เข้ามามีส่วน ร่วมในการติดตามตรวจสอบการ บริหารจัดการของเมืองพัทยา อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง	451 42.19	535 50.05	83 7.76	1,069 100.00	2.34	0.62	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						2.40	0.62
						มาก	

หมายเหตุ เนื่องจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกนั้น มีรายปัจจัย สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จของแต่ละปัจจัย ผู้ศึกษาได้ยึดถือตามขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้ หนึ่ง ผู้ศึกษาพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของปัจจัยในแต่ละด้าน กล่าวคือ หากปัจจัยด้านใดมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดจะเลือกเพื่อนำไปวิเคราะห์เป็นอันดับแรก ส่อง ถ้าหากค่าเฉลี่ยของปัจจัยในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ผู้ศึกษาจะพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. ที่แสดงถึงการกระจายของข้อมูลของปัจจัยแต่ละด้าน โดยเลือกปัจจัยที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุดเป็นอันดับสอง และ สาม ถ้าหากปัจจัยแต่ละด้านมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันอีก จะพิจารณาจากจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง (n) ของปัจจัยแต่ละด้านต่อระดับความเห็นด้วย โดยเลือกปัจจัยที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากที่สุด (มาก ปานกลาง น้อย) เป็นอันดับสุดท้าย

นอกจานี้ เพื่อให้เห็นชัดเจนขึ้น ในตารางที่ 4.4 ซึ่งแสดงการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทฯ ในอนาคตประสบผลสำเร็จ ผู้ศึกษาได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ท้ายตัวเลขที่ผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านไว้ด้วย

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นถึงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทฯ ในอนาคตประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยแต่ละปัจจัยประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย (ในที่นี้ไม่ได้นำเสนอ หรือวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละปัจจัยไว้ด้วย เพราะไม่ได้นำไปใช้ในการวิเคราะห์ใด ๆ เพียงแต่นำไปแสดงไว้ในตารางที่ 4.8 ท้ายสุดเท่านั้น) ดังนี้

1. ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการประสบผลสำเร็จด้านปัจจัยภายใน พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.51) ว่า การที่เมืองพัทฯ มีฐานะทางการเงินที่มีความพร้อมและมั่นคง (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.45) ว่า การที่ผู้บริหารเมืองพัทฯ มีลักษณะเป็นผู้นำมีอาชีพและมีภาวะผู้นำที่มีความคิดริเริ่ม ก้าวตัดสิน ก้าวลงมือทำ และก้าวปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการของเมืองพัทฯ ไปในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน และ (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.42) ว่า การที่เมืองพัทฯ มีเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทฯ ที่มีคุณภาพสูง มีความรู้ ความสามารถ และมีระดับการศึกษาสูง

2. ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการประสบผลสำเร็จด้านปัจจัยภายนอก พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.46) ว่า การที่ผู้บริหารของเมืองพัทฯ นำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ มาใช้ในการให้บริการประชาชนอย่างจริงจัง (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.41) ว่า การที่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทฯ ได้รับและนำแนวคิดการบริหารจัดการที่ส่งเสริมหลักประชาธิปไตย และหลักการกระจายอำนาจมาปรับใช้ในการบริหารจัดการ และ (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.34) ว่า การที่ประชาชนหรือหน่วยงานภายนอก เช่น สถาบันการศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการบริหารจัดการของเมืองพัทฯ อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

2.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทฯ ในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน แสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวโน้มการบริหารจัดการ
เมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

แนวโน้มการบริหารจัดการ เมืองพัทยาในอนาคต ตามแนวทางการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย					S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (X)		
	(%)	(%)	(%)	(%)			
1. แนวโน้มด้านการเกิด							
ประโยชน์สุขของประชาชน							
1.1 ในอนาคต เมืองพัทยามี แนวโน้มกำหนดเป็นนโยบาย ให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของ เมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยมุ่งถึง [*] ผลประโยชน์ของประชาชน เป็นหลัก เช่น การมีจิตสำนึกรักใน การให้บริการด้วยความเต็มใจ และเอาใจใส่ต่อประชาชน ผู้รับบริการ มากกว่าในปัจจุบัน	557 52.10	468 43.78	44 4.12	1,069 100.00	2.48*	0.58	มาก
1.2 ในอนาคต เมืองพัทยามี แนวโน้มเพิ่มการควบคุม และ [*] การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของ เมืองพัทยาให้เป็นไปด้วยความ ซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส [*] ตรวจสอบได้ และเกิด ประโยชน์สุขแก่ประชาชน มากกว่าในปัจจุบัน	568 53.13	443 41.44	58 5.43	1,069 100.00	2.48	0.60	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม				2.48	0.59	มาก	

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

แนวโน้มการบริหารจัดการ เมืองพัทยาในอนาคต ตามแนวทางการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย					S.D.	ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (%)		
2. เนวโน้มด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ ต่อภารกิจ							
2.1 ในอนาคต ผู้บริหารของเมือง พัทยามีแนวโน้มดำเนินการ สนับสนุนการพัฒนาเมืองพัทยา ให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการ เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการ พัฒนาตนเอง มีการจัดการอบรม อย่างสม่ำเสมอ และมีการ ແຄเปลี่ยนเพื่อการเรียนรู้มากกว่า ในปัจจุบัน	552 51.64	467 43.68	50 4.68	1,069 100.00	2.47* 4.68	0.59	มาก
2.2 ในอนาคต เมืองพัทยามี แนวโน้มจัดทำแผนปฏิบัติ ราชการ เช่น แผนพัฒนาเมือง พัทยา ให้มีรายละเอียดของ ขั้นตอน ระยะเวลา และ งบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ ละขั้นตอน ไว้มากกว่าใน ปัจจุบัน	552 51.64	465 43.50	52 4.86	1,069 100.00	2.47 4.86	0.59	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม					2.47	0.59	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

แนวโน้มการบริหารจัดการ เมืองพัทยาในอนาคต ตามแนวทางการบริหารกิจกรรม บ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย					S.D.	ความ เห็นด้วย
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})		
	(%)	(%)	(%)	(%)			
3. เมโน้นด้านการมีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่า							
3.1 ในอนาคตเมืองพัทยามีแนวโน้ม [*] ให้ความสำคัญกับการกำหนดความ คุ้มค่าของการดำเนินงานในแต่ละ ขั้นตอน ไม่ด้วยเสมอ และมุ่ง [*] ผลลัพธ์ของงานเป็นหลักมากกว่า ผลที่ได้จากการโดยยึดวัตถุประสงค์ ดังนั้นในปัจจุบัน	503	524	42	1,069	2.43	0.57	มาก
3.2 ในอนาคตเมืองพัทยามีแนวโน้ม [*] สนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับ [*] ดำเนินการขั้ชชื่อหรือการจัดข้างอย่าง ปฏิเสธและเตือนธรรมในทุกรายการ หรือทุกเรื่องมากกว่าในปัจจุบัน	539	481	49	1,069	2.46*	0.58	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม					2.45	0.58	มาก
4. เมโน้นด้านการลดขั้นตอน การปฏิบัติงาน							
4.1 ในอนาคตเมืองพัทยามีแนวโน้ม [*] มองหรือกระบวนการจัดการตัดสินใจ [*] เกี่ยวกับการสั่งการ การอนุมัติ การ อนุมัติ และการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ [*] ดำเนินงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการดำเนินการโดยตรงมากกว่าใน ปัจจุบัน	491	504	74	1,069	2.39	0.61	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

แนวโน้มการบริหารจัดการ เมืองพัทยาในอนาคต ตามแนวทางการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย					S.D.	ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (%)		
4.2 ในอนาคต เมืองพัทยามี แนวโน้มกำหนดหลักเกณฑ์การ ควบคุม ติดตาม และกำกับดูแล การใช้จ่ายและความรับผิดชอบ ของเจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของ เมืองพัทยาไว้ และเปิดเผยต่อ สาธารณะมากกว่าในปัจจุบัน	515 48.18	517 48.36	37 3.46	1,069 100.00	2.45* 3.46	0.56	มาก
5. แนวโน้มด้านการปรับปรุง การกิจให้ทันต่อสถานการณ์	ค่าเฉลี่ยรวม					2.42	0.59
5.1 ในอนาคต เมืองพัทยามี แนวโน้มกำหนดมาตรการหรือ แผนการทบทวนว่าการกิจให้มี ความจำเป็น หรือสมควรที่จะ ได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่ มากกว่าในปัจจุบัน	499 46.68	531 49.67	39 3.65	1,069 100.00	2.43*	0.56	มาก
5.2 ในอนาคต เมืองพัทยามี แนวโน้มยกเลิกปรับปรุงหรือจัด ให้มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับซึ่งใหม่ ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับ สภาวะการณ์มากกว่าในปัจจุบัน	518 48.46	491 45.93	60 5.61	1,069 100.00	2.43	0.60	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	ค่าเฉลี่ยรวม					2.43	0.58

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

แนวโน้มการบริหารจัดการ เมืองพัทยาในอนาคต ตามแนวทางการบริหารกิจกรรม บ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย					S.D.	ความ เห็นด้วย	ระดับ
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (X)			
6. เน渥นั่งด้านการอ่อนน้อมความ สอดคล้องและการตอบสนองความ ต้องการของประชาชน								
6.1 ในอนาคตเมืองพัทยามีแนวโน้ม กำหนดระยะเวลาเดิมสร้างของงานแต่ ละงานพร้อมกับประกาศให้เจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาและ ประชาชนทราบอย่างชัดเจนและ ครบถ้วนมากกว่าในปัจจุบัน	527	484	58	1,069	2.44	0.60	มาก	
	49.30	45.28	5.42	100.00				
6.2 ในอนาคตเมืองพัทยามีแนวโน้ม ดำเนินการพิจารณาปัญหาและคำ [*] ร้องเรียนของประชาชนด้วยความ รวดเร็วและกำหนดกรอบเวลาไว้ อย่างชัดเจนมากกว่าในปัจจุบัน	529	487	53	1,069	2.45*	0.59	มาก	
	49.48	45.56	4.96	100.00				
ค่าเฉลี่ยรวม					2.45	0.60	มาก	
7. เน渥นั่งด้านการประเมินผลการ ปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ								
7.1 ในอนาคตเมืองพัทยามีแนวโน้ม [*] จัดให้มีการประเมินภาพรวมการ บริหารจัดการของผู้บริหารเมือง พัทยาทุกระดับอย่างสม่ำเสมอเพื่อ [*] ประโยชน์ต่อการให้บริการ ประชาชนมากกว่าในปัจจุบัน	521	496	52	1,069	2.44*	0.59	มาก	
	48.74	46.40	4.86	100.00				

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

แนวโน้มการบริหารจัดการ เมืองพัทยาในอนาคต ตามแนวทางการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	
	(%)	(%)	(%)	(%)			
7.2 ในอนาคต เมืองพัทยามี แนวโน้มประเมินผลการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วน ท้องถิ่นของเมืองพัทยาโดย คำนึงถึงผลการปฏิบัติงาน เฉพาะตัวในตำแหน่งที่ปฏิบัติ ประโยชน์ และผลสำเร็จที่เมือง พัทยาจะได้รับจากการ ปฏิบัติงานมากกว่าในปัจจุบัน	517	498	54	1,069	2.43	0.59	มาก
	48.36	46.59	5.05	100.00			
ค่าเฉลี่ยรวม					2.44	0.59	มาก

หมายเหตุ เนื่องจากแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน โดยในแต่ละด้านมีหลายข้อ สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณา คัดเลือกแนวโน้มที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้าน ผู้ศึกษาได้ยึดถือขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้ หนึ่ง ผู้ศึกษา พิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของแนวโน้มในแต่ละด้าน ก่อนว่าคือ หากแนวโน้มด้านใดมีค่าเฉลี่ยมาก ที่สุด ผู้ศึกษาจะเลือกเพื่อนำไปวิเคราะห์เป็นอันดับแรก ส่อง ถ้าหากค่าเฉลี่ยของแนวโน้มในแต่ละ ด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ผู้ศึกษาจะพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. ที่แสดงถึงการกระจาย ของข้อมูลของแนวโน้มแต่ละด้าน โดยเลือกแนวโน้มที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุดเป็นอันดับ ส่อง และ สาม ถ้าหากแนวโน้มแต่ละด้านมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันอีก จะพิจารณาจากจำนวน ของกลุ่มตัวอย่าง (n) ของแนวโน้มแต่ละด้านต่อระดับความเห็นด้วย โดยเลือกแนวโน้มที่กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากที่สุด (มาก ปานกลาง น้อย) เป็นอันดับสุดท้าย

นอกจากนี้ เพื่อให้เห็นชัดเจนขึ้น ในตารางที่ 4.5 ซึ่งแสดงการวิเคราะห์แนวโน้ม การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ผู้ศึกษาได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ท้ายตัวเลขที่ผู้ศึกษาเห็นว่า เป็นแนวโน้มที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านไว้ด้วย

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ๆ ละ 2 ข้อคำถาม โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย (ในที่นี้ ไม่ได้นำค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้านมาวิเคราะห์ไว้ด้วย เพราะไม่ได้นำไปใช้ในการวิเคราะห์อื่นใด แต่ได้นำไปแสดงไว้ในตารางที่ 4.8 ท้ายสุดเท่านั้น) ดังนี้

1. แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.48) ว่า ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดเป็นนโยบายให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยมุ่งถึงผลประโยชน์ของประชาชน เป็นหลัก เช่น การมีจิตสำนึกในการให้บริการด้วยความเต็มใจและเอาใจใส่ต่อประชาชนผู้รับบริการมากกว่าในปัจจุบัน และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.48) ว่า ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มเพิ่มการควบคุม และการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนมากกว่าในปัจจุบัน

2. แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.47) ว่า ในอนาคต ผู้บริหารของเมืองพัทยามีแนวโน้มดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาเมืองพัทยาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการพัฒนาตนเอง มีการจัดการอบรมอย่างสม่ำเสมอ และมีการแลกเปลี่ยนเพื่อการเรียนรู้มากกว่าในปัจจุบัน และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.47) ว่า ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มจัดทำแผนปฏิบัติราชการ เช่น แผนพัฒนาเมืองพัทยา ให้มีรายละเอียดของขั้นตอน ระยะเวลา และงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละขั้นตอน ไว้มากกว่าในปัจจุบัน

3. แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.46) ว่า ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับดำเนินการจัดซื้อ หรือการจัดซื้ออย่างเปิดเผยและเที่ยงธรรมในทุกรายการหรือทุกเรื่องมากกว่าในปัจจุบัน และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.43) ว่า ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มให้ความสำคัญกับการกำหนดความคุ้มค่าของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน ไว้ด้วยเสมอ และมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลักมากกว่าผลที่ได้จากการโดยยึดวัตถุประสงค์ดังเช่นในปัจจุบัน

4. แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.45) ว่า ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับดูแลการใช้งานและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่

ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาไว้ และเปิดเผยแพร่ต่อสาธารณะมากกว่าในปัจจุบัน และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.39) ว่า ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มมอบหรือกระจายอำนาจ การตัดสินใจเกี่ยวกับการสังการ การอนุญาต การอนุมัติ และการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการ โดยตรงมากกว่าในปัจจุบัน

5. แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.43) ว่า ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดมาตรการหรือแผนการทบทวนว่าภารกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไป หรือไม่มากกว่าในปัจจุบัน และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.43) ว่า ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดใหม่กฎระเบียบ ข้อบังคับขึ้นใหม่ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการณ์มากกว่าในปัจจุบัน

6. แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.45) ว่า ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มดำเนินการพิจารณาปัญหาและคำร้องเรียนของประชาชนด้วยความรวดเร็ว และกำหนดกรอบเวลาไว้อย่างชัดเจนมากกว่าในปัจจุบัน และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.44) ว่า ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงาน พร้อมกับประกาศให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาและประชาชนทราบ อย่างชัดเจนและครบถ้วนมากกว่าในปัจจุบัน

7. แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.44) ว่า ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มจัดให้มีการประเมินภาพรวมการบริหารจัดการของผู้บริหารเมืองพัทยาทุกระดับอย่างสม่ำเสมอเพื่อประโยชน์ต่อการให้บริการประชาชนมากกว่าในปัจจุบัน และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.43) ว่า ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาโดยคำนึงถึงผลการปฏิบัติงานเฉพาะตัวในตำแหน่งที่ปฏิบัติ ประโยชน์ และผลสำเร็จที่เมืองพัทยาจะได้รับจากการปฏิบัติงานมากกว่าในปัจจุบัน

2.5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน (ตารางที่ 4.6-4.7) แบ่งเป็น 2 หัวข้อย่อย ดังนี้

2.5.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน จำแนกตามเพศ คือ เพศชายกับเพศหญิง (ตารางที่ 4.6)

**2.5.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อ
ภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน จำแนกตามประเภท คือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองกับเจ้าหน้าที่ส่วน
ท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมืองพัทยา (ตารางที่ 4.7)**

**2.5.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อ
ภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน จำแนกตามเพศ คือ เพศชายกับเพศหญิง แสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.6**

ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวม
แนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน จำแนกตามเพศ คือ เพศชายกับเพศหญิง

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน จำแนกตามเพศ	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,069)						Sig. (2-tailed)
	ชาย	หญิง	t				
	ค่าเฉลี่ย (X)	S.D.	ค่าเฉลี่ย (X)	S.D.	t		
1. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน	2.41	0.62	2.53	0.56	-3.14	0.01*	
2. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ	2.42	0.64	2.50	0.55	-2.07	0.04*	

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน จำแนกตามเพศ	กลุ่มตัวอย่าง ($n = 1,069$)						Sig. (2-tailed)
	ชาย ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ($n = 417$)	S.D.	หญิง ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ($n = 652$)	S.D.	t		
3. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า	2.38	0.61	2.49	0.56	-3.12	0.01*	
4. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน	2.33	0.62	2.48	0.56	-4.19	0.00*	
5. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์	2.40	0.60	2.45	0.57	-1.38	0.29**	
6. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน	2.37	0.62	2.48	0.58	-2.87	0.01*	
7. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ	2.37	0.62	2.48	0.57	-2.82	0.01*	

หมายเหตุ เฉพาะตารางที่วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ผู้ศึกษาได้ยึดถือแนวทางการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ดังนี้

1) การวิเคราะห์หรือการทดสอบค่าที (t -test) เป็นการทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่มเท่านั้น เช่น ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น

เพศชายกับเพศหญิงต่อข้อคำถามที่นำมารวิเคราะห์ว่าแตกต่างกันหรือไม่ สำหรับในที่นี้ ผู้ศึกษาพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) กล่าวคือ ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน ค่า Sig. (2-tailed) จะน้อยกว่าหรือเท่ากับ α หรือเปียงว่า Sig. (2-tailed) $< \alpha$ หรือ Sig. (2-tailed) $= \alpha$ (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ ซึ่งหมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) แต่ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ค่า Sig. (2-tailed) จะมากกว่า α หรือเปียงว่า Sig. (2-tailed) $> \alpha$ (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย ** ไว้) (กลยา วนิชย์บัญชา (2549: 234-235) ในหนังสือเรื่อง “การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล” และ ชนินทร์ ศิลป์จากร (2552: 356-361) ในหนังสือเรื่อง “การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS”)

- 2) t หมายถึง ค่าสถิติที่คำนวณได้จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง
- 3) Sig.(2-tailed) หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน (หมายถึง ข้อคิดเห็นหรือข้อความที่ใช้เป็นมาตรฐานของการหาเหตุผลของการวิจัย) ในกรณีนี้หมายถึง แตกต่าง หรือ ไม่แตกต่างกัน
- 4) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกัน ในที่นี้กำหนดให้ $\alpha = 0.05$ หรือที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05 หรือ 95%
- 5) * หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน (Sig.(2-tailed) $< \alpha$ หรือ Sig.(2-tailed) $= \alpha$)
- 6) ** หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน (Sig.(2-tailed) $> \alpha$)

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.6 เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนกตามเพศ คือ เพศชายกับเพศหญิงต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจกรรมบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ปรากฏดังนี้ มีจำนวน 6 ด้าน คือ (1) ด้านการเกิดประโภชน์สุขของประชาชน (2) ด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ (3) ด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า (4) ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) ด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน และ (6) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.01, 0.04, 0.01, 0.00, 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ) เช่นนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายกับเพศหญิงแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) จำนวน 6 ด้านดังกล่าว

ส่วนอีก 1 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ไม่แตกต่างกัน โดยค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า ∞ (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย ** ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.29) เพื่อนี้หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นเพศชายกับเพศหญิงไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) จำนวน 1 ด้าน ดังกล่าว

สรุป การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนก ตามเพศ คือ เพศชายกับเพศหญิงต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน พ布ว่าแตกต่างกัน 6 ด้าน และไม่แตกต่างกัน 1 ด้าน

2.5.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อ ภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน จำแนกตามประเภท คือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองกับเจ้าหน้าที่ส่วน ท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมืองพัทยา แสดงไว้ในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าสถิติการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน จำแนกตามประเภท คือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองกับเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำองเมืองพัทยา

กลุ่มตัวอย่าง (<i>n</i> = 1,069)							
การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน จำแนกตามประเภท	เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมือง (<i>X</i>) (<i>n</i> = 24)	เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำองค์กร (<i>X</i>) (<i>n</i> = 1,045)		<i>t</i>	Sig. (2-tailed)		
		S.D.	ประจำ				
1. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน	2.61	0.54	2.48	0.59	1.07	0.30**	
2. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจกรรมทางสังคม	2.59	0.54	2.47	0.59	0.97	0.36**	
3. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า	2.52	0.51	2.45	0.58	0.65	0.55**	
4. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน	2.59	0.50	2.42	0.59	1.37	0.24**	

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ตามแนวทางการบริหารกิจกรรมบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน จำแนกตามประเภท (<i>n</i> = 24)	กลุ่มตัวอย่าง (<i>n</i> = 1,069)				<i>t</i>	Sig. (2-tailed)
	เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น	เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเมือง	ประจำปี	S.D.		
5. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์	2.65	0.53	2.43	0.59	2.03	0.06**
6. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการอ่านใจความสะท้อนและการตอบสนองความต้องการของประชาชน	2.63	0.49	2.44	0.60	1.83	0.20**
7. ค่าเฉลี่ยรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสมำเสมอ	2.63	0.49	2.43	0.59	1.60	0.12**

หมายเหตุ เ相比之下ตารางที่วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจกรรมบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ผู้ศึกษาได้ยึดถือแนวทางการวิเคราะห์เปรียบเทียบเช่นเดียวกับที่ผู้ศึกษาได้เขียนอธิบายไว้แล้วข้างต้น

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.7 เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนกตามประเภท คือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองกับเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำปีของเมืองพัทยาต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ปรากฏดังนี้ ทั้ง 7 ด้าน คือ (1) ด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน (2) ด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ (3) ด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า (4) ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) ด้านการปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ (6) ด้านการอำนวยความสะดวกและความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน และ (7) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ ไม่แตกต่างกัน โดยค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า ∞ (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย **ไว้ในตาราง (ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.30, 0.36, 0.55, 0.24, 0.06, 0.20 และ 0.12 ตามลำดับ) เนื่องจากความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองกับเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น ฝ่ายประจำไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) จำนวน 7 ด้านดังกล่าว

สรุป การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนก ตามประเภท คือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองกับเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมือง พัทยาต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันทั้ง 7 ด้าน

ส่วนที่ 3 ข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่ม ตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 นี้ ประกอบด้วย 1 ข้อ ได้แก่

สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร จัดการ แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญ ให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จ แนวโน้มการ บริหารจัดการ และการเรียนรู้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของ การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าสถิติสรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ หนึ่ง ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ส่อง แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการ สาม ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จ สู่ แนวโน้มการบริหารจัดการ และ ท้า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

หนึ่ง ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา

ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

1. ปัญหาด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
1.1 เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยไม่ได้มุ่งถึงผลประโยชน์ของประชาชน เช่น การมีจิตสำนึกในการให้บริการด้วยความเต็มใจและเอาใจใส่ต่อประชาชนผู้รับบริการ	24.32	59.50*	16.18	2.08**
1.2 เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยาไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เช่น พ้อรายได้บังหลวง	27.97	48.08*	23.95	2.04
1.3 ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนมาก	28.16	55.28*	16.56	2.12
ค่าเฉลี่ยรวม				2.08
2. ปัญหาด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจกรรม	ค่าเฉลี่ยรวม			
	25.26	53.60*	21.14	2.04**
2.1 เมืองพัทยาไม่ได้รับการพัฒนาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เช่น การพัฒนาตนเองของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา	20.77	49.30*	29.93	1.91
2.2 เมืองพัทยาไม่ได้จัดทำแผนปฏิบัติราชการที่มีรายละเอียดมากเพียงพอ เช่น แผนพัฒนาเมืองพัทยา	23.85	59.12*	17.03	2.07
ค่าเฉลี่ยรวม				2.01

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (%)	ปาน กลาง (%)	น้อย (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
	(%)			
3. ปัญหาด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า				
3.1 เมืองพัทยาไม่ได้แสดงความคุ้มค่าของการดำเนินงานไว้ด้วย เช่น การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการดำเนินงาน	22.92	53.51*	23.57	1.99
3.2 เมืองพัทยาดำเนินการจัดซื้อหรือจัดจ้างอย่างไม่โปร่งใสหรือตรวจสอบได้ยาก	29.47	47.43*	23.10	2.06**
3.3 ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่ามาก	24.23	57.25*	18.52	2.06
ค่าเฉลี่ยรวม				2.04
4. ปัญหาด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน				
4.1 เมืองพัทยาร่วมอ่านจากการสั่งการ การอนุญาต และการอนุมัติไว้ที่ผู้บริหารบางคนมากเกินไป	34.14	51.45*	14.41	2.20**
4.2 เมืองพัทยาไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับดูแลการใช้อำนาจ และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาไว้	23.20	54.82*	22.98	2.01
4.3 ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานมาก	23.29	58.37*	18.34	2.05
ค่าเฉลี่ยรวม				2.09
5. ปัญหาด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์				
5.1 เมืองพัทยาไม่จัดให้มีการทบทวนว่าภารกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่	25.07	52.01*	22.92	2.02
5.2 เมืองพัทยาไม่ได้ดำเนินการสำรวจและตรวจสอบ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ให้ทันสมัย	25.54	53.32*	21.14	2.04**

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

5. ปัญหาด้านการปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	ค่าเฉลี่ย (X)
5.3 ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์มาก	24.51	54.35*	21.14	2.03
ค่าเฉลี่ยรวม				2.03
6. ปัญหาด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน				
6.1 เมืองพัทยาไม่ได้กำหนดระยะเวลาเดล่วงเสื่อมของงานแต่ละงานไว้	19.27	47.99*	32.74	1.87
6.2 ผู้บริหารของเมืองพัทยาไม่ได้ควบคุมตรวจสอบให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาเดล่วงเสื่อมตามกำหนดเวลา	22.82	50.89*	26.29	1.97**
6.3 ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนมาก	24.23	53.79*	21.98	2.02
ค่าเฉลี่ยรวม				1.95
7. ปัญหาด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสมำเสมอ				
7.1 เมืองพัทยาไม่ได้ประเมินผลการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาเป็นประจำ	19.65	53.32*	27.03	1.93
7.2 เมืองพัทยาประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาโดยมีหลักเกณฑ์ไม่ชัดเจน	23.67	51.64*	24.69	1.99**
7.3 ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสมำเสมอมาก	22.17	56.50*	21.33	2.01
ค่าเฉลี่ยรวม				1.98

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารจัดการในภาพรวมทั้งหมด	ระดับความเห็นด้วย			ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	
ในภาพรวมทั้งหมด เมืองพัทยามีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมากที่สุด ได้แก่ ด้าน (1) การเกิดประโยชน์สุขของประชาชน (2) การเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ (3) การมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า (4) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) การปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ (6) การอำนวยความสะดวกและความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน และ (7) การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ	21.24	63.33*	15.43	2.02

สอง แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต**ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน**

1. แนวทางการเสริมสร้างด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
1.1 เมืองพัทยาควรกำหนดเป็นนโยบายให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยมุ่งถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก เช่น การปฏิบัติงานโดยไม่มีหยุดพักเที่ยงเพื่อให้บริการประชาชนเพิ่มมากขึ้น	39.48	44.53*	15.99	2.23
1.2 เมืองพัทยาควรเพิ่มการควบคุม และการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน	52.95*	41.97	6.08	2.47**
ค่าเฉลี่ยรวม				2.35

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	2. แนวทางการเสริมสร้าง ด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ	ระดับความเห็นด้วย			ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
		มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	
2.1 ผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยาควรสนับสนุนการพัฒนาเมืองพัทยาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการพัฒนาตนเอง และมีการจัดการอบรมอย่างสม่ำเสมอ	52.67*	40.97	6.36	2.46	
2.2 เมืองพัทยาควรจัดทำแผนปฏิบัติราชการที่มีรายละเอียดของขั้นตอน ระยะเวลา และงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละขั้นตอนไว้ด้วย	51.17*	44.34	4.49	2.47**	
ค่าเฉลี่ยรวม					2.47
3. แนวทางการเสริมสร้างด้านการมี ประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า					
3.1 เมืองพัทยาควรให้ความสำคัญกับการกำหนดความคุ้มค่าของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนไว้ด้วยเสมอ และเผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาและประชาชนได้ทราบเข้าใจโดยทั่วถ้วน	53.41*	41.82	4.77	2.49	
3.2 เมืองพัทยาควรสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับดำเนินการจัดซื้อ หรือการจัดซื้อย่างเปิดเผยและเที่ยงธรรมในทุกรายการหรือทุกเรื่อง	57.63*	35.17	7.20	2.50**	
ค่าเฉลี่ยรวม					2.50
4. แนวทางการเสริมสร้าง ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน					
4.1 เมืองพัทยาควรอนหรือจัดทำมาตรการตัดสินใจเกี่ยวกับการสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ และการปฏิบัติงานให้เกู่ด้วยแรงดึงดันที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการโดยตรงเพื่อให้เกิดความรวดเร็วและลดขั้นตอน	50.89*	44.25	4.86	2.46	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

4. แนวทางการเสริมสร้าง ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ระดับความเห็นด้วย			ค่าเฉลี่ย (X)
	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	
4.2 ผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยาควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของการให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็วและลดขั้นตอนการให้บริการที่ไม่จำเป็นบนพื้นฐานของความสุจริตและเที่ยงธรรม	58.09*	37.79	4.12	2.54**
ค่าเฉลี่ยรวม				2.50
5. แนวทางการเสริมสร้าง ด้านการปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์				
5.1 เมืองพัทยาควรกำหนดมาตรการหรือแผนการทบทวนว่าการกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่	49.11*	44.90	5.99	2.43
5.2 เมืองพัทยาควรสนับสนุนการสำรวจและตรวจสอบกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศ ที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์	52.95*	43.40	3.65	2.49**
ค่าเฉลี่ยรวม				2.46
6. แนวทางการเสริมสร้างด้านการอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน				
6.1 เมืองพัทยาควรกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงาน พร้อมกับประกาศให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา และประชาชนทราบอย่างชัดเจนและครบถ้วน	53.23*	42.09	4.68	2.49**
6.2 ผู้บริหารของเมืองพัทยาควรภาคขั้นและควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาในทุกเรื่อง	51.83*	43.31	4.86	2.47
ค่าเฉลี่ยรวม				2.48

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

7. แนวทางการเสริมสร้าง ด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ	ระดับความเห็นด้วย			ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	
7.1 เมืองพัทยาควรจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติ ตามแผนปฏิบัติราชการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดเป็นประจำ และควรเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอก เช่น สถาบันการศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมด้วย	46.87	48.17*	4.96	2.42
7.2 เมืองพัทยาควรจัดให้มีการประเมินภาพรวมการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยาอย่างสม่ำเสมอ	52.76*	42.75	4.49	2.48**
ค่าเฉลี่ยรวม				2.45
สามปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่เมืองพัทยาได้กำหนด				
1. ปัจจัยภายใน	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
1.1 การที่เมืองพัทยามีเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาที่มีคุณภาพสูง มีความรู้ ความสามารถ และมีระดับการศึกษาสูง	46.59	48.83*	4.58	2.42
1.2 การที่เมืองพัทยามีฐานะทางการเงินที่มีความพร้อมและมั่นคง	55.57*	40.32	4.11	2.51**
1.3 การที่ผู้บริหารเมืองพัทยามีลักษณะเป็นผู้นำ มีอานุภาพและมีภาวะผู้นำที่มีความคิดริเริ่ม ก้าวหน้า กล้าตัดสินใจ กล้าท้าทาย	50.33*	43.97	5.70	2.45
ค่าเฉลี่ยรวม				2.46

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

2. ปัจจัยภายนอก	ระดับความเห็นด้วย			ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	
2.1 การที่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาได้รับແຄນນาແນວคิดการบริหารจัดการที่ส่งเสริมหลักประชาธิปไตย และหลักการกระจายอำนาจมาปรับใช้ในการบริหารจัดการ	46.77	46.96*	6.27	2.41
2.2 การที่ผู้บริหารของเมืองพัทยานำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ มาใช้ในการให้บริการประชาชนอย่างจริงจัง	52.48*	40.88	6.64	2.46**
2.3 การที่ประชาชนหรือหน่วยงานภายนอก เช่น สถาบันการศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม และตรวจสอบการบริหารจัดการของเมืองพัทยาอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง	42.19	50.05*	7.76	2.34
ค่าเฉลี่ยรวม				2.40
สี แนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต				
ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน				
1. แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน	ระดับความเห็นด้วย			
	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
1.1 ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดเป็นนโยบายให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยมุ่งถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก เช่น การมีจิตสำนึกรักในการให้บริการด้วยความเต็มใจและเอาใจใส่ต่อประชาชนผู้รับบริการ มากกว่าในปัจจุบัน	52.10*	43.78	4.12	2.48**

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

			ระดับความเห็นด้วย			ค่าเฉลี่ย (X)
			มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	
1. แนวโน้มการบริหารจัดการ ด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน						
1.2 ในอนาคตเมืองพัทยามีแนวโน้มเพิ่มการความคุ้มและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนมากกว่าในปัจจุบัน		53.13*	41.44	5.43	2.48	
ค่าเฉลี่ยรวม						2.48
2. แนวโน้มการบริหารจัดการ ด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ						
2.1 ในอนาคตผู้บริหารของเมืองพัทยามีแนวโน้มดำเนินการสนับสนุน การพัฒนาเมืองพัทยาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่ง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการพัฒนาตนเอง มีการขัดการอบรม อย่างสม่ำเสมอ และมีการแลกเปลี่ยนเพื่อการเรียนรู้มากกว่าในปัจจุบัน		51.64*	43.68	4.68	2.47**	
2.2 ในอนาคตเมืองพัทยา ให้มีรายละเอียดของขั้นตอนระยะเวลาและ งบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละขั้นตอน ไว้มากกว่าในปัจจุบัน		51.64*	43.68	4.68	2.47	
ค่าเฉลี่ยรวม						2.47
3. แนวโน้มการบริหารจัดการ ด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า						
3.1 ในอนาคตเมืองพัทยามีแนวโน้มให้ความสำคัญกับการทำงาน ความคุ้มค่าของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน ไว้ด้วยสมอ และมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลักมากกว่าผลที่ได้จากการโดยบัง วัตถุประสงค์ทั่วไปในปัจจุบัน		47.05	49.02*	3.93	2.43	
3.2 ในอนาคตเมืองพัทยามีแนวโน้มสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับ ดำเนินการขัดซื้อ หรือการขัดข้องอย่างปิดเผยแพร่เท็จธรรมในทุก รายการหรือทุกเรื่องมากกว่าในปัจจุบัน		50.42*	45.00	4.58	2.46**	
ค่าเฉลี่ยรวม						2.45

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	4. เมืองโน้มน้าวบริหารจัดการ ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน		ระดับความเห็นตัวอย่าง			ค่าเฉลี่ย (X)
			มาก	ปานกลาง	น้อย	
			(%)	(%)	(%)	
4.1 ในอนาคตเมืองพัฒนามีแนวโน้มมีนโยบายหรือกระบวนการข้อกำหนดการตัดสินใจเกี่ยวกับการสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ และการปฏิบัติงานให้ผู้ดูแลดำเนินการที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการโดยตรงมากกว่าในปัจจุบัน	45.93	47.15*	6.92	2.39		
4.2 ผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัฒนาการที่ตัวมีเป็นแบบอย่างที่ดีของการให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็วและลดขั้นตอนการให้บริการที่ไม่จำเป็น บนพื้นฐานของความสุจริตและเที่ยงธรรม	48.18	48.36*	3.46	2.45**		
ค่าเฉลี่ยรวม						2.42
5. เมืองโน้มน้าวบริหารจัดการ ด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์						
5.1 ในอนาคตเมืองพัฒนาจะมีกำหนดมาตรการหรือแผนการทบทวนว่า การกิจกรรมใดมีความจำเป็นหรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่นักกว่า ในปัจจุบัน	46.68	49.67*	3.65	2.43		
5.2 ในอนาคตเมืองพัฒนาจะมีขั้นตอนการปรับปรุงหรือจัดให้มีกฎระเบียบ ข้อบังคับขึ้นใหม่ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการณ์มากกว่าในปัจจุบัน	48.46*	45.93	5.61	2.43**		
ค่าเฉลี่ยรวม						2.43
6. แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการอ่านวิเคราะห์และตัดสินใจทางการเมือง						
6.1 ในอนาคตเมืองพัฒนาจะมีระบบการตัดสินใจทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว พร้อมกับประกาศให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัฒนาและประชาชนทราบอย่างชัดเจนและครบถ้วนมากกว่าในปัจจุบัน	49.30*	45.28	5.42	2.44		
6.2 ในอนาคตเมืองพัฒนาจะมีความสามารถในการพิจารณาปัญหาและคำร้องเรียนของประชาชนด้วยความรวดเร็วและกำหนดกรอบเวลาไว้อย่างชัดเจน มากกว่าในปัจจุบัน	49.48*	45.56	4.96	2.45**		
ค่าเฉลี่ยรวม						2.45

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

7. แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ		ระดับความเห็นด้วย (\bar{X})			ค่าเฉลี่ย (%)				
		มาก	ปานกลาง	น้อย					
		(%)	(%)	(%)					
7.1 ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มจัดให้มีการประเมินภาพรวมการบริหารจัดการของผู้บริหารเมืองพัทยาทุกระดับอย่างสม่ำเสมอเพื่อประโยชน์ต่อการให้บริการประชาชนมากกว่าในปัจจุบัน		48.74*	46.40	4.86	2.44**				
7.2 ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาโดยคำนึงถึงผลการปฏิบัติงานเฉพาะตัวในตำแหน่งที่ปฏิบัติประโยชน์ และผลสำเร็จที่เมืองพัทยาจะได้รับจากการปฏิบัติงานมากกว่าในปัจจุบัน		48.36*	46.59	5.05	2.43				
ค่าเฉลี่ยรวม		2.44							
ห้า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน									
1. จำแนกตามเพศ พนวฯ แตกต่างกัน 6 ด้าน และไม่แตกต่างกัน 1 ด้าน									
2. จำแนกตามประเภท พนวฯ ไม่แตกต่างกันทั้ง 7 ด้าน									

* หมายถึง ตัวเลขหรือค่าร้อยละ (%) ที่กลุ่มตัวอย่างแสดงระดับความเห็นด้วยมากที่สุดในแต่ละข้อคำถาม

** หมายถึง ตัวเลขหรือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านหรือแต่ละเรื่อง จากรายที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า

1. สรุปผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน พนวฯ กลุ่มตัวอย่างถ้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 7 ด้าน
2. สรุปผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน พนวฯ

2.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 2 ข้อคำถาม มี 6 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ (2) ด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า (3) ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (4) ด้านการปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ (5) ด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน และ (6) ด้านการประเมินผลการปฏิบัตริราชการอย่างสม่ำเสมอ

2.2 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก 1 ข้อคำถาม และเห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 ข้อคำถาม มี 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน

3. สรุปผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แน่นเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก พนว่า กลุ่มตัวอย่างถ้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 2 ปัจจัย

4. สรุปผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน พนว่า กลุ่มตัวอย่างถ้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 7 ด้าน

5. สรุปผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปลี่ยนเที่ยบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน พนว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน เมื่อจำแนกตาม (1) เพศ แตกต่างกัน 6 ด้าน และไม่แตกต่างกัน 1 ด้าน และ (2) ประเภท ไม่แตกต่างกันทั้ง 7 ด้าน

ส่วนที่ 4 การสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ

ดังรายละเอียด ไว้ในภาคผนวก ฯ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการเมืองพัทฯ ในอนาคต” ในบทสุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งการนำเสนอเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย ประกอบด้วย 5 ข้อ

- 1.1.1 ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทฯ
- 1.1.2 ศึกษาแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทฯ ในอนาคต
- 1.1.3 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทฯ ในอนาคตประสบผลสำเร็จ
- 1.1.4 ศึกษาแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทฯ ในอนาคต
- 1.1.5 ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทฯ ในอนาคต

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ตามพระราชบัญญัติการวัดด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 120 ตอนที่ 100 ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2546) มาเป็นกรอบแนวคิดหลัก โดยกรอบแนวคิดหลักนี้ ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การเกิดประโยชน์สูงของประชาชน (2) การเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ (3) การมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า (4) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) การปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ (6) การอำนวยความสะดวกและรวดเร็ว (7) การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังได้นำ “ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก” มาเป็นกรอบแนวคิดรอง สำหรับการจัดกลุ่มและการวิเคราะห์วัตถุประสงค์การวิจัยที่มีความสำคัญในลำดับรองหรือ วัตถุประสงค์การวิจัยรองจำนวน 1 ข้อคือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทฯ ในอนาคตประสบผลสำเร็จ”

**1.2 วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
(2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ (3) การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้**

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเป้าหมายในการศึกษารั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำของเมืองพัทยาที่ปฏิบัติราชการอยู่ในแต่ละ หน่วยงานรวม 12 หน่วยงาน รวมทั้งสิ้น 1,867 คน สำหรับกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 1,069 คน ได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 98% และ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.02

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการทดสอบ (pre-test) จำนวน 50 ชุด และผ่านทดสอบหาความเที่ยงตรง และความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามซึ่งมีระดับ ความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษา และผู้ช่วยอีก 3 คน ได้แจกแบบสอบถาม จำนวน 1,069 ชุด ให้กับกลุ่มตัวอย่างกรอก การแจกและการเก็บรวบรวม แบบสอบถามเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 17 สิงหาคม 2552 ถึง วันที่ 15 กันยายน 2552 รวม 30 วัน ผู้ศึกษา และผู้ช่วย 3 คนเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับมาได้จำนวน 1,069 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 100.00 ของแบบสอบถามทั้งหมด (1,069 ชุด) ที่แจกออกไป

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามดังกล่าวมาแปลงเป็นข้อมูล และวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ โดยมี ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05 ในส่วนของวิธีวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ในรูปของ ตาราง รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. และการทดสอบค่าที่ หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว ได้นำข้อมูลมา เขียนบรรยายหรือพรรณนาพร้อมตาราง และภาพประกอบตามความเหมาะสม

1.3 ผลการวิจัย ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวิจัยโดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 6 หัวข้อ ซึ่ง สองคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และหัวข้อในบทที่ 4 ดังนี้

1.3.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ แบบสอบถาม

1.3.2 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการ บริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

1.3.3 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทาง การเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

1.3.4 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

1.3.5 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

1.3.6 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

1.3.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.1) กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรี รวมทั้งปฏิบัติราชการเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมืองพัทยา

1.3.2 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.2) โดยในแต่ละด้านประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 7 ด้าน ๆ ละ 3 ข้อคำถามดังกล่าว ทั้งนี้ ได้พิจารณาจาก “ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน ๆ ละ 3 ข้อคำถาม” ผู้ศึกษาได้จัดหัวข้อการนำเสนอตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทั้ง 7 ด้าน ดังนี้

หมายเหตุ ผู้ศึกษาได้นำเสนอตัวอย่างปัญหาเฉพาะ “ข้อคำถามที่สำคัญที่สุดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด” เพียง 1 ข้อคำถามในแต่ละด้านเท่านั้น

1) ปัญหาด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยไม่ได้มุ่งลึกลงประโยชน์ของประชาชน เช่น การมีจิตสำนึกรักในการให้บริการด้วยความเต็มใจและเอาใจใส่ต่อประชาชน ผู้รับบริการ

2) ปัญหาด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น เมืองพัทยาไม่ได้รับการพัฒนาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) เช่น การพัฒนาตนเองของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา

3) ปัญหาด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น เมืองพัทยาดำเนินการจัดซื้อ หรือการจัดซื้อย่างไม่โปร่งใสหรือตรวจสอบได้ยาก

- 4) ปัญหาด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตัวอย่างข้อค่าถาม เช่น เมืองพัทยาร่วมอำนาจการสั่งการ การอนุญาต และการอนุมัติไว้ที่ผู้บริหารบางคนมากเกินไป
 5) ปัญหาด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ ตัวอย่างข้อค่าถาม เช่น เมืองพัทยาไม่ได้ดำเนินการสำรวจและตรวจสอบกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศ ที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ให้ทันสมัย

6) ปัญหาด้านการอำนวยความสะดวกและตรวจสอบความต้องการของประชาชน ตัวอย่างค่าตอบ เช่น ผู้บริหารของเมืองพัทยาไม่ได้ควบคุมตรวจสอบให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาแล้วเสร็จตามกำหนดเวลา

7) ปัญหาด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ ตัวอย่าง ข้อค่าตอบ เช่น เมืองพัทยาประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาโดยมีหลักเกณฑ์ไม่ชัดเจน

นอกจากนี้แล้ว ในภาพรวมทั้งหมด (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อข้อค่าตอบ 1 ข้อค่าตอบ ที่ว่า ในภาพรวมทั้งหมด เมืองพัทยามีปัญหาการบริหารจัดการมากทั้ง 7 ด้าน

1.3.3 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.3) ในแต่ละด้านประกอบด้วย 2 ข้อค่าตอบ pragely ว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก จำนวน 6 ด้าน ๆ ละ 2 ข้อค่าตอบดังกล่าว และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก 1 ข้อค่าตอบ และเห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 ข้อค่าตอบ จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน ทั้งนี้ ได้พิจารณาจาก “ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน ๆ ละ 2 ข้อค่าตอบ” ดังนี้

หมายเหตุ ผู้ศึกษาได้นำเสนอตัวอย่างแนวทางการเสริมสร้างเฉพาะ “ข้อค่าตอบที่สำคัญที่สุดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด” เพียง 1 ข้อค่าตอบในแต่ละด้านเท่านั้น

1) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากต่อข้อค่าตอบที่ว่า เมืองพัทยาควรเพิ่มการควบคุม และการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน ในเวลาเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อข้อค่าตอบที่ว่า เมืองพัทยาควรกำหนดเป็นนโยบายให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยมุ่งถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก เช่น การปฏิบัติงานโดยไม่มีหยุดพักเที่ยงเพื่อให้บริการประชาชนเพิ่มมากขึ้น

2) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก เช่น เมืองพัทบາควรจัดทำแผนปฏิบัติราชการที่มีรายละเอียดของขั้นตอน ระยะเวลา และงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละขั้นตอนไว้ด้วย

3) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก เช่น เมืองพัทบາควรสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับดำเนินการจัดซื้อ หรือการจัดซื้อของย่างเปิดเผยและเที่ยงธรรมในทุกรายการหรือทุกเรื่อง

4) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการลดขั้นตอน การปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก เช่น ผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทบາควรทำตัว เป็นแบบอย่างที่ดีของการให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็วและลดขั้นตอนการให้บริการที่ไม่จำเป็นบนพื้นฐานของความสุจริตและเที่ยงธรรม

5) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก เช่น เมืองพัทบາควรสนับสนุนการสำรวจและตรวจสอบกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการ ยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดใหม่จัดใหม่ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการณ์

6) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก เช่น เมืองพัทบາ ควรกำหนดระยะเวลาเดียวเสร็จของงานแต่ละงาน พร้อมกับประกาศให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทบາ และประชาชนทราบอย่างชัดเจนและครบถ้วน

7) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก เช่น เมืองพัทบາควรจัดให้มีการประเมิน ภาพรวมการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทบາอย่างสม่ำเสมอ

1.3.4 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทบາในอนาคต ประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.4) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดรอง แต่ละปัจจัยประกอบด้วย 3 ข้อคำถาม ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างถ้วน เห็นด้วยในระดับมากทั้ง 2 ปัจจัยฯ ละ 3 ข้อดังกล่าว ทั้งนี้ ได้พิจารณาจาก “ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละปัจจัยฯ ละ 3 ข้อ” ผู้ศึกษาได้นำเสนอตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็น 2 ปัจจัย ดังนี้

หมายเหตุ ผู้ศึกษาได้นำเสนอตัวอย่างปัจจัยเฉพาะ “ข้อคำถามที่สำคัญที่สุด ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด” เพียง 1 ข้อคำถามในแต่ละปัจจัยเท่านั้น

1) ปัจจัยภายใน เช่น การที่เมืองพัทยามีฐานะทางการเงินที่มีความพร้อม และมั่นคง

2) ปัจจัยภายนอก เช่น การที่ผู้บริหารของเมืองพัทยานำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ มาใช้ในการให้บริการประชาชนอย่างจริงจัง

1.3.5 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.5) ในแต่ละด้านประกอบด้วย 2 ข้อคำถาม ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 7 ด้าน ทั้งนี้ ได้พิจารณาจาก “ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน ๆ ละ 2 ข้อคำถาม” ดังนี้

หมายเหตุ ผู้ศึกษาได้นำเสนอตัวอย่างแนวโน้มเชิง “ข้อความที่สำคัญที่สุดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด” เพียง 1 ข้อความในแต่ละค้านเท่านั้น

1) แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน ตัวอย่างข้อคิดเห็น ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดเป็นนโยบายให้เจ้าหน้าที่ ส่วนห้องคืนของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยมุ่งถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก เช่น การมี จิตสำนึกในการให้บริการด้วยความเต็มใจและเอาใจใส่ต่อประชาชนผู้รับบริการมากกว่าในปัจจุบัน

2) แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ ด้วยย่าง
ข้อความ เช่น ในอนาคต ผู้บริหารของเมืองพัทยามีแนวโน้มดำเนินการสนับสนุนการพัฒนา
เมืองพัทยาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการพัฒนาตนเอง มี
การจัดการอบรมอย่างสม่ำเสมอ และมีการแลกเปลี่ยนเพื่อการเรียนรู้มากกว่าในปัจจุบัน

3) แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า ตัวอย่างเช่น อนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับดำเนินการ จัดซื้อ หรือการจัดจ้างอย่างเปิดเผยและเที่ยงธรรมในทุกรายการหรือทุกเรื่องมากกว่าในปัจจุบัน

4) แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตัวอย่าง
ข้อคิดเห็น ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับ
ดูแล การใช้อำนาจและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาไว้ และเปิดเผยต่อ
สาธารณะมากกว่าในปัจจุบัน

5) แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ ตัวอย่างข้อคิดเห็น ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดมาตรการหรือแผนการทบทวนว่าภารกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่มากกว่าในปัจจุบัน

6) แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน ตัวอย่างข้อคิดเห็น ในอนาคต เมืองพัทยามี

แนวโน้มดำเนินการพิจารณาปัญหาและกำรร้องเรียนของประชาชนด้วยความรวดเร็ว และกำหนดกรอบเวลาไว้อย่างชัดเจนมากกว่าในปัจจุบัน

7) แนวโน้มการบริหารจัดการด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ ตัวอย่างข้อคิดเห็น เช่น ในอนาคต เมืองพัท야มีแนวโน้มจัดให้มีการประเมินภาพรวมการบริหารจัดการของผู้บริหารเมืองพัทยาทุกระดับอย่างสม่ำเสมอเพื่อประโยชน์ต่อการให้บริการประชาชนมากกว่าในปัจจุบัน

1.3.6 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.6-4.7) แบ่งเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนกตามเพศ คือ เพศชายกับเพศหญิง (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.6) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นแตกต่างกัน 6 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การเกิดประโยชน์สุขของประชาชน (2) การเกิดผลลัพธ์ที่ต่อภารกิจ (3) การมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า (4) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน และ (6) การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ ในเวลาเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์

2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนกตามประเภท คือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองกับเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมืองพัทยา (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.7) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้ง 7 ด้าน

2. อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเฉพาะที่สำคัญและจำเป็น ตลอดทั้งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยของการศึกษาครั้นนี้มาอภิปรายผลวิเคราะห์ หรือแสดงความคิดเห็นด้วยการเขียนบรรยาย และบางส่วนนำเสนอไว้ในภาพ ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งการนำเสนอเป็น 5 หัวข้อ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

2.1 การอภิปรายผลปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

2.2 การอภิปรายผลปัญหา และแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน (เป็นการนำปัญหา และแนวทาง

การเสริมสร้างการบริหารจัดการมาอภิปรายผลความคุ้มกันใน “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหาและแนวโน้ม” หรือในภาพที่ 5.1)

2.3 การอภิปรายผลปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

2.4 การอภิปรายผลแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

2.5 การอภิปรายผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

ผู้ศึกษาได้นำเสนอรายละเอียดการอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

2.1 การอภิปรายผลปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทาง

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน การที่กลุ่มตัวอย่างล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทั้ง 7 ด้าน ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำองค์กรเมืองพัทยาล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางดังกล่าวแทนที่จะเห็นด้วยในระดับมากหรือในระดับน้อยมีดังนี้ ถึงแม้กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เมืองพัทยาได้ความคุณและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้เป็นไปด้วยความชื่อสัตย์สุจริต และเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน อีกทั้งผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยาได้สนับสนุนการพัฒนามืองพัทยาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการพัฒนาตนเอง และมีการจัดการอบรมอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น ก็ตาม แต่เมืองพัทยาก็มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการบางประการ เป็นต้นว่า เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยาไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความชื่อสัตย์สุจริต เช่น หล่อร้ายภูบังหลวง รวมตลอดทั้งการที่เมืองพัทยามิได้แสดงความคุ้มค่าของการดำเนินงานไว้ด้วย เช่น การไม่ได้กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการดำเนินงาน เมื่อเป็นเช่นนี้ กลุ่มตัวอย่างจึงเห็นด้วยในระดับปานกลางแทนที่จะเห็นด้วยในระดับมากหรือในระดับน้อย

นอกจากนี้แล้ว การที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อภาพรวมทั้งหมดของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการอันได้แก่ ข้อคำถามที่ว่า “ในภาพรวมทั้งหมด เมืองพัทยามีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมากทั้ง 7 ด้าน เช่นนี้ ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เมื่อจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำองค์กรเมืองพัทยาเห็นด้วยว่า เมืองพัทยามีปัญหาการบริหารจัดการในระดับปานกลางตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทั้ง 7 ด้านดังกล่าวข้างต้น เมื่อเป็นเช่นนี้ ย่อมทำให้กลุ่มตัวอย่าง

เห็นด้วยในระดับปานกลางต่อปัญหาในภาพรวมทั้งหมดนี้ด้วยเห็นดียกัน อันเป็นความเห็นที่สอดคล้องกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2.2 การอภิปรายผลปัญหา และแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เมืองพัทยามี “ปัญหา” ในกระบวนการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน และเนื่องจากปัญหาแต่ละด้าน มีหลายปัญหาขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคน เช่น เอกสารปัญหาด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน อาจแบ่งเป็น (1) เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยไม่ได้มุ่งถึงผลประโยชน์ของประชาชน เช่น การมีจิตสำนึกในการให้บริการด้วยความเต็มใจและเอาใจใส่ต่อประชาชนผู้รับบริการ และ (2) เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยาไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เช่น ชื่อร้ายญรังหลง เป็นต้น แต่ในที่นี้ผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างเฉพาะ “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ด้านละ 1 ปัญหาท่านนั้น (โดยได้เลือกปัญหาที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละด้านจากบทที่ 4 ตารางที่ 4.2 ซึ่งมีเครื่องหมาย * มาศึกษาวิเคราะห์) ในเวลาเดียวกัน ได้เสนอ “สาเหตุ” และ “แนวทางแก้ไข” หรือ “แนวทางการเสริมสร้าง” ควบคู่ไปด้วย

หมายเหตุ

1) ปัญหาแต่ละข้อในภาพที่ 5.1 ข้างล่างนี้ ผู้ศึกษาได้นำมาจากบทที่ 4 ตารางที่ 4.8 ซึ่งประกอบด้วยด้านละ 2 ปัญหา สำหรับ “แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน” ในบทที่ 4 ตารางที่ 4.8 นั้น ผู้ศึกษาไม่ได้นำมาแสดงไว้ในหัวข้อนี้ด้วย แต่ได้นำไปไว้ในหัวข้อ 3. ข้อเสนอแนะ หัวข้อข้อ 3.1.1 ข้อเสนอแนะตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

2) โดยปกติ สาเหตุต้องมีอย่างน้อย 2 สาเหตุ เนื่องจากไม่มีปัญหาใดเกิดจากสาเหตุเดียว และสาเหตุอาจจัดแบ่งเป็น สาเหตุด้านวัตถุและสาเหตุด้านจิตใจ แต่ในการศึกษาระบบนี้ ผู้ศึกษาได้นำเสนอเพียง 1 สาเหตุในแต่ละปัญหา โดยนำเสนอเฉพาะสาเหตุที่สำคัญ และปรากฏชัดเจนในทางปฏิบัติเท่านั้น

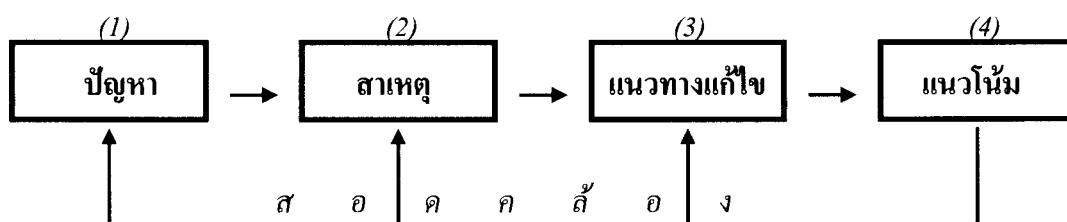
ในการวิเคราะห์และอภิปรายผลที่เกี่ยวกับปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข หรือแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ผู้ศึกษาได้นำกรอบแนวคิดทางวิชาการ คือ “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา และแนวโน้ม” ของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2553: 43) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน” มาปรับใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ กรอบแนวคิดทางวิชาการนี้

ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข หรือแนวทางการเสริมสร้าง และแนวโน้ม โดยแต่ละขั้นตอนมีความสอดคล้องกัน

3) ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในภาพที่ 5.1 ข้างล่างนี้ นำมาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับแนวโน้ม รวม 7 ด้าน

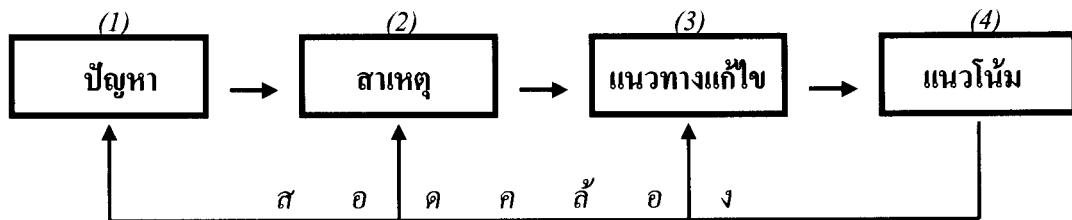
ดังแสดงรายละเอียดไว้ในภาพที่ 5.1 ดังนี้

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา และแนวโน้ม ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน

1. ต้านการกัด	1. เมืองพัทยาไม่ได้	1. เมืองพัทยาควร	1. ในอนาคต เมือง
ประโยชน์สุขของ	การขันในนโยบายให้	กำหนดเป็นนโยบาย	พัทยามีแนวโน้ม
ประชาชน ที่สำคัญที่สุด	เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น	และแผนให้เจ้าหน้าที่	กำหนดเป็น
ตามความเห็นของกลุ่ม	ของเมืองพัทยา	ส่วนท้องถิ่นของเมือง	นโยบายให้
ตัวอย่าง คือ เจ้าหน้าที่	ปฏิบัติงานโดยมุ่งถึง	พัทยาปฏิบัติงานโดยมุ่ง	เจ้าหน้าที่ส่วน
ส่วนท้องถิ่นบางส่วน	ผลประโยชน์ของ	ถึงผลประโยชน์ของ	ท้องถิ่นของเมือง
ของเมืองพัทยา	ประชาชนเป็นหลัก	ประชาชนเป็นหลัก เช่น	พัทยาปฏิบัติงาน
ปฏิบัติงานโดยไม่ได้มุ่ง	เช่น การมอบนโยบาย	การปฏิบัติงานโดยไม่มี	โดยมุ่งถึง
ถึงผลประโยชน์ของ	ให้แก่เจ้าหน้าที่ส่วน	หยุดพักเที่ยงหรือนอก	ผลประโยชน์ของ
ประชาชน เช่น การมี	ห้องถิ่นของเมือง	เวลาราชการเพื่อให้	ประชาชนเป็น
จิตสำนึกในการ	พัทยาได้รู้หรือ	บริการประชาชนเพิ่ม	หลัก เช่น การมี
ให้บริการด้วยความเต็ม	รับทราบและเข้าใจว่า	มากขึ้น พร้อมกับ	จิตสำนึกในการ
ใจและเอาใจใส่ต่อ	เมืองพัทยาดำเนินงาน	กำหนดให้ผู้บริหารทุก	ให้บริการด้วย
ประชาชนผู้รับบริการ	โดยถือประชาชนเป็น	ระดับคุณภาพนานา และ	ความเต็มใจและ
	ศูนย์กลางที่จะได้รับ	ติดตามตรวจสอบว่าได้	เอาใจใส่ต่อ
	บริการจากรัฐ	มีการนำนโยบายไป	ประชาชน
		ปฏิบัติอย่างจริงจังและ	ผู้รับบริการ
		ต่อเนื่องด้วย	มากกว่าในปัจจุบัน

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา และแนวโน้ม ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน

2. ด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์
ต่อการกิจที่สำคัญที่สุด
ตามความเห็นของกลุ่ม
ตัวอย่าง คือ เมืองพัทยา
ไม่ได้รับการพัฒนาให้มี
ลักษณะเป็นองค์กรแห่งกา
เรียนรู้ เช่น การพัฒนา
ศูนย์กลางเจ้าหน้าที่ส่วน
ท้องถิ่นของเมืองพัทยา

- | 2. ผู้บริหารบางส่วนขอ
| เมืองพัทยาไม่ได้ให้ความ
| สนใจการพัฒนาเมือง
| พัทยาให้มีลักษณะเป็น
| องค์กรแห่งการเรียนรู้
| เช่น การไม่สนับสนุน
| ทุนการศึกษาให้
| เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น
| ของเมืองพัทยาได้ไป
| ศึกษาเพิ่มเติมเพื่อการ
| พัฒนาตามแองเเดล
| หน่วยงานตามที่ได้มี
| ระบุขึ้นกำหนดไว้

- 2. เมืองพัทยาควร
- กำหนดเป็นนโยบาย
- และแผนที่ชัดเจน
- เพื่อให้ผู้บริหารทุก
- ระดับสนับสนุนการ
- พัฒนาเมืองพัทยาให้
- ลักษณะเป็นองค์กร
- การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
- และความมีการ
- ประเมินผล รวมทั้ง
- ประเมินผลชำ่ และนำ
- ผลการประเมินไปใช้
- การปรับปรุงต่อไปได้

2. ในอนาคต ผู้บริหารของเมืองพัท야ามีแนวโน้มดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาเมืองพัทยาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการพัฒนาตนเอง มีการจัดการอบรมอย่างสม่ำเสมอ และมีการแลกเปลี่ยนเพื่อการเรียนรู้มากกว่าใน

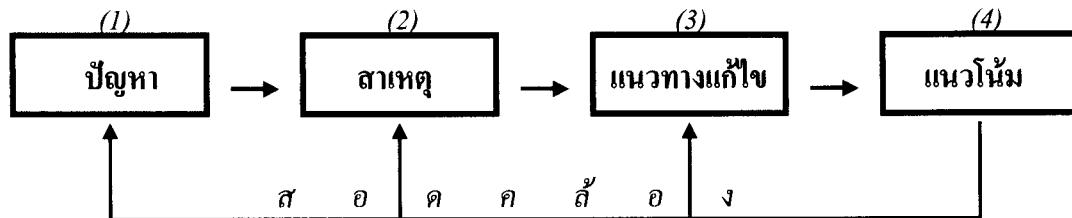
3. ด้านการมีประสิทธิภาพ
และเกิดความคุ้มค่าที่
สำคัญที่สุดตามความเห็น
ของกลุ่มตัวอย่าง คือเมือง
พัทยาดำเนินการจัดซื้อ
หรือการจัดจ้างอย่างไม่
โปร่งใสหรือตรวจสอบได้
มาก

- 3. ผู้บริหารบางระดับ
หรือบางส่วนของเมือง
พัทยาเท็นแก่ประโยชน์
ส่วนตนมากกว่า
ประโยชน์ของทาง
ราชการ เช่น การใช้
อำนาจหน้าที่ในการมี
ขอบในการดำเนินการ
จัดซื้อ หรือการจัดซื้อง
รวมทั้งไม่เสริมสร้าง
ความโปร่งใสในการ

- 3. เมืองพัทยาคร้ม
นโยบายที่ให้ความ
สนใจเป็นพิเศษในการ
พัฒนาผู้บริหารทุก
ระดับในทิศทางที่
คำนึงถึงผลประโยชน์
ของทางราชการ
มากกว่าประโยชน์
ส่วนตน พิริยันทึ้งมี
การควบคุม และการ
ตรวจสอบ ประเมินผล
และ

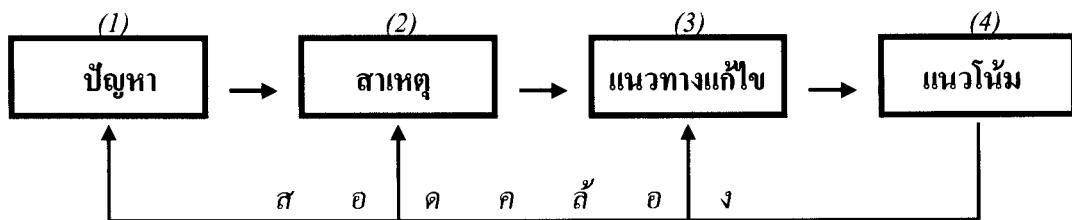
- 3. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับดำเนินการจัดซื้อ หรือการจัดจ้างอย่างเปิดเผยและเที่ยงธรรมในทุกรายการ หรือทุกวิธี รวมมากกว่าในปัจจุบัน

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา และแนวโน้ม ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน

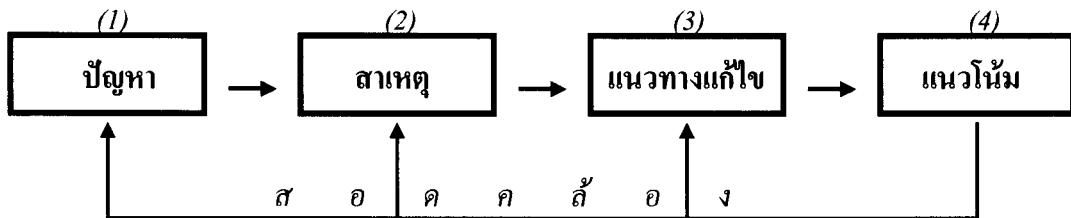
4. ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่สำคัญที่สุดตามความเห็นของกลุ่มตัวอย่างคือเมืองพัทยาไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับดูแล การใช้อำนาจ และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาไว้	4. ผู้บริหารบางส่วนของเมืองพัทยาไม่เห็นความสำคัญและไม่มีนโยบายอย่างชัดเจนของการกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับดูแล การใช้อำนาจและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาไว้	4. เมืองพัทยาควรミニนนโยบายและกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับดูแล การใช้อำนาจและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาไว้	4. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับดูแล การใช้อำนาจและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาไว้ และกำหนดหลักเกณฑ์การใช้อำนาจและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาไว้ และเปิดเผยต่อสาธารณะมากกว่าในปัจจุบัน
5. ด้านการปรับปรุงการให้ทันต่อสถานการณ์ที่สำคัญที่สุดตามความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง คือ เมืองพัทยาไม่ได้ดำเนินการสำรวจและตรวจสอบกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่อญฯ ค่างๆ ให้ทันสมัย ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการยกเลิก	5. ผู้บริหารบางส่วนของเมืองพัทยาไม่สนใจหรือไม่เห็นถึงความสำคัญของการสำรวจและตรวจสอบกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่อญฯ ค่างๆ ให้ทันสมัย ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการยกเลิก	5. เมืองพัทยาควรสนับสนุนการสำรวจและตรวจสอบกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่อญฯ ที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการยกเลิก	5. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มยกเลิกปรับปรุง หรือจัดใหม่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่อญฯ ให้ทันสมัยและเป็นมาตรฐานเดียวกันในประเทศ

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา และแนวโน้ม ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน

(1) ปัญหา ปรับปรุง หรือจัดให้มีขึ้น ใหม่ให้ทันสมัย	(2) สาเหตุ สาบันการศึกษาใน เอกพื้นที่	(3) แนวทางแก้ไข จำกัดชีวภาพหรือ สถาบันการศึกษาใน พัฒนาการความคืบ ไป	(4) แนวโน้ม 6. ในอนาคต เมือง พัทยามีแนวโน้ม กำหนดระยะเวลา แล้วเสร็จของงานแต่ ละงาน พร้อมกับ ประกาศให้เจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของ เมืองพัทยาและ ประชาชนทราบอย่าง รวดเร็ว
6. ต้านการอ่อน化ความ สะสางและการตอบสนอง ความต้องการของ ประชาชน ที่สำคัญที่สุด ตามความเห็นของกลุ่ม ตัวอย่าง คือ ผู้บริหารของ เมืองพัทยาไม่ได้ความคุณ ตรวจสอบให้การปฏิบัติ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วน ท้องถิ่นของเมืองพัทยา แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา	6. เมืองพัทยาไม่ได้ กำหนดกรอบเวลาใน การปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น ของเมืองพัทยาให้ ชัดเจนครบถ้วน ครอบคลุมในทุกสาย งานตามภารกิจ เช่น การกำหนดเวลาแล้ว เสร็จของงานแต่ละ งานโดยประกาศให้ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น ของเมืองพัทยาและ ประชาชนทราบโดย เปิดเผยและไม่ บิดเบือนข้อเท็จจริง	6. ผู้บริหารของเมือง พัทยาควรขับขันและ ดำเนินการควบคุม ตรวจสอบให้การ ปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น ของเมืองพัทยาให้แล้ว เสร็จตามกำหนดเวลา ในทุกเรื่อง พร้อมทั้ง กำหนดตัวชี้วัดสำหรับ การประเมินผลให้ ชัดเจนและครบถ้วน มากกว่าในปัจจุบัน	6. ในอนาคต เมือง พัทยามีแนวโน้ม กำหนดระยะเวลา แล้วเสร็จของงานแต่ ละงาน พร้อมกับ ประกาศให้เจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของ เมืองพัทยาและ ประชาชนทราบอย่าง รวดเร็ว
7. ต้านการประเมินผลการ ปฏิบัติราชการอย่าง สมำเสมอ ที่สำคัญที่สุด ตามความเห็นของ กลุ่มตัวอย่าง คือ เมือง พัทยาประเมินผล	7. เจ้าหน้าที่ส่วน ท้องถิ่นของเมืองพัทยา หรือผู้บริหารบางส่วน ของเมืองพัทยาขาด ความรู้ความเข้าใจใน เรื่องระบบหรือ หลักเกณฑ์	7. เมืองพัทยาควรจัดการ พัฒนาหรือฝึกอบรม ผู้บริหารทุกระดับในเรื่อง ระบบหรือหลักเกณฑ์ ประเมินผลการ	7. ในอนาคต เมือง พัทยามีแนวโน้ม ประเมินผลการ ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งการ ของเมืองพัทยาโดย คำนึงถึงผลการ

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา และแนวโน้ม ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาโดยมีหลักเกณฑ์ไม่ชัดเจน	การประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของพัทยา	ประเมินผลด้วยว่าได้มีการนำความรู้จากการพัฒนาหรือฝึกอบรมไปใช้ในพัทยา	ปฏิบัติงานเฉพาะตัวในตำแหน่งที่ปฏิบัติประโยชน์และผลสำเร็จที่เมืองพัทยาจะได้รับจากภัยคุกคามทางวิชาการที่เรียกว่า “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา และแนวโน้ม”

ภาพที่ 5.1 ภาพรวมปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข หรือแนวทางการเสริมสร้าง และแนวโน้ม

การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน โดยนำ

กรอบแนวคิดทางวิชาการที่เรียกว่า “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา และแนวโน้ม”

ที่ประกอบด้วยปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ไข หรือแนวทาง

การเสริมสร้าง และแนวโน้ม มาประยุกต์ใช้

2.3 การอภิปรายผลปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก แบ่งเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

2.3.1 ปัจจัยภายใน การที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากต่อปัจจัยภายในที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อความที่ว่า “การที่เมืองพัทยามีฐานะทางการเงินที่มีความพร้อมและมั่นคง” ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำของเมืองพัทยาเห็นด้วยในระดับมากดังกล่าวแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อยเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เมืองพัทยาจัดเก็บรายได้รวมทั้งได้รับจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ

และมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างเหมาะสม เช่น การใช้จ่ายตามแผนพัฒนาเมืองพัทยา ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก

2.3.2 ปัจจัยภายนอก การที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากต่อไปจัดภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสานผลสำเร็จโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อคิดเห็นที่ว่า “การที่ผู้บริหารของเมืองพัทยานำทีมโนโลยีสมัยใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ มาใช้ในการให้บริการประชาชนอย่างจริงจัง” ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำของเมืองพัทยาเห็นด้วยในระดับมากดังกล่าวแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เมืองพัทยาได้นำทีมโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการ เช่น โครงการระบบวาร์กาม ความปลอดภัยด้วยกล้องวงจรปิดในบิเวนท์ที่สำคัญทั่วเมืองพัทยาร่วมทั้งโครงการระบบอิเล็กทรอนิกส์ เมืองพัทยา ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก

2.4 การอภิปรายผลแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน แบ่งเป็น 7 หัวข้อ (โปรดดูภาพที่ 5.1 ช่องขวาสุด ข้างบน) ดังนี้

2.4.1 แนวโน้มด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน การที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อคิดเห็นที่ว่า “ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดเป็นนโยบายให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยมุ่งลึกลึกลงไปในสังคม ประชาชนเป็นหลัก เช่น การมีจิตสำนึกในการให้บริการด้วยความเต็มใจและเอาใจใส่ต่อประชาชน ผู้รับบริการ มากกว่าในปัจจุบัน” ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำของเมืองพัทยาเห็นด้วยในระดับมากดังกล่าวแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า การบริหารจัดการเมืองพัทยาสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและพญาيانมุ่งให้เกิดผลกระทบในเชิงบวกต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน ทำให้เกิดความพากเพียรและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน รวมทั้งความสงบและความปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สุขสุดของประเทศ ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก

2.4.2 แนวโน้มด้านการเกิดผลลัพธ์ต่อการกิจการที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อคิดเห็นที่ว่า “ในอนาคต ผู้บริหารของเมืองพัทยามีแนวโน้มดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาเมืองพัทยาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการพัฒนาคนเมือง มีการจัดการอบรมอย่างสม่ำเสมอ และมีการแลกเปลี่ยนเพื่อการเรียนรู้มากกว่าในปัจจุบัน” ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ก่อให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำของเมืองพัท야าเห็นด้วยในระดับมากดังกล่าวแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เมืองพัทยาได้พัฒนาความรู้ภายในเมืองพัทยาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้องรวดเร็วและเหมาะสมกับสถานการณ์ ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก

2.4.3 แนวโน้มด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า การที่ก่อให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อคำถามที่ว่า “ในอนาคต เมืองพัทยา มีแนวโน้มสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับดำเนินการจัดซื้อ หรือการจัดจ้างอย่างเปิดเผยและเที่ยงธรรมในทุกรายการหรือทุกเรื่องมากกว่าในปัจจุบัน” ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ก่อให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำของเมืองพัทยาเห็นด้วยในระดับมากดังกล่าวแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เมืองพัทยาได้กำหนดเป้าหมาย แผนการทำงาน ระยะเวลาแล้วเสร็จของงานหรือโครงการและงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละงานหรือโครงการ รวมทั้งการดำเนินการจัดซื้อ หรือการจัดจ้างหรือทำกิจกรรมของเมืองพัทยาโดยเปิดเผยและเที่ยงธรรม ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก

2.4.4 แนวโน้มด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การที่ก่อให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อคำถามที่ว่า “ในอนาคต เมืองพัทยา มีแนวโน้มกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับดูแลการใช้อำนาจและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาไว้ และเปิดเผยต่อสาธารณะมากกว่าในปัจจุบัน” ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ก่อให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำของเมืองพัทยาเห็นด้วยในระดับมากดังกล่าวแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เมืองพัทยาได้ดำเนินการทำเป็นแบบอย่างที่ดีของการให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็วและลดขั้นตอนการให้บริการที่ไม่จำเป็นบนพื้นฐานของความสุจริตและเที่ยงธรรม ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก

2.4.5 แนวโน้มด้านการปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ การที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อคิดเห็นที่ว่า “ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดมาตรการหรือแผนการทบทวนว่าการกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่ รวมถึงเมืองพัทยามีแนวโน้มยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดให้มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ขึ้นใหม่ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการณ์มากกว่าในปัจจุบัน” ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำของเมืองพัทยาเห็นด้วยในระดับมากดังกล่าวแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เมืองพัทยามีการดำเนินการยกเลิกหรือปรับปรุงแผนการดำเนินงานและการกิจของเมืองพัทยาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการณ์ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับความจำเป็นทางด้านการบริหารจัดการ เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศไทย ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก

2.4.6 แนวโน้มด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน การที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อคิดเห็นที่ว่า “ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มดำเนินการพิจารณาปัญหาและคำร้องเรียนของประชาชนด้วยความรวดเร็ว และกำหนดกรอบเวลาไว้อย่างชัดเจน อีกทั้งเมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงาน พร้อมกับประกาศให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาและประชาชนทราบอย่างชัดเจนและครบถ้วนมากกว่าในปัจจุบัน” ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำของเมืองพัทยาเห็นด้วยในระดับมากดังกล่าวแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เมืองพัทยาได้ดำเนินการตามเป้าหมายหรือแผนการทำงานเพื่อพิจารณาปัญหาและคำร้องเรียนให้สำเร็จลุล่วงไปโดยเร็วภายในกรอบระยะเวลาที่ชัดเจน เมื่อได้รับการร้องเรียนจากประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเป็นการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยตรงอย่างแท้จริง ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก

2.4.7 แนวโน้มด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ การที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อคิดเห็นที่ว่า “ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มจัดให้มีการประเมินภาพรวมการบริหารจัดการของผู้บริหารเมืองพัทยาทุกระดับ อย่างสม่ำเสมอเพื่อประโยชน์ต่อการให้บริการประชาชน รวมทั้งเมืองพัทยามีแนวโน้มประเมินผล

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา โดยคำนึงถึงผลการปฏิบัติงานเฉพาะตัวในตำแหน่งที่ปฏิบัติ ประโภชน์ และผลสำเร็จที่เมืองพัทยาจะได้รับจากการปฏิบัติงานมากกว่าในปัจจุบัน” ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำของเมืองพัทยาเห็นด้วยในระดับมากดังกล่าวแทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เมืองพัทยาได้ประเมินผลภาพรวมผู้บริหารของเมืองพัทยาทุกรายระดับเป็นไปเพื่อประโภชน์เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการกิจ คุณภาพการให้บริการ และความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ รวมทั้งเกิดความคุ้มค่าในการกิจของเมืองพัทยา ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก

2.5 การอภิปรายผลการเบรี่ยนเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน แบ่งเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

2.5.1 การวิเคราะห์เบรี่ยนเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนกตามเพศ คือ เพศชายกับเพศหญิง ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความเห็นแตกต่างกัน 6 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การเกิดประโภชน์สุขของประชาชน (2) การเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ (3) การมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า (4) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน และ (6) การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ สำหรับเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความเห็นแตกต่างกัน ผู้ศึกษาเห็นว่า เนื่องจากเพศชายกับเพศหญิงมีความแตกต่างกันระหว่างภูมิหลังพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่ได้รับการปลูกฝังมา รวมทั้งเพศหญิงมีลักษณะการปฏิบัติงานและความเกี่ยวพันกับงานในหลายด้าน จึงให้ความสำคัญกับความมีประสิทธิภาพและความคุ้มค่า และประโภชน์ที่ประชาชนจะได้รับมากกว่าเพศชาย ประกอบกับสภาพสรีร่างกาย สมอง และส่วนประสาทของเพศหญิงมีความแตกต่างกันกับเพศชาย อันส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิด ความสามารถหรือการแสดงพฤติกรรมมีความละเอียดอ่อน ทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีส่วนทำให้กลุ่มตัวอย่างเพศชายกับเพศหญิงมีคิดเห็นแตกต่างกัน 6 ด้านดังกล่าว

สำหรับเหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความเห็นไม่แตกต่างกัน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ เนื่องจากเพศชายกับเพศหญิงเป็นผู้ปฏิบัติงานร่วมกันในเมืองพัทยา และมีความเกี่ยวพันกับงานโดยตลอดมา ทำให้แต่ละกลุ่มทราบและเข้าใจถึงแนวโน้มของการปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีส่วนทำให้กลุ่มตัวอย่างเพศชายกับเพศหญิงมีคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 1 ด้าน

2.5.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนกตามประเภท คือ เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองกับเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมืองพัทยา ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้ง 7 ด้าน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองกับเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมืองพัทยาส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่มีลักษณะงานเหมือนกันหรือคล้ายกัน ด้วยเหตุผลนี้ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองกับเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมืองพัทยามีความเห็นไม่แตกต่างกันทั้ง 7 ด้าน

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อไปนี้ เป็นข้อเสนอแนะของผู้ศึกษาทั้งหมด โดยแบ่งเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ (1) ข้อเสนอแนะ ตามกรอบแนวคิดแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน (2) ข้อเสนอแนะอื่น และ (3) สรุป ข้อเสนอแนะที่สำคัญเรียงตามลำดับ ดังนี้

3.1.1 ข้อเสนอแนะตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน เนื่องจากในการศึกษาระบบที่ได้นำกรอบแนวคิดแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้านมาเป็นกรอบแนวคิดหลัก ดังนั้น ข้อเสนอแนะในส่วนนี้จึงได้แบ่งออกเป็น 7 หัวข้อเพื่อให้สอดคล้องกับตามกรอบแนวคิดดังกล่าวด้วย

หมายเหตุ ข้อเสนอแนะตามกรอบแนวคิดแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ข้างล่างนี้ ผู้ศึกษาได้นำมาจาก 3 ทางเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการเสนอแนะ กล่าวคือ หนึ่ง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยา ในอนาคตตามกรอบแนวคิดแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทั้ง 7 ด้าน (จากบทที่ 4 ตารางที่ 4.3) สอง แนวทางการเสริมสร้างในภาพที่ 5.1 ในบทที่ 5 นี้ และ สาม ข้อมูลที่ผู้ศึกษาได้เขียนเพิ่มเติมขึ้น

1) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน ได้แก่

(1) เมืองพัทยาควรส่งเสริมคนดี ให้คนดีได้ประกอบบ้านเมือง และควบคุมคนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจ รวมถึงเมืองพัทยาควรเพิ่มการควบคุม และการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์และรับผิดชอบ และ

เกิดประโภชน์สุขแก่ประชาชน เนพะข้อเสนอแนะเรื่องการส่งเสริมคนดีนั้น สอดคล้องกับ พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีเปิดงานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ ครั้งที่ 6 ณ ค่ายลูกเสือวชิราฐ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี วันพุธที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2512 ความตอนหนึ่งว่า “.....การส่งเสริมคนดี ให้คนดีได้ปักกรองบ้านเมือง และความคุณคนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจ.....” นอกจากนี้แล้ว ข้อเสนอแนะเรื่องการมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์และรับผิดชอบ สอดคล้อง กับแนวคิดของ ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ เมืองพัทยา (2552: 1-2) ในประกาศเมืองพัทยา เรื่อง “ประมวล จริยธรรมพนักงานของเมืองพัทยา (พ.ศ. 2552)” ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า มาตรฐานจริยธรรมอันเป็น ค่านิยมหลักสำหรับพนักงานได้แก่ การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ

(2) เมืองพัทยาควรกำหนดเป็นนโยบายและแผนให้เจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาปฏิบัติงาน โดยมุ่งถึงผลประโยชน์ของประชาชน โดยใช้หลักการนำพา เมืองพัทยาสู่ความสมดุล ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักความรู้ หลักร่วมคิดร่วมทำ หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า เช่น การปฏิบัติงานโดยไม่มีหยุดพักเที่ยงหรือนอกเวลาการเพื่อให้บริการ ประชาชนเพิ่มมากขึ้น พร้อมกับกำหนดให้ผู้บริหารทุกระดับค่อยแนะนำ และติดตามตรวจสอบว่า ได้มีการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่องด้วย ทั้งนี้ สอดคล้องกับ คำกล่าวนโยบายของ อธิบดีพล คุณปั้น นายกเมืองพัทยา (2551) ในเอกสาร “ระเบียบวาระการประชุมสภาเมืองพัทยา สมัยสามัญ สมัยแรก ครั้งที่ 1 ประจำปี 2551 วันที่ 5 มิถุนายน 2551” ที่ได้แต่งตั้งนโยบายไว้ว่า นโยบายของผู้บริหารเมืองพัทยาในการปฏิบัติงานโดยมุ่งถึงผลประโยชน์ของประชาชน โดยใช้ หลักการนำพาเมืองพัทยาสู่ความสมดุล ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักความรู้ หลักร่วมคิดร่วมทำ หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

2) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อ การกิจ ได้แก่

(1) เมืองพัทยาควรจัดทำแผนปฏิบัติราชการที่มีลักษณะหรือแนวทาง การพัฒนาเจาะจงในแต่ละปี มีรายละเอียดของแผนงาน โครงการที่สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้จริง สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาทุกระดับ รวมถึงการจัดทำงานประจำปีด้วย ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ งานวิเคราะห์นโยบายและแผน ฝ่ายแผนและงบประมาณ กองวิชาการและ แผนงาน เมืองพัทยา (2551: 8) ในหนังสือ เรื่อง “แผนพัฒนาเมืองพัทยาสามปี (พ.ศ. 2552-2554)” ที่ สรุปสาระสำคัญได้ว่า แผนพัฒนาเมืองพัทยาสามปีมีลักษณะหรือแนวทางการพัฒนาเจาะจงในแต่ ละปี มีรายละเอียดของแผนงาน โครงการที่สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้จริง สอดคล้องและเชื่อมโยง กับแผนพัฒนาทุกระดับ รวมถึงการจัดทำงานประจำปีด้วย

(2) เมืองพัทยาควรกำหนดเป็นนโยบายและแผนที่ชัดเจนเพื่อจัดให้มีการอบรมให้ความรู้ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐแก่บุคลากรรวมทั้งกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ทุกคนมีส่วนร่วม

3) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า ได้แก่

(1) เมืองพัทยาควรมีนโยบายที่ให้ความสนใจเป็นพิเศษในการปฏิบัติงานที่เปิดเผยและสามารถตรวจสอบได้ จะส่งผลให้การทุจริตคอร์รัปชันหรือการล้อรายภูร์บังหลวง และความด้อยประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานลดลง พร้อมทั้งมีการประเมินผลและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบด้วย

(2) เมืองพัทยาควรให้ความสำคัญกับการมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่าด้วยการจัดระบบการวางแผนเป้าหมายการปฏิบัติงาน และวัดผลงานของแต่ละบุคคลที่เชื่อมโยงกับระดับองค์การ เช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ พระราชนมยถิ玑ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า การมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่า ด้วยการจัดระบบการวางแผนเป้าหมายการทำงาน และวัดผลงานของแต่ละบุคคลที่เชื่อมโยงกับระดับองค์การ

4) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ได้แก่

(1) ผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยาควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของ การให้บริการประชาชนด้วยความเต็มใจ ยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนหรือส่วนรวมเป็นที่ตั้ง รวมทั้งการเสียสละเพื่อส่วนรวม ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ที่มิชอบ ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิรัช วิรัชนิภารรณ (2549: 136-140) ในหนังสือ เรื่อง “แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ : การประยุกต์และการพัฒนา” ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า การให้บริการประชาชนด้วยความเต็มใจ ยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนหรือส่วนรวมเป็นที่ตั้ง รวมทั้งการเสียสละเพื่อส่วนรวม ละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ที่มิชอบ

(2) เมืองพัทยาควรมีนโยบายและกำหนดหลักเกณฑ์การกระจายอำนาจ หรือแบ่งการกิจให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยารับผิดชอบดูแลทุกข์สุขของราษฎรใน ท้องถิ่นอย่างจริงจัง เพราะใกล้ชิดกับประชาชนผู้รับบริการ รวมทั้งการควบคุม ติดตามและกำกับ ดูแล การใช้อำนาจและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา ไว้อย่างชัดเจน ต่อเนื่อง และควรเปิดเผยต่อสาธารณะ เช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ อุดร ตันติสุนทร (2550) ใน เอกสารแผ่นพับ เรื่อง “ท้องถิ่นเข้มแข็ง : ประชาธิบัติยั่งยืน” ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า การกระจาย

อำนวยหรือแบ่งการกิจให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบดูแลทุกชีสุขของรายฎรในท้องถิ่นอย่างจริงจัง เพราะใกล้ชิดกับประชาชนผู้รับบริการ

5) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ ได้แก่

(1) เมืองพัทยาควรจัดให้มีการจัดทำ แก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิกข้อบัญญัติหรือกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยอาจขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญหรือสถาบันการศึกษาในเขตพื้นที่ ข้อเสนอแนะในเรื่องการจัดทำ แก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิกนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี (2552: 1) ในหนังสือราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี (ด่วนที่สุด) ที่ ชล 0037.3/545 ลงวันที่ 7 เมษายน 2552 เรื่อง การตรวจรับรองมาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปี 2552 ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดให้มีการจัดทำ แก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิกข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์

(2) เมืองพัทยาควรมีการพิจารณาทบทวน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกบทบาทการกิจ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ เช่นนี้ พอยเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี (2552: 1) ในหนังสือราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี (ด่วนที่สุด) ที่ ชล 0037.3/545 ลงวันที่ 7 เมษายน 2552 ดังกล่าวแล้ว สรุปสาระสำคัญได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพิจารณาทบทวน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกบทบาทการกิจ

6) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และการตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้แก่

(1) เมืองพัทยาควรกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานของแต่ละงาน พร้อมกับประกาศให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาและประชาชนทราบอย่างชัดเจนและครบถ้วน ข้อเสนอแนะดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ พระราชนครยูปถีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า การมีขั้นตอนการปฏิบัติงานเท่าที่จำเป็น ได้แก่ การกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงาน

(2) ผู้บริหารของเมืองพัทยาควรการกำหนดระยะเวลาเดินเรื่องของงานบริการสาธารณะของแต่ละงาน และประกาศให้ประชาชนได้รับทราบตามแผนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด พร้อมทั้งตรวจสอบสนับสนุนให้มีการประเมินผลและกำหนดคัวชี้วัด สำหรับการประเมินผลไว้อย่างชัดเจนด้วย

7) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่

(1) เมืองพัทยาควรจัดการพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องประเมินผลการปฏิบัตริการเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการกิจ คุณภาพของการบริหาร ความคุ้มค่าของการกิจ และความพึงพอใจของประชาชน พร้อมทั้งควรประเมินผลด้วยว่า ได้มีการนำความรู้จากการพัฒนาหรือฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติจริงมากน้อยเพียงใด

(2) เมืองพัทยาควรจัดให้มีการประเมินผลประสิทธิภาพในการบริหาร การพัฒนาของเมืองพัทยา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดเป็นประจำและควรเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอก เท่น สถาบันการศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมด้วย ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิรช วิรัชนิภาวรรณ (2548: 407-408) ในหนังสือ เรื่อง “ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารการพัฒนา : หน่วยที่ 15 ภาพรวมปัญหา แนวทางการพัฒนา และแนวโน้มของการบริหารการพัฒนา” ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า แนวทางการพัฒนาของหน่วยงานควรจัดให้มีการประเมินผลประสิทธิภาพในการบริหารการพัฒนาของหน่วยงาน

นอกจากข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการ เมืองพัทยาในอนาคต ดังกล่าวผ่านมานี้แล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์และ วัตถุประสงค์การวิจัยครั้นนี้ที่ให้ความสำคัญกับเรื่องแนวโน้มการบริหารจัดการ ผู้ศึกษาจึงขอ นำเสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต ไว้ด้วย โดยนำเสนอ ตามกรอบแนวคิด แนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน เช่นกัน ดังนี้

1) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มการบริหารจัดการด้านการเกิดประโยชน์ สุขของประชาชน ได้แก่

(1) ในอนาคต เมืองพัทยาควรมีแนวโน้มที่กำหนดเป็นนโยบายให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยมีความพร้อมในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีศักยภาพ ชุมชนมีความเข้มแข็ง สงบเรียบร้อย สันติ และน่าอยู่ มากกว่าในปัจจุบัน ทั้งนี้ สอดคล้อง กับแนวคิดของ กระทรวงมหาดไทย (2545) ในบทความ เรื่อง “สถานการณ์แนวโน้มและเงื่อนไข จำเป็นที่มีต่อกระทรวงมหาดไทย” ค้นคืนวันที่ 27 เมษายน 2552 จาก <http://www.mahadthai.com> ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า กระทรวงมหาดไทยจะมุ่งเน้นส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี ความพร้อมในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีศักยภาพ ชุมชนมีความเข้มแข็ง สงบเรียบร้อย สันติ และน่าอยู่

(2) ในอนาคต เมืองพัทยาควรมีแนวโน้มเพิ่มการควบคุม และการ ตรวจสอบการใช้งานประมาณอย่างซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใสตรวจสอบได้ และต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน รวมทั้งเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนมากกว่าในปัจจุบัน ทั้งนี้ สอดคล้องกับ

แนวคิดของ อุดร ตันติสุนทร (2550) ในเอกสารแผ่นพับ เรื่อง “ห้องถินเข้มแข็ง : ประชาธิปไตย มั่นคง” ที่สรุปสาระสำคัญ ได้ว่า การปกครองตามหลักธรรมาภิบาลนี้คือ การใช้งบประมาณอย่าง ซื่อสัตย์สุจริต โดยรัฐตรวจสอบได้ และต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน

2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มการบริหารจัดการด้านการก่อการร้าย
สัมฤทธิ์ต่อการก่อ ได้แก่

(1) ในอนาคต ผู้บริหารของเมืองพัทยาควรมีแนวโน้มการบริหารงานที่ เป็นไปในทิศทางส่งเสริมสนับสนุนให้เมืองพัทยาเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เช่น มีการพัฒนา ถนน มีการจัดการอบรมอย่างสม่ำเสมอ และมีการแลกเปลี่ยนเพื่อการเรียนรู้มากกว่าในปัจจุบัน เนื่องจาก ข้อเสนอแนะเรื่องส่งเสริมสนับสนุนให้เมืองพัทยาเป็นศูนย์กลางนี้ สอดคล้องกับแนวคิด ของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548: 422-427) ในหนังสือ เรื่อง “ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารการ พัฒนา : ภาพรวมปัจจุบัน แนวทางการพัฒนา และแนวโน้มของการบริหารการพัฒนา” ที่สรุป สาระสำคัญ ได้ว่า แนวโน้มของการบริหารงานจะเป็นไปในทิศทางส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยการ ปกครองส่วนท้องถินเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา

(2) ในอนาคต เมืองพัทยาควรมีแนวโน้มจัดทำปรับปรุงแผนพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิน ทั้งแผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาสามปี และแผนการดำเนินงานตาม อำนาจหน้าที่มากกว่าในปัจจุบัน

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มการบริหารจัดการด้านการมี ประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า ได้แก่

(1) ในอนาคต เมืองพัทยาควรมีแนวโน้มสนับสนุนการปราบปราม ทุจริตประพฤติมิชอบในทุกระดับอย่างจริงจัง และสนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสตรวจสอบการ ใช้อำนาจรัฐ เช่นนี้ สอดคล้องกับ คำแฉลงโดยนายของชาวตัน ชาญวีรภูล รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย (2552: 1, 5) ในหนังสือ เรื่อง “กลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบายเร่งด่วนของ กระทรวงมหาดไทย (ปรับปรุง)” ที่สรุปสาระสำคัญ ได้ว่า การปราบปรามทุจริตประพฤติมิชอบ ในทุกระดับอย่างจริงจัง และสนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

(2) ในอนาคต เมืองพัทยาควรมีแนวโน้มให้ความสำคัญกับการมี จิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์และรับผิดชอบ และการมุ่งผลสัมฤทธิ์ผลของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถินของเมืองพัทยา เช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิด ของ ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ เมืองพัทยา (2552: 1-2) ในประกาศเมืองพัทยา เรื่อง “ประมวลจริยธรรม พนักงานของเมืองพัทยา (พ.ศ. 2552)” ที่สรุปสาระสำคัญ ได้ว่า เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถินควรมีจิตสำนึก

ที่ดี ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ และการมุ่งผลสัมฤทธิ์ผลของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มการบริหารจัดการด้านการลดขั้นตอน การปฏิบัติงาน ได้แก่

(1) ในอนาคต เมืองพัทยาควรมีแนวโน้มที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ การติดตาม ตรวจสอบ และรายงานผลดำเนินการ เป็นการกิจสำคัญที่ต้องมีอยู่ในทุกขั้นตอน และ เปิดเผยต่อสาธารณะมากกว่าในปัจจุบัน เช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ บัญญัติ พุ่มพันธ์ (2551: 43) ใน หนังสือ เรื่อง “อปท. ของเรา : ห้องถินของเรา” ที่สรุปสาระสำคัญ ได้ว่า การติดตาม ตรวจสอบ และ รายงานผลดำเนินการ เป็นการกิจสำคัญที่ต้องมีอยู่ในทุกขั้นตอน และผู้รับผิดชอบมีทั้งฝ่ายกำกับ คุ้มครองและฝ่ายคุ้มครอง สถาบันท้องถิน ผู้บริหารท้องถิน ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถินและ ประชาชน ตามการกิจและอำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่าย

(2) ในอนาคต เมืองพัทยาควรมีแนวโน้มพัฒนาโภนยາเพื่อพัฒนา ระบบการบริหารจัดการเมืองพัทยาไปสู่ระบบการบริหารจัดการท้องถินที่ดี และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการกระจายอำนาจในปัจจุบัน ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ดำรง วัฒนา (2543: 1-2) ในบทคดย่อ โครงการศึกษาเบื้องต้น เรื่อง “ระบบการบริหารจัดการท้องถิน” ที่สรุป สาระสำคัญ ได้ว่า รัฐบาลควรพัฒนา โภนยາเพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการท้องถินไปสู่ระบบ การบริหารจัดการท้องถินที่ดี และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการกระจายอำนาจใน ปัจจุบัน

5) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มการบริหารจัดการด้านการปรับปรุง การกิจให้ทันต่อสถานการณ์ ได้แก่

(1) ในอนาคต เมืองพัทยาควรมีแนวโน้มทบทวนอำนาจหน้าที่ของ หน่วยงานตาม โครงสร้างการจัดส่วนราชการ หน้าที่ต่าง ๆ ที่มีอยู่จะต้องจัดทำหน่วยงานที่ รับผิดชอบให้ชัดเจน รวมทั้งการทบทวนว่าการกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะได้ดำเนินการ ต่อไปหรือไม่มากกว่าในปัจจุบัน เช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สิทธิภาพ เมืองคุ้ม ปลัดเมือง พัทยา ที่ให้สัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2552 ณ ศาลาว่าการเมืองพัทยา ที่สรุปสาระสำคัญ ได้ว่า เมืองพัทยามีแนวโน้มทบทวนอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานตาม โครงสร้าง การจัดส่วนราชการ หน้าที่ต่าง ๆ ที่มีอยู่จะต้องจัดทำหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ชัดเจน รวมถึง การรวมงานที่ได้รับจากพระราชนูญคุ้มแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจทั้งในปัจจุบันและ ในอนาคต

(2) ในอนาคต เมืองพัท야กุรีมีแนวโน้มที่จะต้องมีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับขึ้นใหม่เพื่อความเป็นอิสระในการบริหารจัดการมากยิ่งขึ้นและเหมาะสมกับสภาวะการณ์มากกว่าในปัจจุบัน ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สิทธิภาพ เมืองคุ้ม ปลัดเมืองพัทยา ที่ให้สัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2552 ณ ศาลากลางเมืองพัทยา ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า ในอนาคตเมืองพัทยาจะต้องมีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับขึ้นใหม่เพื่อความเป็นอิสระในการบริหารจัดการมากยิ่งขึ้น

6) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มการบริหารจัดการด้านการelmanวย ความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้แก่

(1) ในอนาคต เมืองพัทยาควรมีแนวโน้มที่จะดำเนินการพิจารณา ปัญหาและคำร้องเรียนของประชาชนด้วยความรวดเร็วเกิดความพึงพอใจ ความสะดวกลดขั้นตอน งานราชการ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน รวมทั้งกำหนดกรอบเวลาไว้อย่างชัดเจนมากกว่า ในปัจจุบัน ทั้งนี้ สอดคล้องกับคำเดลันนโยบายของ อิทธิพล คุณปลื้ม (2551) ในเอกสาร “ระเบียบ วาระการประชุมสภาเมืองพัทยา สมัยสามัญ สมัยแรก ครั้งที่ 1 ประจำปี 2551 วันที่ 5 มิถุนายน 2551” ที่ได้เดลันนโยบายสรุปได้ว่า นโยบายที่จะบริหารเมืองพัทยาด้วยการสร้างความพึงพอใจของ ประชาชน สร้างความสะดวกลดขั้นตอนงานราชการของประชาชน และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ประชาชน

(2) ในอนาคต เมืองพัทยาควรมีแนวโน้มการบริหารงานที่เป็นไปใน ทิศทางสนับสนุนให้มีการกำหนดกรอบเวลาในการปฏิบัติราชการ พร้อมกับประกาศให้เจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา และประชาชนทราบอย่างชัดเจนและครบถ้วนมากกว่าในปัจจุบัน ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิรช วิรชนิภารรณ (2548: 422-427) ในหนังสือ เรื่อง “ประมวลสาระ ชุดวิชาการบริหารการพัฒนา : ภาพรวมปัญหา แนวทางการพัฒนา และแนวโน้มของการบริหาร การพัฒนา” ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า แนวโน้มของการบริหารงานจะเป็นไปในทิศทางสนับสนุน ให้มีการกำหนดกรอบเวลาในการปฏิบัติราชการ

7) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มการบริหารจัดการด้านการประเมินผล การปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่

(1) ในอนาคต เมืองพัทยาควรมีแนวโน้มที่จะจัดให้มีการประเมิน ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งรวมทั้งการประเมินผู้บริหารเมืองพัทยาทุกระดับ เพื่อให้เกิดการสะท้อนกลับของ การปฏิบัติงานในฐานะผู้บริหารมากกว่าในปัจจุบัน ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ รัชญา ตีบประวงศ์ (2551: 162-163) ในวิทยานิพนธ์ปริญญาตรี ประสบศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เรื่อง “ความพร้อมในการบริหารจัดการ

ด้านการให้บริการประชาชนของกรมศุลกากรตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า ความมีการประเมินผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งการประเมินผู้บังคับบัญชา เพื่อให้เกิดการสะท้อนกลับของการปฏิบัติงานในฐานะผู้บริหาร

(2) ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มที่จะจัดให้มีการประเมินผู้ปฏิบัติงาน โดยการประเมินเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาเฉพาะรายเพื่อวัดความสามารถเฉพาะตัวในการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีคุณภาพมากกว่าในปัจจุบัน

3.1.2 ข้อเสนอแนะอื่น เนื่องจากในการศึกษารั้งนี้ได้นำแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้านมาเป็นกรอบแนวคิดหลัก ดังนี้ เพื่อให้สอดคล้องและส่งเสริมกรอบแนวคิดดังกล่าวนี้ด้วย ผู้ศึกษาจึงขอเสนอข้อเสนอแนะอื่นเพิ่มเติม ได้แก่ การนำบริหารจัดการตามกรอบแนวคิด 3M มาปรับใช้ด้วย โดยอาจนำมาด้านเดียว หรือหลายด้าน ตามความเหมาะสม ดังที่ วิรช วิรชันภิวารรณ (2552: 20-23) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ : การวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวชี้วัด” ได้ให้ความสำคัญกับทรัพยากรหรือปัจจัยที่มีส่วนสำคัญและจำเป็นต่อการบริหารจัดการหรือการดำเนินงานของหน่วยงานที่ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

1) แนวทางการเสริมสร้างด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Man) ได้แก่ เมืองพัทยาควรเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพและเพิ่มศักยภาพของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น ของเมืองพัทยาทุกสายงาน โดยให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาเข้ารับการพัฒนาหรือฝึกอบรมเป็นประจำ เช่น เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยามีคุณภาพ มีประสบการณ์ มีระดับการศึกษา มีการตื่นตัว และมีความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่สูง ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของศิรินทร์ ฐูปกล้า (2548: 42) ในหนังสือ เรื่อง “ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารการพัฒนา: การบริหารการพัฒนาองค์กรผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา” ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า การพัฒนาบุคลากรควรเน้นการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรทุกสายงาน

2) แนวทางการเสริมสร้างด้านการบริหารงบประมาณ (Money) ได้แก่ เมืองพัทยาควรใช้งบประมาณอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ คุ้มค่า ยึดถือประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการปฏิบัติงาน และเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน

3) แนวทางการเสริมสร้างด้านการบริหารงานทั่วไป (Management) ได้แก่ เมืองพัทยาควรให้ความสำคัญกับการการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและการซักซานให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ทั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยและประเมินผล ฝ่ายวิจัยและเทคโนโลยี สารสนเทศ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา (2550: 512-517) ในหนังสือ เรื่อง “โครงการวิจัยปัญหาและความต้องการของประชาชนและประเมินผลติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานใน

สังกัดเมืองพัทยา” ที่สนับสนุนให้มีการเผยแพร่ ประชาชนสัมพันธ์ รวมทั้งเชิญชวนให้ประชาชนได้ เข้ามามีส่วนในการของเมืองพัทยาให้มากที่สุด

นอกจากนี้แล้ว แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตที่ เมืองพัทยาควรให้ความสำคัญคือ การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามพระราชบัญญัติ แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติ ดังกล่าวกำหนดให้เมืองพัทยามีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณูปะเพื่อ ประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง รวม 31 ประการ โดยอาจนำมาประการใดประการ หนึ่ง หรือหลายประการ ตามความเหมาะสม แต่ในที่นี้ได้นำข้อเสนอแนะแนวทางการเสริมสร้างที่ สำคัญ ได้แก่ เมืองพัทยาควรขับระบบการบริการสาธารณูปะ 8 อย่าง อย่างเข้มแข็ง ดังนี้ (1) น้ำใหม่ (2) ไฟสว่าง (3) ทางดี (4) สิ่งแวดล้อมดี (5) ศึกษาดี (6) อนามัยดี (7) อาชีพดี และ (8) วัฒนธรรมดี เช่นนี้ สองคล้องกับแนวคิดของ อุดร ตันติสุนทร (2550) ในเอกสารแผ่นพับ เรื่อง “ท้องถิ่นเข้มแข็ง : ประชาธิปไตยมั่นคง” ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า ผู้บริหารท้องถิ่นขอให้ทำงาน 8 อย่าง อย่างเข้มแข็ง ดังนี้ (1) น้ำใหม่ (2) ไฟสว่าง (3) ทางดี (4) สิ่งแวดล้อมดี (5) ศึกษาดี (6) อนามัยดี (7) อาชีพดี และ (8) วัฒนธรรมดี ถ้าทำเช่นนี้ได้บ้านเมืองก็จะดี

ไม่เพียงเท่านี้ แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตที่ เมืองพัทยาควรตระหนักและให้ความสำคัญอย่างมากอีกประการหนึ่ง ได้แก่ (1) เมืองพัทยาควรมี ข้อมูลอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตอย่างเต็มที่ หรือเต็มรูปแบบตามที่ กฎหมายกำหนดให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เช่น อำนาจหน้าที่ในการจัดการ ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ใน การจัดการจราจร ใน การดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และในการจัดให้บริการสาธารณูปะที่เป็นสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่าง ๆ ทั้งนี้ สองคล้องกับแนวคิดของ อิทธิพล คุณปลื้ม ที่ให้สัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะ ผู้เชี่ยวชาญเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2552 ณ ศาลาว่าการเมืองพัทยา สรุปสาระสำคัญได้ว่า เมืองพัทยา ควรมีข้อมูลอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตอย่างเต็มที่ หรือเต็มรูปแบบ ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เช่น อำนาจหน้าที่ในการ จัดการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ใน การจัดการจราจร ใน การดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย และ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และในการจัดให้บริการสาธารณูปะที่เป็น สาธารณูปโภค สาธารณูปการต่าง ๆ และ (2) เมืองพัทยาควรมุ่งเน้นการบริหารจัดการในอนาคต ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและ นักท่องเที่ยว เช่น เมืองพัทยาควรเชิญนักวิชาการหรือเจ้าหน้าที่สำรวจหรือจ้างผู้เชี่ยวชาญมาให้ การฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย

ให้มีความรู้ความเข้าใจและความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ อุดร ตันติสุนทร ได้บรรยายในวันสอบปากป้องวิทยานิพนธ์ เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2553 ณ สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่สรุปสาระสำคัญได้ว่า การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของท้องถิ่น เช่น เมืองพัท야การมีการเชิญนักวิชาการหรือเจ้าหน้าที่สำรวจหรือจ้างผู้เชี่ยวชาญมาให้การฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยให้มีความรู้ความเข้าใจและความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่

3.1.3 สรุปข้อเสนอแนะที่สำคัญเรียงตามลำดับ ประกอบด้วย 4 ข้อ ดังนี้

1) เมืองพัทยาควรมุ่งเน้นการบริหารจัดการเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ และมุ่งให้เกิดประโยชน์สูงแก่ประชาชนเป็นหลัก โดยมีการสำรวจความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของผู้รับบริการในหลากหลายวิธีอย่างสม่ำเสมอเพื่อนำมาปรับปรุงการปฏิบัติงาน

2) เมืองพัทยาควรมุ่งเน้นการบริหารจัดการเพื่อให้ได้รับผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยมีการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และการจัดทำข้อตกลงว่าด้วยผลงาน ในทุกระดับ อีกทั้งเมืองพัทยาควรตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดระบบการควบคุมตนเอง ซึ่งจะทำให้สามารถผลักดันการปฏิบัติงานของเมืองพัทยาให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) เมืองพัทยาควรกำหนดความคุ้มค่าของแผนงานหรือโครงการต่าง ๆ เทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งจัดระบบการวางแผนทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพและวัดผลงานของแต่ละบุคคลที่เข้มแข็งกับเมืองพัทยา

4) เมืองพัทยาควรกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานและการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน รวมถึงการจัดให้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจเพื่อให้การปฏิบัติงานเสร็จสิ้นที่จุดบริการใกล้ตัวกับประชาชนผู้รับบริการ รวมถึงการยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็นและการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์อยู่เสมอ

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ในการศึกษาระดับนี้เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต สำหรับการศึกษา หรือการวิจัยในอนาคต ควรดำเนินการดังนี้

3.2.1 ในการศึกษา หรือการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การเกิดประโยชน์สูงของประชาชน (2) การเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ (3) การมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า (4) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) การปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ (6) การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน และ (7) การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบ

แนวคิดหลักในการวิเคราะห์ปัญหา แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการ และแนวโน้มการบริหารจัดการ รวมทั้งการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต อย่างชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น ดังนี้ ในการศึกษารั้งต่อไป จึงควรนำแนวทางหรือกรอบแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม ซึ่งอย่างน้อยก็จะเป็นการช่วยพิสูจน์หรือยืนยันว่า แนวทางนี้มีเนื้อหาสาระที่ชัดเจนและครอบคลุมแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์หรือการบริหารจัดการทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานมากเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อนำไปวิเคราะห์หรือศึกษาเปรียบเทียบกับแนวทางหรือกรอบแนวคิดอื่น อย่างไรก็ตาม ใน การศึกษา หรือการวิจัยครั้งต่อไป อาจนำแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่คิด 7 ด้าน ไปปรับใช้เฉพาะบางด้านที่เหมาะสม กับหน่วยงานที่ศึกษา หรือวิจัยได้ หรือตัดบางด้านออกก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ครบถ้วน 7 ด้าน ในทางตรงกันข้าม อาจเพิ่มจำนวนด้านหรือตัวชี้วัดขึ้นอีกได้ ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ จะต้องแสดงเหตุผลไว้ด้วยเสมอ

3.2.2 ศึกษา หรือวิจัยแนวเจาะลึกในแต่ละด้านอย่างเจาะจงของการบริหารจัดการเมืองพัทยา เช่น ด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน

3.2.3 ศึกษา หรือวิจัยหาやりรูปแบบความคู่กัน เช่น การวิจัยเชิงสำรวจความคู่กับ การสังเกตหรือสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา

3.2.4 ศึกษา หรือวิจัยโดยเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น แล้วนำมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบว่าผลการวิจัยคล้ายคลึงหรือแตกต่างกับการศึกษาการบริหารจัดการเมืองในอนาคตในครั้งนี้เพียงใด

3.2.5 ศึกษา หรือวิจัยเบริยนเทียนความคิดเห็นการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตกับการบริหารจัดการของหน่วยงานอื่นที่มีลักษณะเหมือน หรือคล้ายคลึงกัน หรือ เบริยนเทียนการบริหารจัดการในระดับเดียวกันกับต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางให้เมืองพัทยา และหน่วยงานของรัฐอื่นมีแนวทางในการเสริมสร้างการบริหารจัดการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.2.6 ศึกษาการมีส่วนร่วมในระดับต่าง ๆ เช่น ประชาชน หน่วยงานกำกับดูแล และฝ่ายการเมือง รวมทั้งศึกษา หรือวิจัยอิทธิพลของนักการเมืองในระดับท้องถิ่นและระดับชาติต่อการบริหารจัดการของเมืองพัทยา

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- กระทรวงมหาดไทย (2545) “สถานการณ์ แนวโน้มและเงื่อนไขจำเป็นที่มีต่อกระทรวงมหาดไทย”
ค้นคืนวันที่ 27 เมษายน 2552 จาก <http://www.mahadthai.com>
- กัลยา วนิชย์บัญชา (2549) การใช้ *SPSS for Windows* ในการวิเคราะห์ข้อมูล พิมพ์ครั้งที่ 8
กรุงเทพมหานคร ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- ชวรัตน์ ชาญวีรภูล (2552) กลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบายเร่งด่วนของกระทรวงมหาดไทย
(ปรับปรุง) กรุงเทพมหานคร ส่วนนโยบายและแผนรวม สำนักนโยบายและแผน
สำนักงานปลัด กระทรวงมหาดไทย
- คำรง วัฒนา (2543) “ระบบการบริหารจัดการท้องถิน” บทคัดย่อโครงการศึกษาเมืองต้น
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.)
- ธงชัย สันติวงศ์ (2540) การบริหารงานบุคคล : *Personal Management* พิมพ์ครั้งที่ 9
กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- . (2543) องค์การและการจัดการ พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- ชนินทร์ ศิลป์จากรุ (2552) การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย *SPSS* พิมพ์ครั้งที่ 10
กรุงเทพมหานคร บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี
- บัญญัติ พุ่มพันธ์ (2551) อบท. ของเรา : ห้องถินของเรา กรุงเทพมหานคร บพิธการพิมพ์
“พระบรมราโชวาทพระราชทานในพิธีเปิดงานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ ครั้งที่ 6 ณ ค่ายลูกเสือ
วชิราฐ อําเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี วันพุธที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2512”
“พระราชนูѲิกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546” (2546,
9 ตุลาคม) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 120 ตอน 100 ก หน้า 1 - 16
- “พระราชนูѲู้ติระเบียบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545” (2545, 2 ตุลาคม) ราช
กิจจานุเบกษา เล่ม 119 ตอน 99 ก หน้า 1 - 2
- เมืองพัทยา (2546) “พระราชนูѲู้ติระเบียบริหารราชการแผ่นดิน การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิน พ.ศ. 2542” รวมกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเมืองพัทยา ชลบุรี งาน
นิติการ กองวิชาการและแผนงาน
- . (2546) “พระราชนูѲู้ติระเบียบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542” รวมกฎหมาย
เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเมืองพัทยา ชลบุรี งานนิติการ กองวิชาการและแผนงาน
เมืองพัทยา

เมืองพัทยา (2550) โครงการวิจัยปัญหาและความต้องการของประชาชนและประเมินผลติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดเมืองพัทยา ชลบุรี งานวิจัยและประเมินผล ฝ่ายวิจัยและเทคโนโลยีสารสนเทศ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา

- . (2551) บรรยายสรุปเมืองพัทยา 51 ชลบุรี งานวิจัยและประเมินผล ฝ่ายวิจัยและเทคโนโลยีสารสนเทศ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา
- . (2551) แผนพัฒนาเมืองพัทยาสามปี (พ.ศ. 2552-2554) ชลบุรี งานวิเคราะห์นโยบายและแผน ฝ่ายแผนและงบประมาณ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทยา
- . (2552) “ประกาศเมืองพัทยา เรื่อง ประมวลจริยธรรมพนักงานเมืองพัทยา (พ.ศ. 2552)” ประกาศ ณ วันที่ 13 ตุลาคม 2552

รัชญา ตีบประวงศ์ (2551) “ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของกรมคุ้มครองตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ สาขาวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

“ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒” (2542, 10 สิงหาคม) ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศที่ว่าไป เล่ม 116 ตอน 63 งหน้า 24 - 31

- วิรัช วิรัชนิกิจวรรณ์ (2548) การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์นิติธรรม . (2548) “ภาพรวมปัญหาแนวทางการพัฒนาและแนวโน้มของการบริหารการพัฒนา” ใน ประมวลสาระชุดวิชา การบริหารการพัฒนา หน่วยที่ 15 หน้า 424 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาการจัดการ . (2549) หลักรัฐประศาสนศาสตร์ : แนวคิดและกระบวนการ กรุงเทพมหานคร เอ็กซ์เพอร์เน็ท . (2550) การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โฟร์เพช . (2552) การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ : การวิเคราะห์ปริมาณเทียบตัวชี้วัด กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โฟร์เพช . (2552) แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ การประยุกต์ และการพัฒนา พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โฟร์เพช

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2553) หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน
กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์โพร์เพช

-
- . (2551) “การวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายของการบริหาร การจัดการ
การบริหารการพัฒนา และการบริหารจัดการ” รัฐสภาสาร 56, 3 (มีนาคม) : 89-91
- ศิรินทร์ ฐานกล้า (2548) “การบริหารการพัฒนาองค์กรผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา” ใน ประมวล
สาระชุดวิชา การบริหารการพัฒนา หน่วยที่ 8 หน้า 42 นนทบุรี
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
- สถาบันพระป哥เกล้า (2550) ทศธรรม: ตัวชี้วัดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี กรุงเทพมหานคร
ศูนย์การพิมพ์แก่นจันทร์
- สมชาย ศรีสุทธิยากร (2546) ตัวชี้วัดความสำเร็จในการปฏิบัติการ กรุงเทพมหานคร
เอ็กซ์ตรีมมีเดีย
- สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (2536) คำอaths-คำตอบเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา เล่ม 1 กรุงเทพมหานคร
ศรีเมือง ปริ้นติ้ง
- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี (2552) “หนังสือราชการการตรวจรับรอง
มาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี 2552 (คุณ
ที่สุด) ที่ ชบ 0037.3/545” ลงวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2552
- สิทธิภาพ เมืองคุ้ม (2552, 28 กันยายน) ปลัดเมืองพัทยา ตั้งภายน์โดย เรือเอกชพร พร้อมเพียง
พันธ์ คาดว่าการเมืองพัทยา ชลบุรี
- สุชาติ ประศิริรัฐสินธุ ลักษดาวัลย์ รอดมณี และไพบูลย์ กักดี (2539) “ขอบข่ายและวิธีวิจัยทางรัฐ
ประศาสนศาสตร์” ใน เอกสารการสอนวิชาขอบข่ายและวิธีวิจัยทางรัฐประศาสน
ศาสตร์ หน่วยที่ 1-8 หน้า 377 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช สาขาวิชาวิทยาการ
จัดการ
- อานันท์ ปันยารชุน (2541) “ธรรมาภิบาล : Good Governance ในทศนะของนายอานันท์ ปันยารชุน
อดีตนายกรัฐมนตรี” ปานสกota กันถึนวันที่ 10 พฤษภาคม 2552 จาก
<http://www.anandpanyarachun.in.th>
-
- . (2542) “การปฏิรูปกฎหมายเพื่อเสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี”
จัดโดยโครงการพัฒนาระบบกฎหมายไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
(สกอ.) ร่วมกับคณะกรรมการนโยบายสังคมแห่งชาติ (กสอ.) เนื่องในโอกาสการ
ประชุมทางวิชาการเพื่อแนะนำชุดโครงการวิจัย วันที่ 16 สิงหาคม 2542 ณ โรงแรม
เคยะแกรนด์

อิทธิพล คุณปลื้ม (2551) นายกเมืองพัทยา “กำແຄລັງໂຍບາຍ” ອ້າງໃນ ເອກສາຮ “ຮະເປີຍນວາຮະກາຮ ປະຊຸມສພາເມືອງພັຫຍາ ສມັຍສາມ້ລູ ສມັຍແຮກ ຄັ້ງທີ 1 ປະຈຳປີ 2551” ວັນທີ 5 ມິຖຸນາຍນ 2551 ແລ້ວ ທົ່ວປະຊຸມສພາເມືອງພັຫຍາ (ຕາກສິນ)

_____ . (2552, 30 ກັນຍານ) ນາຍກເມືອງພັຫຍາ ສັນກາຍຄົ່ນໂດຍ ເຮືອເອກະພຣ ພຣ້ອມເພີຍຮັນໜີ ຕາຄາວ່າກາຮເມືອງພັຫຍາ ຈລນູຣີ

ອຸດອຣ ຕັ້ນຕື່ສູນທຣ (2550) ປະຊານນູລົນທີສ່ງເສຣິມກາຮປກຄຣອງທ້ອງຄົ່ນ “ທ້ອງຄົ່ນເຂັ້ມແຂງ : ປະຊັບປະຕິໄຕຍໍ້ນົ້າຄົງ” ເອກສາຮແຜ່ນພັບ ພິມພືເມື່ອ 24 ມິຖຸນາຍນ 2550 ກຽງເທພມຫານຄຣ ນູລົນທີສ່ງເສຣິມກາຮປກຄຣອງທ້ອງຄົ່ນ (Promotion of Local Administration Foundation)

_____ . (2551) ອນ/ທ. ຂອນຮາ : ທ້ອງຄົ່ນຂອນຮາ ກຽງເທພມຫານຄຣ ບຣິ້ນທ ບພິດກາຮພິມພື

_____ . (2553, 11 ມກຣາມ) ດຳນວຍໃນວັນສອນປົກປຶ້ອງວິທໝານນິພນີ້ ແລ້ວ ສາຂາວິຊາວິທໝາກາຮ ຈັດກາຮ ມກາວິທໝາລັບສູ່ໂຫ້ທັບຮຽນມາທີຣາຊ

Best, John W. (1977). *Research in Education*. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.

Cronbach, Lee Joseph. (1951). “Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests.”

Psychometrika 16 (1951): 297-334.

_____ . (1971). *Essentials of Psychological Testing*. 4th ed., New York: Harper, Row.

Likert, Rensis A. (1961). *New Patterns of Management*. New York: McGraw-Hill Book Company Inc.

UN ESCAP (United Nations Economic and Social Commission of Asia and the Pacific). “*What is Good Governance?*” ກິນຄືນວັນທີ 13 ພຖມກາມ 2552 ຈາກ <http://www.unescap.org/pdd>

Daniel, Wayne, W. (1995). *Biostatistics: A Foundation for Analysis in the Health Sciences*. 6th ed. New York : John Wiley & Sons.

Yamane, Taro. (1967). *Elementary Sampling Theory*. New Jersey: Prentice-Hall.

Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd ed. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ກາຄົນວັດ ດ

ແບບສອບຄາມ

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม เรื่อง “การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต” ในครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้ศึกษาขอทราบข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาและเพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้าง หรือการพัฒนาการบริหารจัดการของเมืองพัทยาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ผู้ศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อจะได้ผลการศึกษาที่ใกล้เคียงกับความต้องการของท่านมากที่สุด อันจะเป็นประโยชน์ต่อท่านและเมืองพัทยาในอนาคต ข้อมูลที่กรุณาตอบจะใช้เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จ

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □

1. เพศ	☐ (1) ชาย	☐ (2) หญิง
2. อายุ	☐ (1) 18 - 30 ปี	☐ (2) 31 - 40 ปี
	☐ (3) 41 ปีขึ้นไป	
3. การศึกษา	☐ (1) ต่ำกว่าปริญญาตรี	
	☐ (2) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรี	
4. ประเภท	☐ (1) เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมืองของเมืองพัทยา	
	☐ (2) เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมืองพัทยา	

**ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการ
บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน**

คำชี้แจง กรุณาระบุเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือแต่ละข้อที่ตรงกับความ
คิดเห็นของท่านมากที่สุด ข้อละเครื่องหมายเดียว

เมืองพัทยา หมายถึง เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นทั้งฝ่ายการเมือง และฝ่ายประจำ และ/หรือ
หน่วยงานในสังกัดซึ่งเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษรูปแบบหนึ่ง

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา ด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยไม่ได้มุ่ง ถึงผลประโยชน์ของประชาชน เช่น การมิจิตสำนึกในการให้บริการด้วย ความเต็มใจและเอาใจใส่ต่อประชาชนผู้รับบริการ			
2. เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นบางส่วนของเมืองพัทยาไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วย ความซื่อสัตย์สุจริต เช่น ฉ้อรายภูริบังหลวง			
3. ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเกิด ประโยชน์สุขของประชาชนมาก			
2.2 ปัญหาด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ กรรม	มาก	ปานกลาง	น้อย
4. เมืองพัทยาไม่ได้รับการพัฒนาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) เช่น การพัฒนาตนเองของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น ของเมืองพัทยา			
5. เมืองพัทยาไม่ได้จัดทำแผนปฏิบัติราชการที่มีรายละเอียดมากเพียงพอ เช่น แผนพัฒนาเมืองพัทยา			
6. ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการ เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจมาก			
2.3 ปัญหาด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า	มาก	ปานกลาง	น้อย
7. เมืองพัทยาไม่ได้แสดงความคุ้มค่าของการดำเนินงาน ไว้ด้วย เช่น การ กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการดำเนินงาน			
8. เมืองพัทยาดำเนินการจัดซื้อ หรือการจัดซื้อย่างไม่โปร่งใสหรือ ตรวจสอบได้ยาก			

2.3 ปัญหาด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
9. ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่ามาก			
2.4 ปัญหาด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน			น้อย
10. เมืองพัทยาร่วมอำนาจการสั่งการ การอนุญาต และการอนุมัติไว้ที่ผู้บริหารบางคนมากเกินไป			
11. เมืองพัทยาไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับ ดูแล การใช้อำนาจ และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของ เมืองพัทยาไว้			
12. ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานมาก			
2.5 ปัญหาด้านการปรับปรุงภารกิจ ให้ทันต่อสถานการณ์			น้อย
13. เมืองพัทยาไม่จัดให้มีการทบทวนว่าภารกิจใดมีความจำเป็น หรือ สมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่			
14. เมืองพัทยาไม่ได้ดำเนินการสำรวจและตรวจสอบกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศ ที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการ ยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดใหม่ขึ้นใหม่ให้ทันสมัย			
15. ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการปรับปรุงภารกิจ ให้ทันต่อสถานการณ์มาก			
2.6 ปัญหาด้านการอำนวยความสะดวกและ การตอบสนองความต้องการของประชาชน			น้อย
16. เมืองพัทยาไม่ได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงานไว้			
17. ผู้บริหารของเมืองพัทยาไม่ได้ควบคุมตรวจสอบให้การปฏิบัติหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาแล้วเสร็จตามกำหนดเวลา			
18. ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนมาก			

2.7 ปัญหาด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
19. เมืองพัทยาไม่ได้ประเมินผลการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาเป็นประจำ			
20. เมืองพัทยาประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาโดยมีหลักเกณฑ์ไม่ชัดเจน			
21. ในภาพรวม เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอมาก			
22. ในภาพรวมทั้งหมด เมืองพัทยามีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ค่อนข้างทั่วไป ได้แก่ ด้าน (1) การเกิดประโยชน์สุขของประชาชน (2) การเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ (3) การมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า (4) การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (5) การปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์ (6) การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน และ (7) การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ			

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน

3.1 แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
23. เมืองพัทยาควรกำหนดเป็นนโยบายให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาปฏิบัติงานโดยมุ่งถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก เช่น การปฏิบัติงานโดยไม่มีหยุดพักเที่ยงเพื่อให้บริการประชาชนเพิ่มมากขึ้น			
24. เมืองพัทยาควรเพิ่มการควบคุม และการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน			

3.2 แนวทางการเสริมสร้างด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
25. ผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยาควรสนับสนุนการพัฒนาเมืองพัทยาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการพัฒนาตนเอง และมีการจัดการอบรมอย่างสม่ำเสมอ			
26. เมืองพัทยาควรจัดทำแผนปฏิบัติราชการที่มีรายละเอียดของขั้นตอน ระยะเวลา และงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละขั้นตอนไว้ด้วย			
3.3 แนวทางการเสริมสร้างด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า			มาก
27. เมืองพัทยาควรให้ความสำคัญกับการกำหนดความคุ้มค่าของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนไว้ด้วยเสมอ และเผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา และประชาชนได้ทราบเข้าใจโดยทั่วถัน			
28. เมืองพัทยาควรสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับดำเนินการจัดซื้อ หรือ การจัดซื้อย่างเปิดเผยและเที่ยงธรรมในทุกรายการหรือทุกเรื่อง			
3.4 แนวทางการเสริมสร้างด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน			มาก
29. เมืองพัทยาควรมอบหรือกระจายอำนาจจากการตัดสินใจเกี่ยวกับการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ และการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการโดยตรงเพื่อให้เกิดความรวดเร็วและลดขั้นตอน			
30. ผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยาควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของการให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว และลดขั้นตอนการให้บริการที่ไม่จำเป็นบนพื้นฐานของความสุจริตและเที่ยงธรรม			
3.5 แนวทางการเสริมสร้างด้านการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์			มาก
31. เมืองพัทยาควรกำหนดมาตรการหรือแผนการทบทวนว่าภารกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่			
32. เมืองพัทยาควรสนับสนุนการสำรวจและตรวจสอบกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศ ที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อดำเนินการยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการณ์			

3.6 แนวทางการเสริมสร้างด้านการอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
33. เมืองพัทยาควรกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงาน พร้อมกับประกาศให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา และประชาชนทราบอย่างชัดเจนและครบถ้วน			
34. ผู้บริหารของเมืองพัทยาควรภาคขึ้นและควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาในทุกรสี			
3.7 แนวทางการเสริมสร้างด้านการประเมินผล การปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ			
35. เมืองพัทยาควรจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติราชการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดเป็นประจำ และควรเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอก เช่น สถาบันการศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมด้วย	มาก	ปานกลาง	น้อย
36. เมืองพัทยาควรจัดให้มีการประเมินภาพรวมการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับของเมืองพัทยาอย่างสม่ำเสมอ			

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

4.1 ปัจจัยภายใน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
37. การที่เมืองพัทยามีเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาที่มีคุณภาพสูง มีความรู้ ความสามารถ และมีระดับการศึกษาสูง			
38. การที่เมืองพัทยามีฐานะทางการเงินที่มีความพร้อมและมั่นคง			
39. การที่ผู้บริหารเมืองพัทยามีลักษณะเป็นผู้นำ มีอานิสงส์และมีภาวะผู้นำ ที่มีความคิดริเริ่ม กล้าคิด กล้าตัดสิน กล้าลงมือทำ และกล้าปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการของเมืองพัทยาไปในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน			

4.2 ปัจจัยภายนอก	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
40. การที่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาได้รับและนำแนวคิดการบริหารจัดการที่ส่งเสริมหลักประชาธิปไตย และหลักการกระจายอำนาจมาปรับใช้ในการบริหารจัดการ			
41. การที่ผู้บริหารของเมืองพัทยานำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ มาใช้ในการให้บริการประชาชนอย่างจริงจัง			
42. การที่ประชาชนหรือหน่วยงานภายนอก เช่น สถาบันการศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม และการตรวจสอบการบริหารจัดการของเมืองพัทยาอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง			

**ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นต่อแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนว
ทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน**

5.1 แนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
5.1 แนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต			
ด้านการเกิดประโยชน์สุขของประชาชน			
43. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดเป็นนโยบายให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาปฏิบัติงาน โดยมุ่งถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก เช่น การมีจิตสำนึกรักในการให้บริการด้วยความเต็มใจ และเอาใจใส่ต่อประชาชนผู้รับบริการมากกว่าในปัจจุบัน			
44. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มเพิ่มการควบคุม และการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาให้เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนมากกว่าในปัจจุบัน			
5.2 แนวโน้มด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
45. ในอนาคต ผู้บริหารของเมืองพัทยามีแนวโน้มดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาเมืองพัทยาให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการพัฒนาตนเอง มีการจัดการอบรมอย่างสม่ำเสมอ และมีการแลกเปลี่ยนเพื่อการเรียนรู้มากกว่าในปัจจุบัน			

5.2 แนวโน้มด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
46. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มจัดทำแผนปฏิบัติราชการ เช่น แผนพัฒนาเมืองพัทยา ให้มีรายละเอียดของขั้นตอน ระยะเวลา และ งบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละขั้นตอน ไว้มากกว่าในปัจจุบัน			
5.3 แนวโน้มด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า			มาก
47. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มให้ความสำคัญกับการกำหนดความ คุ้มค่าของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน ไว้ด้วยเสมอ และมุ่งผลสัมฤทธิ์ ของงานเป็นหลักมากกว่าผลที่ได้จากการโดยยึดวัตถุประสงค์ดังเช่นใน ปัจจุบัน			
48. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับ ดำเนินการจัดซื้อ หรือการจัดซื้อย่างเปิดเผยและเที่ยงธรรมในทุก รายการหรือทุกเรื่องมากกว่าในปัจจุบัน			
5.4 แนวโน้มด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน			มาก
49. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มมอบหรือกระจายอำนาจการ ตัดสินใจเกี่ยวกับการสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ และการปฏิบัติงาน ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการ โดยตรง มากกว่าในปัจจุบัน			
50. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม และกำกับดูแล การใช้งานฯลฯ และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาไว้ และเปิดเผยต่อสาธารณะมากกว่าใน ปัจจุบัน			
5.5 แนวโน้มด้านการปรับปรุงการกิจให้ทันต่อสถานการณ์			มาก
51. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดมาตรการหรือแผนการ ทบทวนว่าการกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไป หรือไม่มากกว่าในปัจจุบัน			
52. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดให้มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับชั้นใหม่ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาวการณ์ มากกว่าในปัจจุบัน			

5.6 แนวโน้มด้านการอ่านวิเคราะห์ความสัมภានและ การตอบสนองความต้องการของประชาชน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
53. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มกำหนดระยะเวลาเดี๋ยวเสร็จของงานแต่ละงาน พร้อมกับประกาศให้เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยา และประชาชนทราบอย่างชัดเจนและครบถ้วนมากกว่าในปัจจุบัน			
54. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มดำเนินการพิจารณาปัญหาและคำร้องเรียนของประชาชนด้วยความรวดเร็ว และกำหนดกรอบเวลาไว้อย่างชัดเจนมากกว่าในปัจจุบัน			
5.7 แนวโน้มด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ			มาก
55. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มจัดให้มีการประเมินภาพรวมการบริหารจัดการของผู้บริหารเมืองพัทยาทุกระดับอย่างสม่ำเสมอเพื่อประโยชน์ต่อการให้บริการประชาชนมากกว่าในปัจจุบัน			
56. ในอนาคต เมืองพัทยามีแนวโน้มประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของเมืองพัทยาโดยคำนึงถึงผลการปฏิบัติงานเฉพาะตัวในตำแหน่งที่ปฏิบัติ ประโยชน์ และผลสำเร็จที่เมืองพัทยาจะได้รับจากการปฏิบัติงานมากกว่าในปัจจุบัน			

ข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ๑

การสัมภาษณ์แนวลึกระบบที่เขียนชากู

การสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ (delphi) โดยสัมภาษณ์ด้วยตนเอง จำนวน 2 คน ดังนี้

1. นายอิทธิพล คุณปลื้ม นายกเมืองพัทยา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2552 เวลา 10.00 น. ถึง 10.30 น. รวม 30 นาที ณ ศาลาว่าการเมืองพัทยา ดังนี้

ค่าตอบแทนความคิดเห็นในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา

ค่าตอบแทนปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาที่สำคัญ ๆ ได้แก่ (1) ปัญหาเรื่อง

ของประชากรแห่ง (จากการศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพา) พบว่ามีสูงประมาณ 3 แสนถึง 4 แสนคน ในพื้นที่เล็ก ๆ ทำให้เรื่องการให้บริการสาธารณูปการแบบภาระที่ค่อนข้างสูงและเป็นปัญหา เช่น ในเรื่องการกำจัดขยะมูลฝอย การรักษาความสะอาด การรักษาความสงบเรียบร้อย รวมถึงการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ (2) ปัญหาเรื่องของความหวงเหงา การมีจิตสำนึกว่าพัทยาเป็นที่น่า住ของตนเองมีน้อยกว่าที่อื่น เนื่องจากเป็นศูนย์รวมของคนที่เข้าถึงฐานหรือกรากมาทำมาหากินและหวังที่จะประสบความสำเร็จในพื้นที่ เช่น การมาประกอบกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ทำให้บางครั้งสิ่งที่เป็นนโยบายในเรื่องของการบริหารจัดการขาดการมีส่วนร่วมหรือจิตสำนึกของการเป็นเจ้าของน นโยบายที่ประกาศหรือขอความร่วมมือไปก็ประสบความสำเร็จได้ช้าลง (3) ปัญหาเรื่องของการที่ทำให้มีผู้หนึ่งผู้ใดได้แต่เสียผลประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในถนนหนทาง เช่น การจัดสรรง่ายๆ ใจดรอต หากมีผลเกิดการสูญเสียประโยชน์ของผู้ประกอบการก็จะทำได้ยาก และ (4) ปัญหาเรื่องของขบวนเขตอำนาจหน้าที่ซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด เมืองพัทยายังไม่ได้รับการกระจายอำนาจอย่างที่เต็มที่ หรือครอบคลุมในเรื่องของการให้บริการสาธารณูปการที่จะต้องสอดคล้องกับการพัฒนามืองพัทยา เช่น ในเรื่องของการจัดการจราจรซึ่งยังเป็นหน้าที่ของทางเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ การที่เมืองพัทยาจะเข้าไปจัดระบบการจราจรหรือว่าในเรื่องของการไปตรวจปรับจับกุม การไปประจำข้อพิพาทเกี่ยวกับเรื่องถนนหนทางต่าง ๆ นั้นไม่สามารถจะทำได้ บางกรณีเมืองพัทยาเป็นเพียงผู้ส่งผ่านข้อร้องเรียนต่าง ๆ ไปสู่เจ้าหน้าที่ตำรวจนซึ่งเป็นผู้มีอำนาจโดยตรงตามกฎหมาย และเรื่องของการคุ้มครองความสั่งแวดล้อมก็เป็นปัญหาอุปสรรคกับเมืองพัทยาซึ่งเมืองพัทยาไม่มีอำนาจหน้าที่โดยตรง

สรุปในภาพรวมของปัญหาที่เกิดขึ้นนอกจากโครงสร้างที่ไม่สัมพันธ์กันจำนวนประชากร การมีประชากรแห่ง เรื่องของขบวนเขตอำนาจหน้าที่ที่เมืองพัทยาไม่ได้รับการถ่ายโอนอย่างเต็มที่หรือสอดคล้องกับกิจการของเมืองพัทยาและด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น หากไม่ติดขัด อุปสรรคเหล่านี้จะสามารถพัฒนาไปได้เร็วและก็ไก่กว่านี้ ดังนั้น จะต้องห่วงกันผลักดันแนวทาง

ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการแก้ไขกฎหมาย เรื่องของการรณรงค์จิตสำนึกรักบ้านเกิด เรื่องของการให้ประชาราแฟงเข้ามาลงทะเบียนมีชื่อและอยู่กับเมืองพัท야จะส่งผลเกี่ยวกับเรื่องการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เมื่อประชารมีความผูกพันกับพื้นที่มีความเป็นเจ้าของมีทะเบียนบ้านกีสามารถสืบทิ่มานี้ไป การที่จะทำอะไรที่เป็นสิ่งที่หาผลประโยชน์มากเกินไปหรือเป็นสิ่งที่ไม่ดีกับเมืองพัทยาจะลดน้อยลงตามลำดับ

คำตามน ขอทราบความคิดเห็นในเรื่องแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

คำตอบ แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตที่สำคัญ มีดังนี้
(1) เรื่องการปรับความสมดุลเป็นหลัก การมองในหลาย ๆ มิติ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องทัศนคติของคนเรื่อง โครงสร้างของเมืองพัทยา และเรื่องของอุปนิสัยหน้าที่ (2) เมืองพัทยาจะต้องเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีความน่าอยู่ เป็นเมืองที่นักท่องเที่ยวมีความนิยมเดินทางมาครั้งแล้วครั้งถัดจากนี้มีความรู้สึกผูกพัน (3) เมืองพัทยาจะต้องมีความพร้อมในเรื่องของความปลอดภัย เรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกความสะอาด ต่าง ๆ เรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติ และเรื่องของการใช้พื้นที่สีเขียว (green champagne) เข้ามายังเป็นแนวทางในการเสริมสร้างการบริหารจัดการในอนาคต (4) เรื่องของการท่องเที่ยวในลักษณะของการนำอาชีวภาพเข้ามาผสมผสานกับการดำเนินกิจกรรมของเมืองพัทยาในลักษณะความเป็นอินเตอร์เนชั่นแนล (international) เช่น การแข่งขันเทนนิส การแข่งขันกอล์ฟ การแข่งขันวิ่งมาราธอน การแข่งขันเจ็ตสกี และการแข่งขันวินเชิร์ฟ เป็นต้น (5) เมืองพัทยาได้ดำเนินการให้เป็นเมืองแห่งการประชุมหรือองค์กรแห่งใหม่ (MICE : Meeting Incentive Convention and Exhibition) หมายถึง การประชุมขนาดใหญ่ระดับนานาชาติ ที่มีความพร้อมในเรื่องสถานที่ประชุม ที่พัก การคมนาคม การรักษาความปลอดภัย และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ครบครัน และ (6) เรื่องการประสานงานแบบบูรณาการอย่างเช่น เมืองพัทยามีปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลข้อมูลของแต่ละหน้าที่ เมืองพัทยาจะต้องบูรณาการในลักษณะของการประสานให้ผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับสูงตระหนักรู้เห็นว่าพัทยาไม่ใช่เมืองธรรมชาติ หรือเมืองพัทยาไม่ได้รับการถ่ายโอนอำนาจอย่างเต็มที่ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ก็เป็นสิ่งที่เมืองพัทยาได้ใช้แนวทางการบริหารงานแบบบูรณาการด้วยการประสานงานที่ดีควบคู่กันไป

คำตามน ขอทราบความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตประสบผลสำเร็จ

คำตอบ การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตจะประสบผลสำเร็จได้ ต้องมีทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่เกื้อกูลกัน ได้แก่

1) ปัจจัยภายใน ได้แก่ (1) งาน หมายถึง การวางแผนสร้างสำนักและกองต่าง ๆ ของเมืองพัทยา เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาประสบผลสำเร็จที่ดี

(2) งบประมาณ เช่น การจัดเก็บรายได้ของเมืองพัทยาเข้าเป้าหรือไม่ ประมาณการรายรับเพียงพอ หรือไม่ การที่เมืองพัทยาจะพัฒนาให้มีการจัดเก็บรายได้ให้มีเข้ามาเพิ่มมากขึ้น และ (3) คน หมายถึง บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในเมืองพัทยา ต้องมีการปรับเปลี่ยนบุคลากรจากบางงานที่มีคนมากเกิน ไป ให้งานที่มีคนน้อยเพื่อให้เพียงพอ กับการปฏิบัติงาน นี้คือปัจจัยภายในที่มีองค์ประกอบหนัก ๆ คือ งาน งบประมาณ และคน ที่เมืองพัทยาต้องให้ความสำคัญและนำมาเสริมสร้างการบริหารจัดการ เมืองพัทยาในอนาคต

2) ปัจจัยภายนอก คือ (1) เรื่องของการดึงเอาประชาชนหรือภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการจะเป็นแนวทางที่จะทำให้เมืองพัทยาประสบผลสำเร็จได้ในอนาคต และ (2) เรื่องของความมีวินัย เรื่องของจริยธรรม และแนวทางการดำเนินธุรกิจของผู้ที่มาดำเนินโครงการ ต่าง ๆ ให้เมืองพัทยาจะต้องมีศักดิ์ภาพสูง เพื่อไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่เมืองพัทยา

คำตาม ขอทราบความคิดเห็น ในเรื่องแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

คำตอบ แนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต คือ (1) การสร้างโอกาสให้คน ในฐานะพนักงานและลูกจ้างของเมืองพัทยาได้มีขวัญและกำลังใจในการทำงานที่ดี โดยจะเน้นใน เรื่องของการให้คนที่เป็นผู้ให้บริการหรือพนักงานและลูกจ้างของเมืองพัทยามีความสุข ควบคู่ไปกับ การทำงานให้สนุกกับงาน โครงสร้างงานการกิจกรรมใหม่ ที่จัดคนให้ตรงกับงาน (put the right man on the right job) (2) การบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตจะเน้นในเรื่องของการใช้ระบบสิทธิ ประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์เมืองท่องเที่ยวมากขึ้น และ (3) การที่ให้โอกาสผู้ที่มีความคิดเห็น ความสามารถที่จะเติบโตในลักษณะของการทำงานในเมืองพัทยาได้มากขึ้น สรุปพิธิทางแนวโน้มว่า ส่งเสริมคนคิดค้น ให้ความยุติธรรม มีหลักธรรมาภิบาล มีระบบสิทธิประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง โดยถูกต้องตามหลักกฎหมาย และกีให้เมืองพัทยามีความทันสมัยกับโลกในยุคโลกาภิวัตน์

2. นายสิทธิภาพ เมืองคุณ ปลัดเมืองพัทยา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2552 เวลา 10.00 น. ถึง 10.30 น. รวม 30 นาที ณ ศาลาฯ ว่าการเมืองพัทยา ดังนี้

คำตาม ขอทราบความคิดเห็น ในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยา

คำตอบ ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองพัทยาตามแนวทางการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ตัวอย่างเช่น (1) การบริหารจัดการเมืองพัทยามีความเป็นอิสระน้อย แม้จะมี กฎหมายกำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ไว้ แต่กีต้องกลับมาเหมือนเดิมในทางปฏิบัติ (2) นักการเมือง บางส่วนของเมืองพัทยามีการรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มคนเองมากกว่าผลประโยชน์ของท้องถิ่น และประชาชน และ (3) เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำของเมืองพัทยา เช่น พนักงานเมืองพัทยา ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างของเมืองพัทยา ซึ่งเป็นพนักงานรุ่นใหม่ คำนึงถึงสิทธิของตนเอง

มากกว่าหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ รวมทั้งการขาดความรับผิดชอบในการให้บริการประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล

คำาณ ขอทราบความคิดเห็นในเรื่องแนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

คำาณ แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนว
ทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน เช่น (1) เมืองพัทยาควรสร้างจิตสำนึกรักในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นฝ่ายประจำ เช่น พนักงานเมืองพัทยา ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างเมืองพัทยา ให้ตระหนักรู้และคำนึงถึงหน้าที่ความรับผิดชอบก่อนคำนึงถึงสิทธิและประโยชน์ของตนเอง (2) การตัดสินใจของผู้บริหารเมืองพัทยาควรยึดหลักส่วนรวมและเด็ดขาดตามหลักธรรมาภิบาล (3) เมืองพัทยาควรสร้างความรู้ให้ประชาชนในพื้นที่เขตเมืองพัทยารู้จักสิทธิหน้าที่และการรักษาประโยชน์ของส่วนรวม และ (4) การกำกับดูแลของหน่วยงานอื่น เช่น จังหวัดชลบุรี ควรเป็นไปในลักษณะของพี่เลี้ยง

คำาณ ขอทราบความคิดเห็นในเรื่องแนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคต

คำาณ แนวโน้มการบริหารจัดการเมืองพัทยาในอนาคตตามแนวทางการบริหาร
กิจการบ้านเมืองที่ดี 7 ด้าน ด้วยเช่น (1) ในอนาคตเมืองพัทยาควรมีการปรับปรุงกฎหมาย กฏ
ระเบียบ ข้อบังคับขึ้นใหม่เพื่อความเป็นอิสระในการบริหารจัดการเมืองพัทยามากยิ่งขึ้น (2) เมืองพัทยามีแนวโน้มทบทวนอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานตามโครงสร้างการจัดส่วนราชการ หน้าที่ต่างๆ ที่มีอยู่ต้องจัดทำหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ชัดเจน รวมถึงการรวมงานที่ได้รับจาก
พระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจทั้งในปัจจุบันและในอนาคต และ (3) ในอนาคตเมืองพัทยาควรมีการแก้ไขความเป็นอำนาจอกรอบของกลุ่มผลประโยชน์ ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งการเสริมสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน

สรุป เมืองพัทยาเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ที่เป็นความหวังของ
ประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของตนทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งครอบคลุมถึงการดูแลทุกชีวิตรักษาสุขภาพและบริการสาธารณสุขให้แก่ประชาชนทุกคนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน เช่น การมุ่งให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน การทำให้เกิดความพำนุช ความสงบ และความปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนเกิดประโยชน์สูงสุดของประเทศชาติ ผู้บริหารเมืองพัทยาควรสร้างคุณภาพการบริหารจัดการเพื่อนำไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดของประชาชนให้ได้ ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถ และเป็นผู้นำมืออาชีพ

ประวัติผู้วจัย

ชื่อ	เรือเอกชพร พร้อมเพียรพันธ์
วัน เดือน ปีเกิด	17 มกราคม 2506
สถานที่เกิด	อำเภอสามพราน จังหวัดนนทบุรี
ประวัติการศึกษา	บ.ช.บ. (การบัญชี) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช พ.ศ. 2545 และ ร.บ.บ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช พ.ศ. 2547
สถานที่ทำงาน	กองวิชาการและแผนงาน ศalaว่าการเมืองพัทฯ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
ตำแหน่ง	นักวิชาการเงินและบัญชี 7 (ว) และหัวหน้างานจัดทำงบประมาณ 2 ฝ่ายแผนและงบประมาณ กองวิชาการและแผนงาน เมืองพัทฯ